KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2020/1408

(2020. gada 6. oktobris),

ar kuru nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts konkrētu Indonēzijas, Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes karsti velmētu nerūsējošā tērauda lokšņu un ruļļu importam

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ([1]) ("pamatregula"), un jo īpaši tās 9. panta 4. punktu,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Procedūras sākšana

(1) Pamatojoties uz Regulas (ES) 2016/1036 5. pantu, Eiropas Komisija ("Komisija") 2019. gada 12. augustā sāka antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Indonēzijas, Ķīnas Tautas Republikas ("ĶTR" jeb "Ķīna") un Taivānas ("attiecīgās valstis") izcelsmes karsti velmētu nerūsējošā tērauda lokšņu un ruļļu ("KVNT" jeb "izmeklējamais ražojums") importu Savienībā. Tā publicēja paziņojumu par procedūras sākšanu ("paziņojums par procedūras sākšanu") *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ([2]).

(2) Komisija sāka izmeklēšanu pēc tam, kad Eiropas Tērauda apvienība ("*Eurofer*" jeb "sūdzības iesniedzējs") 2019. gada 28. jūnijā iesniedza sūdzību to četru Savienības ražotāju vārdā, kuri nodrošina visu izmeklējamā ražojuma ražošanas apjomu Savienībā. Sūdzībā bija ietverti pierādījumi par dempingu no attiecīgajām valstīm un tā izraisītu būtisku kaitējumu, un tie bija pietiekami, lai pamatotu izmeklēšanas sākšanu.

1.2. Reģistrācija

(3) Komisija veica no attiecīgajām valstīm sūtītā attiecīgo valstu izcelsmes izmeklējamā ražojuma importa reģistrāciju, kas paredzēta Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2020/104 ([3]). Importa reģistrācija tika izbeigta, kad stājās spēkā 5. apsvērumā minētie pagaidu pasākumi.

1.3. Pagaidu pasākumi

(4) Saskaņā ar pamatregulas 19.a pantu Komisija 2020. gada 18. martā sniedza personām ierosināto maksājumu kopsavilkumu un detalizētu informāciju par to, kā aprēķina dempinga starpības un starpības, kas ir atbilstošas tam, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Ieinteresētās personas tika aicinātas trīs darbdienu laikā iesniegt piezīmes par aprēķinu precizitāti. Ņemot vērā saņemtās piezīmes, tika veikti labojumi viena Taivānas ražotāja eksportētāja aprēķinos. Indonēzijas un Ķīnas ražotāju eksportētāju iesniegtās piezīmes nemainīja aprēķinus.

([1]) OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.

([2]) Paziņojums par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas, Taivānas un Indonēzijas izcelsmes karsti velmētu nerūsošā tērauda lokšņu un ruļļu importu (OV C 269 I, 12.8.2019., 1. lpp.).

([3]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/104 (2020. gada 23. janvāris), ar ko nosaka, ka jāreģistrē konkrētu Ķīnas Tautas Republikas, Taivānas un Indonēzijas izcelsmes karsti velmētu nerūsējošā tērauda lokšņu un ruļļu imports (OV L 19, 24.1.2020., 5. lpp.).

(5) Komisija 2020. gada 8. aprīlī ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2020/508 ([4]) ("pagaidu regula") noteica pagaidu antidempinga maksājumu Indonēzijas, ĶTR un Taivānas izcelsmes KVNT importam Savienībā.

(6) Kā norādīts pagaidu regulas 27. apsvērumā, dempinga un kaitējuma izmeklēšana aptvēra periodu no 2018. gada 1. jūlija līdz 2019. gada 30. jūnijam ("izmeklēšanas periods" jeb "IP") un kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra periodu no 2016. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām ("attiecīgais periods").

1.4. **Turpmākā procedūra**

(7) Pēc to būtisko faktu un apsvērumu izpaušanas, uz kuru pamata tika noteikts pagaidu antidempinga maksājums ("izpaustā pagaidu informācija"), pagaidu regulas 2. panta 1. punktā paredzētajā termiņā sūdzības iesniedzējs, viens attiecīgā ražojuma lietotājs, viena importētāju apvienība, divi Indonēzijas, trīs Ķīnas un divi Taivānas ražotāji eksportētāji, kā arī Ķīnas valdība ("ĶV") un Indonēzijas valdība ("IV") iesniedza rakstisku informāciju, kurā izteica savu viedokli par provizoriskajiem konstatējumiem.

(8) Personas, kas to lūdza, saņēma iespēju tikt uzklausītas. Sūdzības iesniedzēja uzklausīšana notika 2020. gada 5. maijā, savukārt ražotāja eksportētāja *Walsin Lihwa Co.* ("*Walsin*") uzklausīšana notika 2020. gada 22. aprīlī. Komisija 2020. gada 19. maijā nosūtīja vienam Savienības ražotājam papildu informāciju par tam īpaši paredzētu individuālu cenas aprēķinu. Piezīmes par šo izpausto papildu informāciju tika saņemtas 2020. gada 25. maijā.

(9) Komisija informēja visas ieinteresētās personas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā plānoja noteikt galīgu antidempinga maksājumu Indonēzijas, ĶTR un Taivānas izcelsmes KVNT importam Savienībā ("izpaustā galīgā informācija"). Visām personām tika atvēlēts termiņš, kurā tās varēja sniegt piezīmes par izpausto galīgo informāciju.

(10) Piezīmes tika saņemtas no ĶV un IV, diviem Indonēzijas, diviem Ķīnas un viena Taivānas ražotāja eksportētāja, no sūdzības iesniedzēja un viena lietotāja. Sūdzības iesniedzējam tika nodrošinātas divas uzklausīšanas: viena ar Komisijas dienestiem, otra, kas notika 2020. gada 12. augustā, ar uzklausīšanas amatpersonu. Pēc šīs uzklausīšanas sūdzības iesniedzējam tika izpausta papildu galīgā informācija par analīzes elementu, kas attiecas uz ietekmi uz Eiropas uzņēmumu piegādes ķēdēm, pamatojoties uz pamatregulas 7. panta 2.b punktā paredzēto Savienības interešu pārbaudi (skatīt 6.2.3.3. iedaļu). Turklāt, ņemot vērā saņemtās piezīmes, Ķīnas ražotājiem eksportētājiem *Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd* ("*FSS*") un *Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd* ("*STSS*") tika sniegta papildu galīgā informācija par cenu samazinājuma (*undercutting*) un mērķa cenu samazinājuma (*underselling*) aprēķiniem. Turklāt *FSS* tika nosūtīta papildu galīgā informācija ar pārskatītu dempinga starpības aprēķinu, jo Komisija pieņēma uzņēmuma apgalvojumu, kas minēts 143. apsvērumā.

1.5. **Atlase**

(11) Tā kā nav saņemtas piezīmes par atlasi, tika apstiprināts pagaidu regulas 9.–19. apsvērums.

1.6. **Izmeklēšanas periods un attiecīgais periods**

(12) Tā kā nav saņemtas piezīmes par izmeklēšanas periodu un attiecīgo periodu, tika apstiprināts pagaidu regulas 26. apsvērums.

1.7. **Izpaustās pagaidu un galīgās informācijas pilnīgums**

(13) Ķīnas ražotājs eksportētājs *FSS* lūdza izpaust pārdošanas, vispārējo un administratīvo izmaksu procentuālo daļu, kas tika izmantota Savienības ražošanas nozares mērķa cenas noteikšanai. Turklāt *FSS*, kā arī ražotājs eksportētājs *STSS* lūdza izpaust Savienības ražotāju pārdošanas apjomus, vienības pārdošanas cenas un cenas, kas nerada kaitējumu, kā arī cenu samazinājumu un mērķa cenu samazinājumu katram modelim, apgalvojot, ka tā ir ierasta prakse tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanā. Šie apgalvojumi tika noraidīti, jo lielāko daļu ražojuma veidu ražo viens vai

([4]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2020/508 (2020. gada 7. aprīlis), ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu konkrētu Indonēzijas, Ķīnas Tautas Republikas un Taivānas izcelsmes karsti velmētu nerūsējošā tērauda lokšņu un ruļļu importam (OV L 110, 8.4.2020., 3. lpp.).

divi izlasē iekļautie ražotāji. Tāpēc, izpaužot katra ražojuma veida pārdošanas apjomus vai cenas, tiktu atklāti konfidenciāli uzņēmuma dati. Attiecībā uz izlasē iekļauto ražotāju PVA izmaksām šādi dati, ko snieguši Savienības ražotāji, kuri sadarbojās, un ko pārbaudījusi Komisija, pēc savas būtības ir konfidenciāli, un tāpēc, ņemot vērā pamatregulas 19. pantu, tos nevar izpaust.

(14) Pēc tam kad bija izpausta galīgā informācija, Ķīnas ražotāji eksportētāji – *FSS* un *STSS* – atkārtoja lūgumu sniegt sīkāku informāciju par cenu samazinājuma un mērķa cenu samazinājuma aprēķiniem, jo īpaši tie lūdza konkrētu katram ražojuma veidam specifisku informāciju par Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomiem un pārdošanas cenām, kā arī par cenu samazinājuma un mērķa cenu samazinājuma līmeni katram ražojuma veidam. Lai aizsargātu citu personu iesniegtos konfidenciālos datus, abām personām, kas to lūdza, tika sniegta papildu informācija indeksu vai diapazonu veidā. Pēc tam papildu piezīmes netika saņemtas.

2. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS

2.1. Apgalvojumi par ražojumu klāstu

(15) Pēc tam kad bija izpausta pagaidu un galīgā informācija, lietotājs *Marcegaglia Specialities S.p.A.* ("*Marcegaglia*") atkārtoja savu pagaidu regulas 39. apsvērumā minēto apgalvojumu, proti, ka melnie ruļļi ir jāizslēdz no izmeklēšanas tvēruma. *Marcegaglia* atgādināja par atšķirīgo virsmas nelīdzenumu un apdari, kā arī par atšķirībām melno un balto ruļļu estētiskajā izskatā. Atsaucoties uz pagaidu regulas 44. apsvēruma pēdējo teikumu, *Marcegaglia* apgalvoja, ka attiecībā uz savstarpējo aizvietojamību melnie ruļļu nevar aizstāt baltos ruļļus attiecīgajām rūpnieciskajiem pielietojumiem. Šajā sakarā *Marcegaglia* piebilda, ka melnie ruļļu neiztur baltajiem ruļļiem noteiktās augstās spiediena un korozijas prasības.

(16) Turklāt *Marcegaglia* apgalvoja, ka apiešanas risks, kā tas minēts pagaidu regulas 44. apsvērumā, šķiet nenozīmīgs, jo melnie un baltie ruļļi ir paredzēti dažādām klientu kategorijām, tāpēc tieši nekonkurē savā starpā un ir tieši atpazīstami, un Komisija varētu ieviest īpašus *Taric* kodus abiem ražojumu kodiem, lai izvairītos no ikviena iespējama apiešanas riska.

(17) Atsaucoties uz pagaidu regulas 45. apsvērumu, *Marcegaglia* lūdza Komisiju izpaust melno ruļļu apjomus, ko Savienības ražošanas nozare pārdeva citiem klientiem, izņemot *Marcegaglia*. Komisijas rīcībā nav informācijas ražojuma veida līmenī par visu Savienības ražošanas nozari; tai ir šāda informācija vienīgi par izlasē iekļautajiem ražotājiem. Katrā ziņā informācija par pārdošanu ražojuma veida līmenī pēc būtības ir konfidenciāla pamatregulas 19. panta 1. punkta nozīmē, un tāpēc to nevar izpaust.

(18) Tajā pašā kontekstā Indonēzijas eksportētāji *ITSS* un *GCNS* apgalvoja, ka Komisijai būtu jāizmanto Savienības ražošanas nozares uzcenojums attiecībā uz melnajiem ruļļiem tikai atsevišķas kaitējuma starpības aprēķināšanai, jo Indonēzijas eksportu veidoja gandrīz tikai melnie ruļļi, kuriem uzcenojums bija zemāks, jo melnie ruļļi bija pusfabrikāti.

(19) Attiecībā uz iepriekšminētajiem apgalvojumiem Komisija norādīja, ka izmeklējamais ražojums ir definēts paziņojuma par procedūras sākšanu 2. punktā, pamatojoties uz definīciju, kas sniegta sūdzībā. Sūdzības iesniedzējs ir noteicis ražojumus, kurus attiecīgā ražošanas nozare ir saražojusi un pārdevusi un kuru imports no attiecīgajām valstīm ir veikts par dempinga cenām un nodarījis kaitējumu.

(20) Attiecībā uz apgalvojumiem par melno ruļļu izslēgšanu Komisija pagaidu regulas 44.–46. apsvērumā ir skaidrojusi, kāpēc šāda izslēgšana nav pamatota.

(21) Papildus pagaidu regulā izklāstītajam pamatojumam izmeklēšanas periodā melno ruļļu pārdošanas apjomi brīvajā tirgū veidoja [20–30] % ([5]) no visa pārdošanas apjoma brīvajā tirgū. Turklāt melno ruļļu izslēgšana no izmeklēšanas tvēruma apdraudētu visu Savienības ražošanas nozares "zaļo" aprites darījumdarbības modeli, kas paredz attiecīgā ražojuma ražošanu no nerūsējošā tērauda lūžņiem pārdošanai vai turpmākai apstrādei lejupējos ražojumos. Patiešām, šādos apstākļos arī Savienības ražošanas nozares nerūsējošā tērauda balto ruļļu un turpmāko lejupējo ražojumu ražošanas dzīvotspēja var tikt būtiski negatīvi ietekmēta, jo Savienībā baltos ruļļus arvien vairāk ražotu no melnajiem ruļļiem, kas importēti par dempinga cenām un ražoti attiecīgajās valstīs videi mazāk draudzīgā veidā. Ņemot vērā straujo importa par dempinga cenām pieaugumu, šāda attīstība vidējā termiņā un ilgtermiņā piespiestu

([5]) Precīzus skaitliskos rādītājus nav iespējams sniegt, neizpaužot konfidenciālu informāciju. Diapazons ir uzskatāms par precīzu, ņemot vērā informāciju, ko šajā izmeklēšanā iesniegušas ieinteresētās personas.

Savienības ražošanas nozari slēgt svarīgas ražošanas līnijas. Tāpēc šīs smagās sekas neaprobežotos tikai ar melno ruļļu ražošanu no nerūsējošā tērauda lūžņiem, jo balto ruļļu un arī citu lejupējo ražojumu lietotājiem arī turpmāk būtu iespēja iegādāties šos ražojumus, kas satur būtisku daļu izejvielu, kuras iegādātas par dempinga cenām. Tādēļ, ja melnie ruļļi tiktu izslēgti, taisnīgi konkurences apstākļi Savienības KVNT tirgū un lejupējos tirgos dramatiski pasliktinātos, radot kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

(22) Turklāt Komisija norādīja, ka pastāvīga Komisijas prakse tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanā ir sadalīt izmeklējamo ražojumu dažādos modeļos un veidos (ražojuma kontroles numuri "RKN"), lai varētu veikt taisnīgu salīdzinājumu nolūkā noteikt dempingu un kaitējumu. Iegūtie RKN parasti izšķir dažāda lieluma un atšķirīgu īpašību modeļus, taču katrs no tiem ir izmeklējamā ražojuma daļa. Šajā lietā KVNT apdare tāpat ir identificēta ar RKN pirmspēdējo burtu, t. i., B apzīmē melnu un W – baltu. Tāpēc, lai noteiktu cenu samazinājumu, mērķa cenu samazinājumu un dempingu, tiek nodrošināts taisnīgs salīdzinājums, jo melnie ruļļi netiek salīdzināti ar baltajiem ruļļiem un otrādi.

(23) Visbeidzot, Komisija norādīja, ka Savienības ražotājiem, kā arī ražotājiem eksportētājiem attiecīgajās valstīs ir vertikāli integrēts darījumdarbības modelis, kas ietver gan melno, gan balto ruļļu ražošanu. Tas nozīmē, ka katrs šāds ražotājs var izvēlēties pārdot brīvajā tirgū melnos vai baltos ruļļus.

(24) Pēc tam kad bija izpausta galīgā informācija, *Marcegaglia* atkārtoja lūgumu izpaust Savienības ražotāju klientu skaitu un melno ruļļu daudzumus, ko Savienības ražošanas nozare 2018. gadā un izmeklēšanas periodā pārdevusi citiem ruļļu pārvelmētājiem, izņemot *Marcegaglia*. Komisija atgādināja, ka šī informācija pēc būtības ir konfidenciāla. Tomēr Komisija varēja sniegt jēgpilnu kopsavilkumu, proti, ka izmeklēšanas periodā [1–2] izlasē iekļautie Savienības ražotāji pārdeva [2–4] klientiem [150 000–180 000] ([6]) tonnu melno ruļļu.

(25) *Marcegaglia* arī apgalvoja, ka izmeklēšana ir apstiprinājusi, ka, izņemot vienīgi *Marcegaglia*, Savienībā faktiski nav melno ruļļu brīvā tirgus, un kritizēja Komisiju par to, ka tā nav izdarījusi nekādus secinājumus no šā svarīgā apstākļa. Šī kritika tika atzīta par nepamatotu. Tikai tas vien, ka *Marcegaglia* ir svarīgākais melno ruļļu lietotājs Savienības tirgū, nenozīmē, ka ir pamatots īpašs režīms attiecībā uz melnajiem ruļļiem vai ka ir pamatoti izslēgt melnos ruļļus no attiecīgā ražojuma tvēruma.

(26) Pēc tam kad bija izpausta galīgā informācija, *Marcegaglia* arī atsaucās uz 21. apsvērumu un apgalvoja, ka tā importētie melnie ruļļi tika izmantoti tikai par izejvielu lejupējo ražojumu (*SSCR*, nerūsējošā tērauda cauruļu) ražošanā. *Marcegaglia* neizmantoja melnos ruļļus, lai ražotu baltos ruļļus nolūkā tos pārdot Savienības brīvajā tirgū. Ņemot vērā iepriekš minēto, tas apgalvoja, ka grūti piekrist Komisijas apgalvojumam, ka gadījumā, ja melnos ruļļus izslēgtu no pasākumu tvēruma, baltos ruļļus Savienībā arvien vairāk ražotu no melnajiem ruļļiem, kas importēti par dempinga cenām un ražoti attiecīgajās valstīs videi mazāk draudzīgā veidā.

(27) Šis apgalvojums bija jānoraida. Ja melnajiem ruļļiem nenoteiktu maksājumus, iespējams, ka Savienības ražotājiem vismaz netieši tiktu nodarīts kaitējums lejupējā tirgū, kur tie konkurē ar *Marcegaglia*. Tad varētu gaidīt, ka jo īpaši lētu importētu melno ruļļu pārvēršanai baltos ruļļos Savienībā palielinātos arī atkvēlināšanas un kodināšanas jauda – šie procesi nepieciešami, lai melnos ruļļus pārvērstu baltajos ruļļos, – kaitējot Savienības ražošanas nozarei, kas ir ieguldījusi būtiskus resursus, lai kļūtu pilnīgi integrēta. Ja tāpēc Savienības ražošanas nozare vairs nevarēs konkurēt, tā būs spiesta pievērsties lētam importam par dempinga cenām un tādējādi atteikties no sava integrētā un videi draudzīgākā darījumdarbības modeļa.

(28) Tāpēc tiek noraidīti apgalvojumi, kuru mērķis ir izslēgt melnos ruļļus no izmeklēšanas tvēruma.

(29) Vairākas personas atkārtoja prasību izslēgt no izmeklēšanas tvēruma ruļļus, kas platāki par 1 800 mm. Šīs personas uzskata, ka platums ietekmē īpašības, piemēram, spiedienizturību.

(30) Pagaidu regulas 47. un 48. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ šīs prasības ir noraidītas.

([6]) Precīzus skaitliskos rādītājus nav iespējams sniegt, neizpaužot konfidenciālu informāciju. Diapazons ir uzskatāms par precīzu, ņemot vērā informāciju, ko šajā izmeklēšanā iesniegušas ieinteresētās personas.

2.2. **Secinājums**

(31) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par ražojuma klāstu, Komisija apstiprināja secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 39.–46. apsvērumā, kas precizēti iepriekš 19.–30. apsvērumā.

3. **DEMPINGS**

3.1. **Indonēzija**

(32) Pēc tam kad bija izpausta pagaidu informācija, Komisija saņēma piezīmes no Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem – *PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry* ("*GCNS*") un *PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel* ("*ITSS*") –, kā arī sūdzības iesniedzēja *Eurofer* ("2020. gada 4. maijā iesniegtā informācija") par konstatējumiem, kas attiecībā uz Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem izdarīti par dempingu. Turklāt *Eurofer* 2020. gada 7. februārī iesniedza piezīmes par dempinga aprēķinu attiecībā uz Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem ("2020. gada 7. februārī iesniegtā informācija"), izmeklēšanas grafika dēļ tās nevarēja aplūkot pagaidu regulā.

(33) Visas piezīmes, kas iekļautas 32. apsvērumā minētajā iesniegtajā informācijā, ir aplūkotas šajā regulā.

3.1.1. *Ražotāji eksportētāji*

(34) Tā kā nav iesniegtas piezīmes par aprakstu, kas attiecas uz Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem un ar tiem saistītajiem piegādātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Indonēzijas *Morowali* rūpnieciskajā parkā ("*IMIP*"), Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 50. un 51. apsvērumā.

3.1.2. *Pamatregulas 18. panta piemērošana*

(35) Sīkāka informācija par pamatregulas 18. panta piemērošanu ir izklāstīta pagaidu regulas 52.–63. apsvērumā.

(36) *Eurofer* savā 2020. gada 7. februārī iesniegtajā informācijā apgalvoja, ka Indonēzijas ražotāju eksportētāju sniegtā informācija nemaz nebūtu jāņem vērā, jo to nevar uzskatīt par uzticamu, ņemot vērā, ka nav pilnībā izpausti saistītie uzņēmumi un ka identificētie saistītie uzņēmumi, kuri darbojas attiecīgā ražojuma ražošanā un pārdošanā vai ražošanas procesā izmantoto izejvielu piegādē, nav sadarbojušies.

(37) Turklāt *Eurofer* apgalvoja, ka Komisijai nevajadzētu piemērot pamatregulas 18. panta 3. punktu. Šajā sakarā sūdzības iesniedzējs atsaucās uz iepriekšējo Eiropas Savienības Tiesas judikatūru ([7]) un Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) Apelācijas institūciju ([8]).

(38) Šie apgalvojumi tika noraidīti. Komisija uzskatīja, ka ražotāji eksportētāji ir ļoti centušies iesniegt pietiekamu informāciju par savu piegādātāju un klientu saistību. Tomēr to centieni bija veiksmīgi tikai daļēji galējā kapitāla daļu īpašnieka pieņemto lēmumu un mazo kapitāla daļu īpašnieku saiknes ar konkrētiem saistītajiem klientiem dēļ. Komisija pārbaudīja, vai piegādātāji un klienti, uz kuru saistību norādīja ražotāji eksportētāji, patiešām ir saistīti. Neskaidrība par to piegādātāju un klientu saistību, kas norādīti kā nesaistīti, tika atainota dempinga starpības aprēķinā, t. i., ja bija pamatoti, ražotāju eksportētāju sniegtā informācija tika koriģēta vai noraidīta un aizstāta ar pieejamajiem faktiem.

3.1.3. *Normālā vērtība*

(39) Sīkāka informācija par normālās vērtības aprēķinu ir izklāstīta pagaidu regulas 64.–85. apsvērumā.

([7]) Vispārējās tiesas 2014. gada 22. maija spriedums lietā *Guangdong Kito Ceramics* un citi / Eiropas Savienības Padome, lieta T-633/11, jo īpaši 100. un 111. punkts.

([8]) *Appellate Body Report, United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan*, WT/DS184/AB/R, jo īpaši 102. punkts.

(40) *Eurofer* 2020. gada 7. februārī iesniegtajā informācijā apgalvoja, ka Komisijai nebūtu vajadzējis ņemt vērā niķeļa rūdas pirkuma cenu, ko paziņojuši Indonēzijas ražotāji eksportētāji. *Eurofer* uzskatīja, ka to pamatotu tas, ka ražotāji eksportētāji neiesniedza Komisijai nepieciešamos elementus, lai tā varētu novērtēt, vai niķeļa rūda tika pirkta par nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošu cenu. Turklāt tā ierosināja Komisijai kā pieejamos faktus izmantot sūdzībā norādīto salīdzināmās niķeļa rūdas cenu Filipīnās vai Londonas Metālu biržā ("LMB") noteikto niķeļa cenu.

(41) Kā skaidrots pagaidu regulas 52.–54., 60., 68., 80. un 82.–85. apsvērumā, Komisija patiešām izmantoja pieejamos faktus par niķeļa rūdas cenām, ko maksāja ražotāji eksportētāji. Tomēr šajā lietā Komisija uzskatīja, ka vairākums šo cenu aspektu, izņemot saistību ar piegādātāju, bija uzticami. Tāpēc, nosakot nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošu niķeļa rūdas cenu, Komisija kā pieejamos faktus izmantoja ražotāju eksportētāju sniegto informāciju, ņemot vērā visdārgākos pirkšanas darījumus, kurus uzskatīja par tādiem, ko vismazāk varētu ietekmēt iespējamā saistība ar piegādātāju. Kā noteikts pamatregulas 2. panta 5. punktā, ja ir pieejamas, Komisija dod priekšroku izmaksām, kuru pamatā ir izmeklējamās personas saglabātā dokumentācija (uzskaite), ja šajā uzskaitē ir pienācīgi atspoguļotas izmaksas, kas saistītas ar izmeklējamā ražojuma ražošanu un pārdošanu. Tāpēc Komisija noraidīja *Eurofer* apgalvojumu.

(42) *Eurofer* 2020. gada 4. maijā iesniegtajā informācijā apgalvoja, ka Komisija nav koriģējusi niķeļa rūdas izmaksas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu un 2. panta 5. punktu, lai gan tā bija konstatējusi, ka Indonēzija uzturēja vairākus mehānismus, kas izraisīja niķeļa rūdas cenu kropļojumus, kā izklāstīts pagaidu regulas 342. apsvērumā. Lai pamatotu šo apgalvojumu, *Eurofer* atsaucās uz iepriekšējo Komisijas praksi ([9]) un PTO judikatūru ([10]).

(43) Kā skaidrots 41. apsvērumā, Komisija saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. punktu un 2. panta 5. punktu aizstāja niķeļa rūdas cenu, ko ietekmēja ražotāju eksportētāju un to piegādātāju saistība, , t. i., noteica nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošu pirkuma cenu. Turklāt Komisija norādīja, ka IV iejaukšanās ietekme kā atsevišķs jautājums tika aplūkota saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.a punktu, kā izklāstīts pagaidu regulas un šīs regulas 6. iedaļā.

(44) Pēc tam kad bija izpausta galīgā informācija, *Eurofer* atkārtoti pauda viedokli, ka Komisijai būtu vajadzējis koriģēt niķeļa rūdas izmaksas, lai neitralizētu valdības izraisītos kropļojumus. Pirmkārt, *Eurofer* apgalvoja, ka niķeļa rūdas izmaksu aizstāšana, kas izklāstīta 41. un 43. apsvērumā, tika veikta nevis saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu, bet gan saskaņā ar pamatregulas 18. pantu. Otrkārt, tā apgalvoja, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu Komisijai bija tiesības aizstāt izmaksas, ko bija ietekmējuši valdības izraisītie kropļojumi, pat atbilstīgi Savienības saistībām, kas izriet no tās dalības PTO. Šajā sakarā *Eurofer* apgalvoja, ka jaunākā PTO judikatūra ([11]) neizslēdz iespēju saskaņā ar PTO Antidempinga nolīguma 2.2.1.1. pantu aizstāt ražotāja eksportētāja izmaksas ne tikai abās situācijās, kas minētas attiecīgajā pantā.

(45) Pirmkārt, Komisija atgādina, ka no saistītajiem piegādātājiem nopirktās niķeļa rūdas izmaksas patiešām tika aizstātas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu. Pamatregulas 18. pants tika piemērots tikai metodikai un darījumiem, ko izmantoja nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošas pirkuma cenas noteikšanai, jo ne vienmēr ražotāju eksportētāju un to piegādātāju saistība bija skaidra. Otrkārt, kā paskaidrots šīs regulas 6. iedaļā, Komisija saglabāja savu nostāju, ka šajā lietā ir lietderīgi noteikt antidempinga maksājumu kaitējuma starpības apmērā, ja tas ir mazāks par dempinga starpības apmēru. Šajā sakarā jānorāda, ka Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem noteiktā kaitējuma starpība patiešām bija mazāka par to vidējo svērto dempinga starpību. Tāpēc jebkura turpmāka niķeļa rūdas izmaksu palielināšanās tikai vēl vairāk palielinātu dempinga starpību un tādējādi neietekmētu pasākumu līmeni. Attiecīgi Komisija konstatēja, ka *Eurofer* apgalvojums, kas izklāstīts 44. apsvērumā, kļuvis apstrīdams.

([9]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/576 (2019. gada 10. aprīlis), ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu par Krievijas, Trinidādas un Tobāgo un Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes urīnvielas un amonija nitrāta maisījumu importu (OV L 100, 11.4.2019., 7. lpp.).

([10]) *Appellate Body Report, Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate*, WT/DS493/AB/R, jo īpaši 6.85. un 6.105. punkts.

([11]) *Appellate Body Report, Ukraine – Anti-Dumping Measures on Ammonium Nitrate*, WT/DS493/AB/R, 6.105. punkts

(46) Attiecībā uz nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošu niķeļa rūdas cenas noteikšanas metodiku ražotāji eksportētāji atzinīgi novērtēja to, ka Komisija noteica nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošu cenu, pamatojoties uz uzņēmumu iesniegtajiem faktiskajiem datiem. Tomēr tie apgalvoja, ka Komisijas izmantotā metode ir nesamērīga un ar to ir iegūtas pārāk augstas nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošas niķeļa rūdas izmaksas. Proti, ražotāji eksportētāji norādīja, ka niķeļa rūdas pirkuma cenas būtiski atšķīrās, ja niķeļa satura starpība bija 0,01 procentpunkts. Tāpēc ražotāji eksportētāji ieteica Komisijai ņemt vērā niķeļa saturu ar divām zīmēm aiz komata, nevis izmaksu korekcijai izmantot tikai vienu zīmi aiz komata.

(47) Komisija pārbaudīja apgalvojumu un konstatēja, ka, pamatojoties uz informāciju, ko bija sniedza *GCNS*, kurš ir vienīgais grupas uzņēmums, kas sniedza pilnīgu informāciju, niķeļa satura starpība 0,01 procentpunkta apmērā patiešām ir atspoguļota niķeļa rūdas pirkuma cenā. Tāpēc Komisija pieņēma apgalvojumu un attiecīgi pielāgoja nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošās niķeļa rūdas izmaksas.

(48) Ražotāji eksportētāji apgalvoja arī, ka Komisijai būtu vajadzējis noteikt nesaistītu pušu darījuma principam atbilstoša niķeļa rūdas pirkuma cenu saistītajam piegādātājam *PT Tsingshan Steel Indonesia* (“*TSI*”), pamatojoties uz pirkumiem no nesaistītiem niķeļa rūdas piegādātājiem.

(49) Komisija atgādināja, ka iemesls, kāpēc ražotāji eksportētāji noraidīja niķeļa rūdas pirkuma cenu, bija nepietiekama jēgpilna informācija par grupas struktūru visā pasaulē. Tas, ka Komisija nespēja noteikt, kuri ražotāju eksportētāju piegādātāji faktiski nav saistīti, vienlīdz attiecās uz *TSI* piegādātājiem.

(50) Tomēr pēc izmaiņām *GCNS* aprēķinātajā nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošajā cenā, kā tās paskaidrotas 46. un 47. apsvērumā, Komisija pielāgoja arī *TSI* nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošo pirkuma cenu, piemērojot *GCNS* atsauces cenai attiecību starp vidējo faktisko cenu, ko maksāja *TSI* un *GCNS*. Tas arī atbilda ražotāju eksportētāju tehniskajām piezīmēm par nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošas niķeļa rūdas pirkuma cenas alternatīvu noteikšanu uzņēmumam *TSI*.

(51) Turklāt, pārbaudot ieinteresēto personu piezīmes, Komisija konstatēja, ka pagaidu posmā normālās vērtības aprēķinā tā nav ņēmusi vērā konkrētas *ITSS* paziņotās ražošanas izmaksas.

(52) Pēc šā trūkuma novēršanas iegūtie *ITSS* līdzīgā ražojuma pārdošanas apjomi iekšzemes tirgū nebija rentabli. Tāpēc Komisija aprēķināja salikto normālo vērtību, pievienojot *ITSS* līdzīgā ražojuma vidējām ražošanas izmaksām izmeklēšanas periodā šādus elementus:

a) vidējās svērtās PVA izmaksas, kas radušās *GCNS*, pārdodot līdzīgo ražojumu iekšzemes tirgū parastā tirdzniecības apritē izmeklēšanas periodā; un

b) vidējo svērto peļņu, ko guvis *GCNS*, pārdodot līdzīgo ražojumu iekšzemes tirgū parastā tirdzniecības apritē izmeklēšanas periodā.

(53) Attiecībā uz *ITSS* normālās vērtības noteikšanu *Eurofer* 2020. gada 4. maijā iesniegtajā informācijā apgalvoja, ka Komisijai nevajadzēja nākt klajā ar secinājumu par pārdošanas apjoma iekšzemes tirgū reprezentativitāti un rentabilitāti attiecībā uz neatkarīgiem klientiem, ja nebija visaptverošas grupas struktūras pasaules mērogā.

(54) Komisija norādīja, ka, ņemot vērā 52. apsvērumā minētos labojumus, kas tika izdarīti attiecībā uz *ITSS* normālās vērtības noteikšanu, tās iepriekšējie secinājumi un turpmākās *Eurofer* piezīmes kļuva apstrīdamas.

(55) Saskaņā ar pieņemtajiem apgalvojumiem un skaidrojumiem, kas izklāstīti 39.–50. apsvērumā, Komisija apstiprināja secinājumus, kuri izklāstīti pagaidu regulas 64.–72. un 80.–85. apsvērumā. *ITSS* normālās vērtības noteikšanas aspekti, kas izklāstīti pagaidu regulas 73.–79. apsvērumā, tika pielāgoti, kā izklāstīts 51.–54. apsvērumā.

3.1.4. *Eksporta cena*

(56) Sīkāka informācija par eksporta cenas aprēķinu ir izklāstīta pagaidu regulas 86. un 87. apsvērumā.

(57) Savā 2020. gada 7. februārī iesniegtajā informācijā *Eurofer* apgalvoja, ka Komisijai kā pieejamos faktus nevajadzētu izmantot Indonēzijas ražotāju eksportētāju galvenā klienta importa cenas Savienībā. Proti, sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka ražotāji eksportētāji ir iesaistījušies pārvaldītā nesadarbošanās procesā un ka viņi manipulējuši ar pieejamajiem faktiem tādējādi, lai dempinga noteikšana tiem būtu labvēlīgāka. *Eurofer* apstiprināja pēdējo apgalvojumu ar attiecīgā klienta secīgi sniegtu informāciju. Konkrētāk, *Eurofer* norādīja, ka klients iesniedza sīku informāciju par Indonēzijas importa darījumu cenām (2019. gada 4. novembrī iesniegtā informācija, atsauces numurs t19.005668) tikai pēc tam, kad Komisija 2019. gada 23. oktobrī nosūtīja Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem otro vēstuli par nepilnībām (atsauces numurs t19.005465). Attiecīgi *Eurofer* secināja, ka Indonēzijas ražotāji eksportētāji prasīja klientam Savienībā sniegt informāciju, kas aizstātu viņu pašu eksporta pārdošanas sarakstu.

(58) Savā 2020. gada 4. maijā iesniegtajā informācijā sūdzības iesniedzējs atkārtoja 57. apsvērumā izklāstītos apgalvojumus.

(59) Šajā sakarā ir svarīgi precizēt, ka klients Savienībā sadarbojās izmeklēšanā jau no paša sākuma. Komisija 2019. gada 18. oktobrī jautāja par uzņēmuma vēlmi iesniegt papildu informāciju par Indonēzijas izcelsmes izmeklējamā ražojuma importu sadalījumā pa darījumiem un ražojuma veidiem (atsauces numurs t20.003960). Uzņēmums iesniedza prasīto informāciju 2019. gada 25. oktobrī (atsauces numurs t19.005556). *Eurofer* atsaucas uz informāciju, ko klients Savienībā iesniedza 2019. gada 4. novembrī kā paskaidrojumu pēc Komisijas papildu jautājumiem.

(60) Turklāt Komisija atgādināja, ka Indonēzijas ražotāji eksportētāji iesniedza pilnīgu sarakstu par saviem eksporta pārdošanas darījumiem uz Savienību. Komisija varēja citustarp pārbaudīt ražojuma veidus, daudzumus, vērtības un pārdošanas galamērķi. Tomēr, tā kā saistītie tirgotāji, kas atrodas trešās valstīs un kas iesaistīti eksporta pārdošanā, izmeklēšanā nesadarbojās, Komisija nevarēja noteikt eksporta cenu, pamatojoties uz to tālākpārdošanas cenu pirmajam neatkarīgajam klientam. Šajā gadījumā Komisija nolēma izmantot lietas materiālos jau pieejamo informāciju, papildinot to ar sīku informāciju par katru darījumu un ražojuma veidu, ko iesniedza klients Savienībā.

(61) Turklāt Komisija salīdzināja šīs cenas ar *Eurostat* oficiālo tirdzniecības statistiku un konstatēja, ka vienības importa cenas, kas noteiktas, pamatojoties uz visiem pieejamajiem avotiem, ir ļoti līdzīgas. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka galvenā klienta Savienībā sniegto informāciju var izmantot kā pieejamos faktus.

(62) Tāpēc 57. un 58. apsvērumā aprakstītie *Eurofer* apgalvojumi tiek noraidīti.

(63) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par eksporta cenu, izņemot piezīmes, kas analizētas 56.–62. apsvērumā, tika apstiprināts pagaidu regulas 86. un 87. apsvērums.

3.1.5. *Salīdzinājums*

(64) Sīkāka informācija par normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu ir izklāstīta pagaidu regulas 88. un 89. apsvērumā.

(65) *Eurofer*2020. gada 4. maijā iesniegtajā informācijā apgalvoja, ka Komisija nav izdarījusi atbilstošus secinājumus par to nesaistīto tirgotāju nesadarbošanos, kas iesaistīti Indonēzijas ražotāju eksportētāju veiktajā eksporta pārdošanā, ciktāl tas attiecas uz eksporta cenas noteikšanu salīdzināšanas vajadzībām. Proti, *Eurofer* apgalvoja, ka Komisijai nevajadzēja pieņemt par pilnībā patiesu ražotāju eksportētāju sniegto informāciju par transportu, kravas apstrādi un iekraušanu, kā arī citām summām (piemēram, komisijas maksām, kredīta izmaksām, bankas izmaksām, valūtas konvertēšanu).

(66) Turklāt *Eurofer* apšaubīja arī eksporta pārdošanā iesaistītu saistīto tirgotāju PVA izmaksu un peļņas atskaitījumus no eksporta cenas, jo viņu identitāti un saistību ar ražotājiem eksportētājiem nevarēja pārbaudīt.

(67) Visbeidzot, *Eurofer* apgalvoja, ka Komisijai būtu vajadzējis atklāt tā saistītā tirgotāja identitāti, kura publiski pieejamos finanšu pārskatus tā izmantoja, lai noteiktu PVA izmaksas, kas jāatskaita no eksporta cenas.

(68) Komisija uzskatīja, ka neizturējās labvēlīgāk pret Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem, kad izmantoja no publiskiem avotiem pieejamus faktus vai pašu ražotāju eksportētāju sniegtos faktus. Komisija atgādināja, ka, lai noteiktu eksporta cenu salīdzināšanai ar normālo vērtību, t. i., *EXW* līmenī, tā no *CIF* līmeņa eksporta cenas, kas noteikta, pamatojoties uz klienta Savienībā importa cenām, atskaitīja eksporta pārdošanā iesaistīta nesaistītā tirgotāja komisijas maksu, vairāku eksporta pārdošanā iesaistītu saistīto tirgotāju PVA izmaksas, nesaistīta importētāja peļņu, jūras pārvadājuma vedmaksu un apdrošināšanu, kravas apstrādes un iekraušana izmaksas Indonēzijā, transporta izmaksas Indonēzijā un katra eksporta darījuma kredīta izmaksas atsevišķi.

(69) Šajā sakarā Komisija par katru darījumu atskaitīja visu eksporta pārdošanā iesaistīto saistīto tirgotāju PVA izmaksas, lai gan ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka ne visi no tiem bija iesaistīti katrā no pārdošanas kanāliem. Turklāt Komisija atskaitīja kredīta izmaksas, pamatojoties uz Indonēzijas procentu likmēm un vidējo termiņu tirdzniecības kredītam, ko klients saņēma Savienībā, lai gan Indonēzijas ražotāji eksportētāji, eksportējot uz Savienību, nepiešķīra nekādu tirdzniecības kredītu. Šajā lietā Komisija uzskatīja, ka eksporta kredītu varēja piešķirt viens no saistītajiem tirgotājiem, kas iesaistīti eksporta pārdošanā.

(70) Attiecībā uz tā saistītā tirgotāja identitāti, kura finanšu pārskats tika izmantots PVA noteikšanai, jānorāda, ka ražotāji eksportētāji uzskatīja, ka viņu identitāte ir sensitīva informācija. Tāpēc pagaidu regulā Komisija šo informāciju neatklāja.

(71) Komisija noraidīja šo *Eurofer* apgalvojumu 68.–70. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ.

(72) Ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka ārpus Savienības atrodošos saistīto tirgotāju eksporta cenas korekcija attiecībā uz PVA izmaksām nav pamatota vai ka šo korekciju būtu vajadzējis aprēķināt citādi. Komisija pieņēma ierosināto alternatīvo attiecīgās korekcijas aprēķinu un attiecīgi pielāgoja eksporta cenu. Tā kā korekcija attiecās uz konfidenciāliem ražotāju eksportētāju darījumdarbības datiem, sīka informācija ražotājiem eksportētājiem tika sniegta uzņēmumam atsevišķi izpaustajā galīgajā informācijā.

(73) Tā kā nav saņemtas papildu piezīmes par normālās vērtības salīdzinājumu ar eksporta cenu, tika apstiprināti pagaidu regulas 87. un 88. apsvērums, ciktāl tie attiecas uz normālās vērtības korekcijām.

3.1.6. *Dempinga starpības*

(74) Kā sīki izklāstīts 32.–73. apsvērumā, Komisija ņēma vērā ieinteresēto personu piezīmes un pārrēķināja Indonēzijas ražotāju eksportētāju dempinga starpības.

(75) Galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no *CIF* cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šādas:

Uzņēmums	Dempinga starpība (%)
PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7
Visi pārējie uzņēmumi	17,7

(76) Individuālo dempinga starpību aprēķini pēc labojumiem un korekcijām, kas tika veikti pēc ieinteresēto personu piezīmju saņemšanas, kuras tika sniegtas pēc tam, kad tika izpausta pagaidu informācija, tika izpausti Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem.

3.2. **ĶTR**

3.2.1. *Ievadpiezīmes*

(77) Kā skaidrots pagaidu regulas 95.–99. apsvērumā, Komisija nolēma piemērot pamatregulas 18. pantu attiecībā uz vienu no izlasē iekļautajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem – *Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.* (“*Zhenshi*”). Komisija nespēja saskaņot vairākus skaitliskos rādītājus, kuriem bija izšķiroša nozīme uzņēmuma

individuālās dempinga starpības aprēķinā, piemēram, ražošanas apjomus katram ražojuma veidam, energoresursu patēriņu, blakusproduktu sadali un ražošanas netiešās izmaksas, ar revidētiem uzņēmuma pārskatiem, izmaksu pārvaldības pārskatiem un datiem izmantotajās iekšējās IT lietojumprogrammās.

(78) Tāpēc Komisija konstatēja, ka iesniegtā informācija nav uzticama, un nolēma piemērot pamatregulas 18. panta 1. punktu, lai pabeigtu ražotāja eksportētāja dempinga un kaitējuma starpību noteikšanu. Tādējādi attiecīgajam uzņēmumam pagaidu posmā tika noteiktas atlikušās starpības.

(79) Pēc tam kad bija izpausta pagaidu informācija, *Zhenshi* atkārtoti iesniedza piezīmes par Komisijas lēmumu piemērot pamatregulas 18. pantu un noteikt atlikušo maksājumu. Uzņēmums apgalvoja, ka neatkarīgi no tā, ka tas nebija sniedzis pareizus datus normālās vērtības aprēķināšanai, Komisijas rīcībā bija visi pārbaudītie eksporta pārdošanas dati, kas vajadzīgi individuālās kaitējuma starpības aprēķināšanai. Šajā sakarā uzņēmums lūdza Komisiju izmantot pamatregulas 18. panta 3. punktu, jo "*ja arī uzņēmuma iesniegtā informācija nebija nevainojama visos aspektos, neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai šajā lietā*".

(80) Pēc šā apgalvojuma izskatīšanas Komisija saskaņā ar pamatregulas 18. panta 3. punktu nolēma aprēķināt gan individuālo dempinga, gan kaitējuma starpību *Zhenshi*, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem.

(81) Attiecībā uz dempinga starpību eksporta cenas noteikšanai tika izmantoti pārbaudītie uzņēmuma dati par eksporta cenām. Katram ražojuma veidam, ko eksportēja *Zhenshi*, aprēķinam izmantoto normālo vērtību ņēma no viena no pārējiem diviem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās. Ja normālā vērtība šim konkrētajam ražojuma veidam bija zināma abos attiecīgajos uzņēmumos, tika izmantota augstākā no šīm divām skaitliskajām vērtībām. Ņemot vērā to, ka *Zhenshi* nebija iesniedzis pietiekamus datus normālās vērtības aprēķināšanai, tā tika atzīta par saprātīgu metodiku. Ja kāda konkrēta ražojuma veida normālā vērtība nebija zināma nevienā no šiem diviem uzņēmumiem, tika izmantota tā ražojuma veida normālā vērtība, kas visvairāk līdzinājās *Zhenshi* eksportēto ražojuma veidam. Pēc tam normālās vērtības katram ražojuma veidam tika salīdzinātas ar *Zhenshi* iesniegtajām un pārbaudes apmeklējuma laikā pārbaudītajām eksporta cenām, kas koriģētas līdz *EXW* līmenim.

(82) Pamatojoties uz iepriekš minēto aprēķinu, *Zhenshi* individuālā dempinga starpība, kas izteikta kā uzņēmuma paša *CIF* vērtības procentuāla daļa, tika noteikta 71,7 % apmērā.

(83) Saskaņā ar pamatregulas 9. panta 6. punkta otro daļu, tā kā uzņēmuma dempinga starpības pamatā bija pieejamie fakti, to neizmantoja, lai aprēķinātu vidējo svērto dempinga starpību izlasē neiekļautajiem uzņēmumiem, kas sadarbojās.

(84) Informācijā, ko pēc tam, kad bija izpausta galīgā informācija, sniedza *Eurofer*, tika apstrīdēts Komisijas lēmums aprēķināt individuālu dempinga starpību *Zhenshi*. Sūdzības iesniedzējs iebilda pret izmaiņām Komisijas nostājā, kas izklāstīta izpaustajā galīgajā informācijā, norādīdams, ka Ķīnas eksportētājs tikai atkārtoja savus iepriekšējos argumentus un nesniedza jaunu informāciju. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka pagaidu posmā Komisija nepārprotami secinājusi, ka nav iespējams aprēķināt individuālu dempinga starpību uzņēmumam *Zhenshi*, jo vairākus galvenos rādītājus nevarēja saskaņot ar revidētiem uzņēmuma pārskatiem, pārvaldības kontiem un IT datubāzēm.

(85) *Eurofer* arī apgalvoja, ka dempinga starpības aprēķina pamatā vajadzētu būt paša uzņēmuma datiem, nevis metodikai, ko Komisija piemēroja galīgajā posmā.

(86) Visbeidzot, sūdzības iesniedzējs pauda šaubas par to, kā Komisija varēja pieņemt *Zhenshi* eksporta cenas, ja atbildes uz anketas jautājumiem nevarēja saskaņot ar revidētiem pārskatiem.

(87) Pirmkārt, Komisija aizvien saglabā secinājumu, ka, pamatojoties uz *Zhenshi* iesniegtajiem datiem, nebija iespējams aprēķināt normālo vērtību. Skaitlisko rādītāju saskaņošanas problēma attiecās uz ražošanas apjomu, krājumiem, izmaksām un izejresursu patēriņa skaitliskajiem rādītājiem tikai sadalījuma līmenī dažādiem ražojuma veidiem, tādējādi padarot neiespējamu normālās vērtības aprēķināšanu. Tomēr *Zhenshi* iesniedza un Komisija varēja pārbaudīt visus elementus, kas nepieciešami eksporta cenas noteikšanai.

(88) Otrkārt, pēc tam, kad bija izpausta pagaidu informācija, uzņēmums nāca klajā ar jaunu pamatotu argumentu – tā kā Komisija atzina, ka tā var pārbaudīt eksporta pārdošanas datus, varēja aprēķināt individuālu kaitējuma starpību. Komisija piekrita šim argumentam un pēc tam aprēķināja individuālo kaitējuma starpību un attiecīgi arī dempinga starpību saskaņā ar pamatregulas 18. panta 3. punktu.

(89) Pretēji *Eurofer* apgalvojumam, nav nekas neparasts, ka uzņēmuma normālās vērtības pamatā nav ražotāja eksportētāja iesniegtie dati. Ja iesniegtā informācija, piemēram, nav uzticama, Komisija var izmantot pieejamos faktus, ieskaitot datus no citiem avotiem.

(90) Tādējādi, pamatojoties uz pamatregulas 18. panta 3. punktu un saskaņā ar 81. apsvērumu, *Zhenshi* normālās vērtības pamatā ir pieejamie fakti, un tas ir objektīvs novērtējums. Šajā konkrētajā lietā, pamatojoties uz šo novērtējumu, uzņēmuma eksporta cenu līmeņa dēļ individuālā dempinga starpība ir noteikta Ķīnas uzņēmumu vidējā diapazonā, savukārt kaitējuma starpība ir zemākā iespējamā.

(91) Visbeidzot, Komisijai nebija iemesla noraidīt uzņēmuma pārdošanas un apgrozījuma datus vai neiekļaut aprēķinā konkrētus eksporta darījumus. Neatkarīgi no problēmām, kas saistītas ar izmaksu un izejresursu sadali pa saražoto ražojumu veidiem, eksporta pārdošanas un apgrozījuma datus varēja pārbaudīt un saskaņot ar revidētiem uzņēmuma pārskatiem, kā arī ar objektīviem ārējiem dokumentiem, piemēram, PVN deklarācijām, muitas deklarācijām, faktiskajiem pārvadājuma un apdrošināšanas dokumentiem.

(92) Tādējādi 87.–91. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ sūdzības iesniedzēja argumenti pret pamatregulas 18. panta 3. punkta piemērošanu attiecībā uz *Zhenshi* tika noraidīti.

3.2.2. *Normālā vērtība*

3.2.2.1. Nozīmīgu kropļojumu pastāvēšana

(93) Attiecībā uz ĶTR ražotājiem eksportētājiem Komisija saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu aprēķināja salikto normālo vērtību izcelsmes valstī, tikai un vienīgi pamatojoties uz ražošanas un pārdošanas izmaksām, kas ataino neizkropļotas cenas vai atsauces vērtības attiecīgajā reprezentatīvajā valstī.

(94) Pagaidu regulas 103.–157. apsvērumā ir sīki izklāstīta informācija par pārbaudi attiecībā uz visiem pieejamajiem pierādījumiem par ĶTR iejaukšanos savā ekonomikā kopumā, kā arī tērauda nozarē, un tā liecina, ka attiecīgā ražojuma cenas un izmaksas, arī izejvielu, enerģijas un darbaspēka izmaksas, nav noteiktas brīvā tirgus spēku ietekmē, jo tās ir ietekmējusi būtiska valdības iejaukšanās pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta nozīmē.

(95) Tādējādi un ņemot vērā to, ka ĶV nesadarbojās izmeklēšanā, Komisija provizoriski secināja, ka normālās vērtības noteikšanai nebija pareizi izmantot cenas un izmaksas iekšzemes tirgū.

(96) Pēc tam kad bija izpausta pagaidu informācija, no ĶV un Ķīnas ražotāja eksportētāja *FSS* tika saņemtas piezīmes par pamatregulas 2. panta 6.a punkta piemērošanu.

(97) Abas ieinteresētās personas apgalvoja, ka pamatregulas 2. panta 6.a punkts ir pretrunā PTO noteikumiem, proti, *GATT* VI panta 1. punkta b) apakšpunktam un Nolīguma par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu ("*ADA*") 2.2. pantam, un ka ar pamatregulu ir ieviests "nozīmīgu kropļojumu" jēdziens, kas nav iekļauts *ADA* 2.2. pantā kā viens no apstākļiem saliktās normālās vērtības aprēķināšanai. Turklāt tiek apgalvots, ka tad, ja atsaucas uz ražošanas un pārdošanas izmaksām reprezentatīvajā valstī vai starptautiskajām cenām, izmaksām vai atsauces vērtībām, saliktā normālā vērtība, kas aprēķināta, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 6.a punktu, neiekļaujas *GATT* VI panta 1. punkta b) apakšpunkta un *ADA* 2.2. panta piemērošanas jomā, kas paredz izmantot izmaksas izcelsmes valstī.

(98) Šīs izmeklēšanas kontekstā Komisija 95. apsvērumā ir secinājusi, ka ir pareizi piemērot pamatregulas 2. panta 6. a punktu. Komisija nepiekrita ieinteresēto personu apgalvojumam, ka Komisija nedrīkst piemērot 2. panta 6. a punktu. Tieši pretēji, Komisija uzskatīja, ka 2. panta 6.a punkts ir piemērojams un ir jāpiemēro šajā lietā esošajos apstākļos. Turklāt Komisija uzskatīja, ka šis noteikums ir saderīgs ar Eiropas Savienības saistībām Pasaules Tirdzniecības Organizācijā. Pēc Komisijas domām, kā skaidrots strīdā DS473 *EU-Biodiesel* (Argentīna), pamatregulas noteikumi, kas vispārīgi attiecas uz visām PTO dalībvalstīm, konkrēti, pamatregulas 2. panta 5. punkta otrā daļa, ļauj izmantot no trešās valsts iegūtus datus, pienācīgi koriģētus, ja šāda korekcija ir nepieciešama un pamatota.

(99) Turklāt ĶV apgalvoja, ka Komisijas dienestu darba dokumentu *On Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the purposes of Trade Defence Investigations* ([12]) nevar uzskatīt par "ziņojumu", ko saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punktu "*izstrādā, publisko un regulāri atjaunina*". ĶV apgalvoja arī, ka dokumentā ir nepatiesi atainota situācija un tas būtiski atkāpjas no faktiem.

(100) Turklāt ĶV konstatēja, ka šāda veida dienestu darba dokuments ir izdots vienīgi attiecībā uz Ķīnu un šāds tirgus novērtējums netiek veikts attiecībā uz citām valstīm, arī attiecībā uz izmeklējamo reprezentatīvo valsti vai Eiropas Savienības dalībvalstīm ne. ĶV uzskata, ka tas ir radījis bažas par lielākās labvēlības režīma ("LLR") un valsts režīma ("VR") principiem.

(101) Atbildot uz šiem apgalvojumiem, Komisija norāda, ka ziņojums tika publiskots 2017. gada decembrī, lai ikvienai ieinteresētai personai būtu plašas iespējas atspēkot, papildināt ziņojumu un tā pamatā esošos pierādījumus vai izteikt piezīmes par tiem. Kopš ziņojuma publicēšanas 2017. gada decembrī ĶV nav iesniegusi šādu atspēkojumu vai piezīmes par ziņojuma būtību un tajā ietvertajiem pierādījumiem. ĶV nav arī iesniegusi pierādījumus tam, ka ziņojums ir novecojis. Katrā ziņā Komisija īpaši norāda, ka galvenie politikas dokumenti un pierādījumi, kas ietverti ziņojumā, ieskaitot attiecīgos piecgažu plānus un tiesību aktus, kas attiecīgajam ražojumam bija piemērojami IP laikā, joprojām ir aktuāli. Attiecībā uz bažām par diskrimināciju Komisija atgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a. punkta c) apakšpunktu šāds ziņojums tiek gatavots par kādu valsti tikai tad, ja Komisijai ir pienācīgi pamatotas norādes par iespējamu nozīmīgu kropļojumu pastāvēšanu konkrētā valstī vai nozarē šajā valstī. Apstiprinot jaunos pamatregulas 2. panta 6.a punkta noteikumus 2017. gada decembrī, Komisijai bija šādas norādes par nozīmīgiem kropļojumiem ĶTR. Komisija apsver līdzīgu ziņojumu sagatavošanu par citām valstīm. Tāpēc Komisija noraidīja minētos apgalvojumus.

(102) Pēc tam kad bija izpausta galīgā informācija, ĶV atkārtoja savus apgalvojumus par 99. apsvērumā minētā Komisijas dienestu darba dokumenta statusu, diskriminējošo attieksmi pret Ķīnu un apgalvojumu par LLR un VR klauzulu pārkāpumu un pamatregulas 2. panta 6.a punkta neatbilstību *ADA* 2.2. pantam. Tomēr netika iesniegti jauni argumenti vai pierādījumi, kas varētu mainīt Komisijas provizorisko noraidījumu attiecībā uz šiem apgalvojumiem vai secinājumiem 101. apsvērumā.

(103) Tajā pašā iesniegtajā informācijā ĶV apgalvoja, ka ziņojums tika publicēts kā dienestu darba dokuments un nebija pierādījumu vai pazīmju, kas liecinātu, ka Komisija publicēšanas dienā vai pēc tās ir apstiprinājusi vai akceptējusi dokumentu. Ja Komisija oficiāli nav apstiprinājusi vai akceptējusi un publiskojusi dokumentu kā dienestu darba dokumentu, pastāv nopietnas šaubas par to, vai šādu dokumentu var uzskatīt par Komisijas oficiālo nostāju un vai tā juridiskais statuss atbilst pamatregulas 2. panta 6.a punkta prasībai Komisijai par ziņojumu gatavošanu, publicēšanu un atjaunināšanu.

(104) Ziņojums ir tehnisks dokuments, kas izstrādāts, pamatojoties uz faktiem, un ko izmanto vienīgi tirdzniecības aizsardzības izmeklēšanu kontekstā. Tāpēc tas ir izdots kā Komisijas dienestu darba dokuments, jo tas ir vienīgi aprakstošs un tajā nav pausti politiski uzskati, vēlmes vai spriedumi. Tas neietekmē tā saturu, proti, informācijas avotus par nozīmīgu kropļojumu pastāvēšanu Ķīnas ekonomikā, kas ir būtiski pamatregulas 2. panta 6.a punkta c) apakšpunkta piemērošanai. Šajā izmeklēšanā ziņojums, ieskaitot tajā ietvertos pierādījumus, ir daļa no lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, kas pamato 2. panta 6.a punkta piemērošanu. ĶV nav iesniegusi pierādījumus par to, ka ziņojumā sniegtā informācija nav derīga vai piemērojama šajā izmeklēšanā. Katrā ziņā Komisija atgādina,

([12]) SWD(2017) 483 final/2, 2017. gada 20. decembris.

ka valsts ziņojuma esība nav obligāts nosacījums, lai piemērotu 2. panta 6.a punktu, jo 2. panta 6.a punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka attiecīgā gadījumā – šīs regulas efektīvas piemērošanas nolūkā Komisija izstrādā, publisko un regulāri atjaunina ziņojumu. Lai piemērotu pamatregulas 2. panta 6.a punktā noteikto metodiku, ir jākonstatē, ka attiecīgajā lietā pastāv nozīmīgi kropļojumi, – un šajā izmeklēšanā tas ir konstatēts. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(105) Tajā pašā iesniegtajā informācijā ĶV izvirzīja jautājumu par pamatregulas 2. panta 6.a punkta iespējamo neatbilstību *ADA* 2.2.1.1. pantam, jo Komisija noraidīja Ķīnas uzņēmumu izmaksas, nenoskaidrojusi, vai to uzskaite tika veikta saskaņā ar vispārpieņemtajiem Ķīnas grāmatvedības principiem un vai to uzskaite pienācīgi atspoguļo izmaksas, kas saistītas ar attiecīgā ražojuma ražošanu un pārdošanu.

(106) Kā paskaidrots 93.–98. apsvērumā, Komisija secināja, ka ir atbilstoši piemērot pamatregulas 2. panta 6.a punktu, ņemot vērā to, ka pastāv nozīmīgi kropļojumi minētā punkta b) apakšpunkta nozīmē. Ķīnas uzņēmumiem tika dota iespēja iesniegt piezīmes, taču attiecīgas piezīmes netika iesniegtas. Tāpēc tas, vai Ķīnas uzņēmumu uzskaite tika veikta saskaņā ar vispārpieņemtajiem Ķīnas grāmatvedības principiem un vai uzskaite pienācīgi atspoguļo izmaksas, kas saistītas ar attiecīgā ražojuma ražošanu un pārdošanu, neietekmē secinājumu par metodikas piemērošanu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punktu. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(107) Visbeidzot, ĶV apgalvoja, ka izmeklēšana tika veikta, pieņemot, ka Ķīnas tirgū un attiecīgajā nozarē ir nozīmīgi kropļojumi, un ieinteresētajām personām nebija iespēju aizstāvēt savas intereses un pierādīt, ka to uzskaite pienācīgi atspoguļo ar izmeklējamā ražojuma ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas.

(108) Ieinteresētās personas tika aicinātas iesniegt piezīmes attiecībā uz apgalvojumu par tirgus kropļojumiem ĶTR un iespējamo pamatregulas 2. panta 6.a punkta piemērošanu. Daži Ķīnas ražotāji eksportētāji atbildēs uz anketas jautājumiem un atsevišķi iesniegtā informācijā sniedza piezīmes attiecībā uz apgalvojumu par tirgus kropļojumiem. To piezīmes par šo jautājumu tika aplūkotas pagaidu regulas 111.–113. apsvērumā un šīs regulas 98.–101. apsvērumā. Termiņā, kas noteikts paziņojuma par procedūras sākšanu 5.3.2. punktā ([13]), ĶV neizmantoja iespēju iesniegt piezīmes attiecībā uz apgalvojumu par tirgus kropļojumiem un neatbildēja uz konkrētiem 2019. gada 12. augustā nosūtītās anketas jautājumiem par nozīmīgu kropļojumu pastāvēšanu ĶTR. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

(109) Tā kā netika saņemtas citas piezīmes par pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunkta piemērošanu, Komisija apstiprināja pagaidu regulas 103.–159. apsvērumu.

3.2.2.2. Reprezentatīvā valsts

(110) Kā skaidrots pagaidu regulas 160.–178. apsvērumā, Komisija šajā procedūrā provizoriski izvēlējās Brazīliju par piemērotu reprezentatīvu valsti, kas atbilst visiem kritērijiem, kuri noteikti pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā.

(111) Pēc tam kad bija izpausta pagaidu informācija, lietotājs *Marcegaglia* iesniedza piezīmes par reprezentatīvās valsts izvēli. Tas apgalvoja, ka Brazīlija nav piemērota reprezentatīvā valsts, jo tajā ir tikai viens liels izmeklējamā ražojuma ražotājs, kurš ir vertikāli integrēts un virza tirgu, jo kontrolē visu piegādes ķēdi no plātņu ražošanas līdz lejupējo ražojumu izplatīšanai. Turklāt lietotājs apgalvoja, ka Brazīlijas nerūsējošā tērauda plakano velmējumu tirgu aizsargā vairāki antidempinga pasākumi.

([13]) Paziņojums par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz konkrētu Ķīnas Tautas Republikas, Taivānas un Indonēzijas izcelsmes karsti velmētu nerūsošā tērauda lokšņu un ruļļu importu (OV C 269 I, 12.8.2019., 1. lpp.).

(112) Komisija divos secīgos paziņojumos ([14]) atklāja savu analīzi saistībā ar reprezentatīvās valsts izvēli. Šajos paziņojumos ieinteresētās personas tika informētas par kritērijiem, kas tika izmantoti reprezentatīvās valsts un iespējamo alternatīvu izvēlē. Ieinteresētās personas tika mudinātas iesniegt piezīmes par Komisijas izvēli un nākt klajā ar savu priekšlikumu par piemērotāko reprezentatīvo valsti. Par šo jautājumu *Marcegaglia* neiesniedza informāciju.

(113) Tomēr apgalvojumiem par dažu uzņēmumu dominējošu stāvokli vai antidempinga pasākumu esību reprezentatīvās valsts iekšzemes tirgū attiecībā uz izmeklējamā ražojuma nozari nav nozīmes reprezentatīvas valsts izvēlē. Atsauces vērtību aprēķināšanai Komisija izmantoja Brazīlijas importa cenas izejvielām, palīgmateriāliem un energoresursiem – tostarp ražošanas faktoriem, ko izmanto, lai ražotu plātnes vai vēl augšupējākus izejresursus, piemēram, gāzes koksu, aglomerētu dzelzs rūdu vai kausētu dzelzi. Šos izejresursus izmanto daudzas reprezentatīvās valsts nozares, un tādējādi apgalvotā ierobežotā iekšējā konkurence nerūsējošā plakano tērauda velmējumu tirgū vai tā aizsardzība ar antidempinga pasākumiem nevar būtiski ietekmēt attiecīgo izejresursu vidējo importa cenu.

(114) *Marcegaglia* arī norādīja, ka ražotājs reprezentatīvajā valstī ir saistīts ar vienu no sūdzības iesniedzējiem.

(115) Patiešām, Brazīlijas ražotājs *Aperam Inox America do Sul S.A.* ir saistīts ar izlasē iekļauto Savienības ražotāju *Aperam Stainless Belgium*. Tomēr Komisija neatrada pierādījumus tam, ka šī saistība kropļojoši ietekmētu Brazīlijas uzņēmuma PVA izmaksas un peļņu.

(116) Ņemot vērā iepriekš minēto, *Marcegaglia* apgalvojums tika noraidīts, bet pagaidu regulas 160.–178. apsvērums tika apstiprināts.

3.2.2.3. Avoti, kas izmantoti neizkropļotu izmaksu noteikšanai

(117) Avoti, ko Komisija izmantoja, lai noteiktu ražošanas faktoru neizkropļotās izmaksas, aprēķinot tiešās izgatavošanas izmaksas, tika norādīti pagaidu regulas 179.–183. apsvērumā.

(118) Šajā sakarā sūdzības iesniedzējs iesniedza prasību pret Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) statistikas izmantošanu neizkropļotu darbaspēka izmaksu noteikšanā. *Eurofer* apgalvoja, ka, tā kā Brazīlijas tērauda ražošanas nozarē darbaspēka izmaksas ir daudz augstākas nekā ražošanas sektorā kopumā, Komisijai vajadzētu paļauties uz Brazīlijas Tērauda apvienības publicēto publiski pieejamo statistiku. Sūdzības iesniedzējs iesniedza šo statistiku.

(119) Komisija analizēja statistiku, kas tika sniegta, lai pamatotu šo apgalvojumu. Brazīlijas Tērauda institūta ziņojumā, kurā sniegta informācija par kopējām algām, labklājības izdevumiem un kopējo nodarbinātību sektorā un kuru *Eurofer* iesniedza, lai pamatotu savu apgalvojumu, tiek diferencēts kopējais reģistrētais darbaspēks, faktiski aktīvais darbaspēks un apakšuzņēmēji. Tā kā ziņojumā ir iekļauti vienīgi neapstrādāti skaitliskie rādītāji bez metodikas izklāsta, nav skaidrs, kā kopējos "algas" un labklājības izdevumu skaitliskos rādītājus var saistīt ar darbinieku skaitu. Attiecībā uz apakšuzņēmējiem nav informācijas par sociālo pabalstu apmēru un vidējo darbalaiku. Turklāt *Eurofer* aprēķinātās vidējās darbaspēka izmaksas tērauda sektorā ir gandrīz četras reizes lielākas nekā darbaspēka izmaksas, ko Komisija provizoriski aprēķinājusi, pamatojoties uz SDO oficiālo statistiku par Brazīlijas ražošanas sektoru. Pat tad, ja piemērotu vispiesardzīgāko pieeju un ņemtu vērā kopējo darbinieku skaitu, Brazīlijas Tērauda apvienības statistikas dati liecinātu, ka stundas alga tērauda sektorā Brazīlijā ir vidēji gandrīz par 20 % lielāka nekā finanšu sektorā un par 50 % lielāka nekā IT sektorā salīdzinājumā ar SDO oficiālās statistikas skaitliskajiem rādītājiem. Tāpēc, tā kā *Eurofer* sniegtos skaitliskos rādītājus nevarēja izmantot par pamatu darbaspēka stundas izmaksu aplēsēm un nebija zināms, kāda metodika ir izmantota, Komisija uzskatīja, ka darbaspēka izmaksu aprēķināšanai tas ir mazāk uzticams avots nekā SDO statistika.

(120) Ņemot vērā iepriekš minēto, *Eurofer* apgalvojums tika noraidīts, bet pagaidu regulas 179.–183. apsvērums tika apstiprināts.

([14]) 2019. gada 9. septembra un 10. oktobra paziņojums par normālās vērtības noteikšanai izmantotajiem avotiem.

3.2.2.4. Neizkropļotas izmaksas un atsauces vērtības

(121) To ražošanas faktoru saraksts, kuri tika izmantoti, lai noteiktu neizkropļotas tiešās izgatavošanas izmaksas, to neizkropļoto vērtību un aprēķināšanas metodiku, bija iekļauts pagaidu regulas 185.–200. apsvērumā.

(122) Pēc tam kad bija izpausta pagaidu informācija, divi Ķīnas ražotāji eksportētāji – *FSS* un *STSS* – iesniedza vairākus iebildumus pret iepriekš minētajiem apsvērumiem.

(123) Abas ieinteresētās personas apgalvoja, ka vairākiem ražošanas faktoriem neizkropļotās atsauces vērtības ir pārāk augstas, ko varētu būt izraisījusi pārāk vispārīgu Brazīlijas muitas kodu izmantošana un tādējādi atšķirīgu izejresursu salīdzināšana vai ļoti maza Brazīlijas importa apjoma salīdzināšana ar daudz lielāku Ķīnas ražotāju patērēto izejresursu apjomu.

(124) Ieinteresētās personas ar 10. oktobra paziņojumu tika informētas par muitas kodiem, kurus Komisija bija iecerējusi izmantot par atsauces vērtībām, lai noteiktu neizkropļotas vērtības visiem ražošanas faktoriem. Ieinteresētajām personām bija zināmi arī attiecīgie reprezentatīvās valsts importa apjomi un vērtības, jo paziņojumam tika pievienots izvilkums no Brazīlijas muitas statistikas. Šajā posmā piezīmes netika saņemtas.

(125) Turklāt visi ražošanas faktori tika sīki apspriesti pārbaudes apmeklējumu laikā attiecīgajos uzņēmumos. Tas ietvēra apspriešanu par precīzu konkrētā izejresursa sastāvu un ierosināto HS kodu, ko vajadzības gadījumā koriģēja, vienojoties ar uzņēmumu.

(126) Visbeidzot, Komisija nesalīdzināja konkrētu izejresursu importa apjomus reprezentatīvajā valstī ar Ķīnas ražotāju eksportētāju iegādātajiem un patērētajiem apjomiem. Brazīlijā importētie apjomi varētu būt mazāki, taču tie aizvien tika uzskatīti par reprezentatīviem.

(127) Ņemot vērā iepriekš minēto, iebildumi pret atsauces vērtībām tika noraidīti, izņemot divus ražošanas faktorus, attiecībā uz kuriem pēc sīkākas analīzes Komisija patiešām piekrita, ka importa apjomi varētu būt pārāk nenozīmīgi, lai būtu reprezentatīvi.

(128) Attiecībā uz dzelzs rūdu Komisija nolēma izmantot starptautisku atsauces vērtību, kuras pamatā ir uz *Fast Markets* vidējā dzelzs rūdas cena IP laikā. Attiecībā uz skābekli, ņemot vērā šā izejresursa niecīgo daļu izgatavošanas izmaksās, Komisija nolēma pārvietot tā izmaksas uz ražošanas netiešajām izmaksām. Detalizēts dzelzs rūdas jaunās atsauces vērtības aprēķins un atjaunināts saraksts par ražošanas faktoriem, kas pārvietoti uz netiešajām izmaksām, ir iekļauts uzņēmumam atsevišķi izpaustajā galīgajā informācijā.

(129) Abas ieinteresētās personas arī apgalvoja, ka neizkropļotās izmaksas neataino izmaksas Ķīnā. Uzņēmumi apgalvoja, ka starptautisko pārvadājumu vedmaksu, apdrošināšanu un muitas nodokļus principā nevajadzētu pieskaitīt atsauces vērtībai, kas aprēķināta izejresursiem, kurus Ķīnas ražotāji iegādājas iekšzemes tirgū.

(130) *FSS* apgalvoja arī, ka pat tad, ja vedmaksa un apdrošināšana tiek pieskaitīta, būtu neloģiski pamatot korekciju ar vedmaksas un apdrošināšanas skaitliskajiem rādītājiem, kas iegūti no Ķīnas eksportētājiem, jo tie attiecas uz eksportu no Ķīnas uz Savienību, savukārt korekcija būtu jāveic attiecībā uz *FOB* cenu uz Brazīlijas robežas līdz ražotāja telpām.

(131) *STSS* arī apstrīdēja faktisko skaitlisko rādītāju, kas izmantots iekšzemes transporta izmaksu korekcijai, un iesniedza alternatīvu aprēķinu, kas pamatots ar uzņēmuma faktiskajiem datiem.

(132) Visbeidzot, *STSS* apstrīdēja Ķīnas eksporta datu izslēgšanu no trim atsauces vērtībām, kuru pamatā bija eksporta, nevis importa statistika, t. i., no feroniobija, kausētas dzelzs un nerūsējošā tērauda plātņu atsauces vērtības.

(133) Neizkropļoto izmaksu un atsauces vērtību aprēķināšanas mērķis ir atainot situāciju, kurā attiecīgie izejresursi tiek piegādāti ražotāja telpās. Tā kā atsauces vērtības aprēķināšanas pamatā ir importa cena ar piegādi līdz reprezentatīvās valsts robežai, ražotājam Ķīnā nav būtisks tās faktiskais avots. Tāpat kā Brazīlijas gadījumā, *GTA* ziņo importa cenas *FOB* līmenī, un, lai sasniegtu *CIF* līmeni, tām jāpieskaita starptautisko pārvadājumu vedmaksa un apdrošināšana. Turklāt, lai noteiktu cenu ražotāja telpās, jāpieskaita muitas nodokļi un iekšzemes transporta izmaksas. Tāpēc galvenais apgalvojums attiecībā uz atsauces vērtību aprēķināšanas metodiku tika noraidīts.

(134) Tomēr Komisija ņēma vērā *FSS* konkrēto apgalvojumu par starptautisko pārvadājumu vedmaksas un apdrošināšanas korekcijas metodiku un nolēma izmantot ESAO Starptautisko transporta un apdrošināšanas izmaksu datubāzi ([15]), lai attiecībā uz visiem attiecīgajiem izejresursiem aprēķinātu vidējo starpību starp *FOB* un *CIF* cenu Brazīlijā. Tāpēc, lai sasniegtu *CIF* līmeni, *FOB* importa vērtības Brazīlijā tika palielinātas par 8,58 %. Sīkāka informācija par šo aprēķinu un metodikas apraksts ir sniegts ieinteresētajām personām atsevišķi izpaustajā galīgajā informācijā.

(135) Pēc tam kad bija izpausta galīgā informācija, *FSS* norādīja, ka tad, kad tika izpausta pagaidu informācija, tas apstrīdēja Komisijas metodiku atsauces vērtību aprēķināšanai gadījumos, kad tika veikta korekcija, lai ņemtu vērā izmaksas ar piegādi līdz izkraušanas vietai reprezentatīvajā valstī. Uzņēmums apgalvoja, ka pagaidu posmā Komisija bija nepareizi sapratusi tā apgalvojumu un koriģējusi vienīgi starptautiskā transporta un apdrošināšanas izmaksu aprēķinu.

(136) Uzņēmuma galveno apgalvojumu Komisija saprata un aplūkoja to 133. apsvērumā. Kā skaidrots minētajā apsvērumā, atsauces vērtību noteikšanā nav nozīmes tam, vai Ķīnas ražotājs faktiski pirka izejresursus iekšzemes tirgū vai tos importēja. Lai noteiktu izmaksas, kas saistītas ar izejresursa piegādi uzņēmuma telpās reprezentatīvajā valstī, ir jākoriģē *CIF* vērtība ar piegādi līdz robežai.

(137) *STSS* apgalvojums par iekšzemes transporta aprēķināšanu tika noraidīts. Tomēr, ņemot vērā datu konfidencialitāti, sīkāks paskaidrojums ir sniegts uzņēmumam atsevišķi izpaustajā informācijā.

(138) Visbeidzot, eksporta uz ĶTR izslēgšana no trim atsauces vērtībām, kas noteiktas, kā izklāstīts pagaidu regulas 192. apsvērumā, pamatojoties uz Brazīlijas, Irānas un Dienvidkorejas eksporta statistiku, bija nepieciešama un pamatota. Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6.a punkta b) apakšpunktu Komisijai normālās vērtības noteikšanai bija jānosaka neizkropļotas atsauces vērtības. Šajā konkrētajā lietā nebija iespējams izmantot importu reprezentatīvajā valstī, jo eksporta ierobežojumu vai nenozīmīgo importa daudzumu dēļ importa vai nu nebija, vai atsauces vērtības netika uzskatītas par reprezentatīvām, tāpēc Komisija nolēma izmantot eksporta datus. Tomēr Komisija uzskatīja par nepieciešamu izslēgt eksportu uz ĶTR, jo nebija pierādījumu, ka kropļojumi Ķīnas Tautas Republikā neietekmētu arī šīs cenas. Patiešām, kad trešo valstu ražotāji vēlas būt konkurētspējīgi Ķīnas tirgū, to cenas ataino Ķīnas iekšzemes tirgū pastāvošos apstākļus.

(139) *STSS* papildu apgalvojums attiecās uz korekcijas aprēķināšanas metodiku ieņēmumiem no blakusproduktiem, kuri netiek atkārtoti izmantoti izmeklējamā ražojuma ražošanā. Uzņēmums uzskata, ka arī šie ieņēmumi būtu jāaprēķina, izmantojot neizkropļotu atsauces vērtību un jāatskaita tieši no izgatavošanas izmaksām, nevis no saliktās normālās vērtības.

(140) Pagaidu posmā Komisija koriģēja normālo vērtību, atskaitot no tās neizkropļoto vērtību, kura bija aprēķināta konkrētiem blakusproduktu, kas netika atkārtoti izmantoti izmeklējamā ražojuma ražošanā, bet ko uzņēmums pārdeva. Lai iegūtu šo neizkropļoto vērtību, tika aprēķināta blakusproduktu ieņēmumu procentuālā daļa katram ražojuma veidam tā izgatavošanas izmaksās. Vēlāk tāda pati procentuālā daļa tika piemērota neizkropļotajām izgatavošanas izmaksām.

(141) Pēc tam kad ieinteresētā persona iesniedza piezīmes, Komisija mainīja šīs korekcijas metodiku. Lai iegūtu neizkropļotus ieņēmumus katram ražojuma veidam, uzņēmuma paziņotie blakusproduktu apjomi tika reizināti ar šo materiālu vienības atsauces cenu Brazīlijā. Neizkropļotos ieņēmumus atskaitīja no saliktās normālās vērtības katram ražojuma veidam. Komisija secināja, ka negatīva korekcija šādiem blakusproduktiem jāveic šajā līmenī, nevis izgatavošanas izmaksu līmenī, jo šie blakusprodukti tika pārdoti, un ieņēmumiem parasti būtu jāsedz arī pārdošanas izmaksas un peļņa.

(142) Pēc tam kad bija izpausta galīgā informācija, *FSS* norādīja, ka energoresursu, piemēram, elektroenerģijas, dabasgāzes un ūdens, atsauces vērtībās, kuru pamatā bija Brazīlijas iekšējā tirgus tarifi, varētu būt ietverti netiešie nodokļi, ko būtu vajadzējis atskaitīt.

([15]) Pieejama https://stats.oecd.org/Index.aspx?DataSetCode=CIF_FOB_ITIC (pēdējo reizi skatīta 2020. gada 3. jūnijā).

(143) Šis apgalvojums tika pieņemts attiecībā uz dabasgāzi. Konkrētās izpaustās informācijas attiecīgajā pielikumā bija skaidri norādīts, ka Komisija bija iekļāvusi netiešo nodokli ("*ICMS*") atsauces vērtības aprēķinā. Attiecīgā atsauces vērtība tika pārrēķināta un koriģēta uz leju no 3,23 CNY par kubikmetru līdz 2,75 CNY par kubikmetru. Pēc tam tika pārskatīta *FSS* dempinga starpība. Šī korekcija neietekmēja *STSS* un *Zhenshi* individuālās dempinga starpības. Attiecīgi tika koriģēta dempinga starpība diviem izlasē neiekļautajiem uzņēmumiem, kas sadarbojās.

(144) Attiecībā uz elektroenerģiju avotu datubāzē nebija minēti netiešie nodokļi. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka tarifā nebija iekļauti netiešie nodokļi. Tā kā *FSS* nepierādīja pretējo, šis apgalvojums tika atzīts par nepamatotu. Jānorāda, ka *ICMS* netiek iekasēts par ūdeni.

(145) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par neizkropļoto izmaksu un atsauces vērtību aprēķināšanu, Komisija apstiprināja pagaidu regulas 179.–183. apsvērumu ar labojumiem, kas tika veikti, kā skaidrots 127., 134., 137., 141. un 143. apsvērumā.

(146) Ņemot vērā visas korekcijas, kas veiktas pēc ieinteresēto personu iesniegtajiem iebildumiem, galīgajā posmā ir noteikti turpmāk minētie ražošanas faktori, HS kodi un neizkropļotās normālās vērtības.

1. tabula

Ražošanas faktors	HS kods	Neizkropļota vērtība	Vienība
Izejvielas/palīgmateriāli			
Kvarcīts	2506 20	1 662,69	CNY/t
Ugunsizturīgais māls	2508 30	4 012,56	CNY/t
Serpentīns	2516 90	4 172,45	CNY/t
Kausētais magnēzijs; aglomerētais magnēzijs, kuram pirms aglomerēšanas nelielos daudzumos ir vai nav pievienoti citi oksīdi; citāds magnija oksīds, tīrs vai ar piemaisījumiem	2519 90	9 315,74	CNY/t
Fluoršpats – – kas satur 97 % no svara vai mazāk kalcija fluorīdu	2529 21	1 876,11	CNY/t
Dzelzs rūda, neaglomerēta (pulveris); dzelzs rūda gabalos	[Neattiecas] (Skatīt 128. apsvērumu)	548,90	CNY/t
Dzelzs rūda, aglomerēta	2601 12	824,20	CNY/t
Hroma rūdas un koncentrāti	2610 00	4 437,72	CNY/t
Treknās ogles; koksa ogles	2701 12	1 101,32	CNY/t
Liesās ogles; elektroogles; gāzogles	2701 19	944,43	CNY/t
Kokss; koksa pulveris; gāzes kokss	2704 00	2 503,14	CNY/t
Ziežeļļa	2710 19	80,05	CNY/t
Ogleklis	2803 00	10 484,38	CNY/t
Kalcijs (stieple)	2805 12	37 565,18	CNY/t
Sērskābe	2807 00	608,14	CNY/t
Slāpekļskābe	2808 00	2 803,81	CNY/t
Fluorūdeņražskābe	2811 11	12 036,01	CNY/t
Bezūdens amonjaks	2814 10	2 085,04	CNY/t
Molibdēna oksīds vai hidroksīds	2825 70	146 169,98	CNY/t

Ražošanas faktors	HS kods	Neizkropļota vērtība	Vienība
Dzelzs sulfīds	2830 90	100 236,10	CNY/t
Ūdeņraža peroksīds	2847 00	17 324,44	CNY/t
Elektroda stienis; liešanas pulveris	3824 99	16 490,97	CNY/t
Niķeļčuguns ar vidēju niķeļa saturu; niķeļčuguns ar zemu niķeļa saturu	[Neattiecas] (Skatīt pagaidu regulas 192. apsvērumu)	84 151,00 Koriģēts atbilstoši faktiskajam niķeļa saturam ([1])	CNY/t
Feromangāns ar oglekļa masas saturu > 2 %	7202 11	8 841,84	CNY/t
Feromangāns ar oglekļa masas saturu ≤ 2 %	7202 19	14 018,29	CNY/t
Ferosilīcijs ar silīcija saturu > 55 %	7202 21	13 848,56	CNY/t
Ferosilīcijmangāns	7202 30	8 770,18	CNY/t
Ferohroms ar oglekļa saturu > 4 %	7202 41	10 288,69	CNY/t
Feroniķelis	[Neattiecas] (Skatīt pagaidu regulas 192. apsvērumu)	21 879,38	CNY/t
Feromolibdēns	7202 70	141 697,92	CNY/t
Ferovolframs	7202 80	217 629,37	CNY/t
Ferotitāns	7202 91	28 149,49	CNY/t
Feroniobijs	[Neattiecas] (Skatīt pagaidu regulas 192. apsvērumu)	145 667,77	CNY/t
Ferobors; ferosilīcijkalcija sakausējums	7202 99	15 917,12	CNY/t
Čuguna lūžņi	7204 10	987,48	CNY/t
Nerūsējošā tērauda lūžņi	7204 21	7 166,20	CNY/t
Dzelzs atkritumi un lūžņi, izņemot virpošanas skaidas, atgriezumus, lauztās skaidas, frēzēšanas paliekas, zāģskaidas, slīpēšanas daļiņas, apgriešanas un štancēšanas atgriezumus; no materiāla, kas nav čuguns, leģētais tērauds, alvota dzelzs vai tērauds	7204 49	2 593,84	CNY/t
Čuguna, spoguļdzelzs, dzelzs vai tērauda granulas	7205 10	10 450,71	CNY/t
Dzelzs degļa pulveris	7205 29	9 588,22	CNY/t
Kausēta dzelzs	[Neattiecas] (Skatīt pagaidu regulas 192. apsvērumu)	2 715,76	CNY/t
Stiegrojuma stieņi	7214 20	4 301,49	CNY/t
Skrošstrūklošanas skrotis	7326 11	7 618,08	CNY/t
Katodu varš	7403 11	46 580,96	CNY/t

Ražošanas faktors	HS kods	Neizkropļota vērtība	Vienība
Citi vara izstrādājumi; lieti, veidoti, štancēti vai kalti, bet bez turpmākas apstrādes; izņemot ķēdes un to daļas	7419 91	300 346,61	CNY/t
Neleģētais niķelis	7502 10	106 604,34	CNY/t
Niķeļa atgriezumi un lūžņi	7503 00	695,72	CNY/t
Niķeļa stieņi, stieņi un profili no niķeļa sakausējumiem	7505 12	187 405,08	CNY/t
Alumīnija lietņi; alumīnijs, neapstrādāts, neleģēts	7601 10	17 191,65	CNY/t
Neleģēta alumīnija stieples	7605 11	17 484,28	CNY/t
Alumīnija plātnes, loksnes un sloksnes	7606 91	24 396,75	CNY/t
Molibdēna stieņi	8102 95	887 517,09	CNY/t
Kobalta kušņi un citādi kobalta metalurģijas starpprodukti	8105 20	195 635,71	CNY/t
Porainais titāns	8108 20	78 477,42	CNY/t
Mangāns	8111 00	18 493,80	CNY/t
Grafīta elektrodi	8545 11	62 601,76	CNY/t
Plātne	[Neattiecas] (Skatīt pagaidu regulas 192. apsvērumu)	14 033,74	CNY/t
Darbaspēks			
Darbaspēka izmaksas ražošanas sektorā	[Neattiecas]	33,88	CNY/stundā
Enerģētika			
Elektroenerģija	[Neattiecas]	0,82	CNY/kWh
Dabasgāze	[Neattiecas]	2,75	CNY/m³
Ūdens	[Neattiecas]	68,88	CNY/m³
Argons	280 421	8,03	CNY/m³

([1]) Kā skaidrots pagaidu regulas 192. apsvēruma a) punktā, šīs neizkropļotās vērtības pamatā izmantoti Londonas Metālu biržas dati, kas koriģēti atkarībā no niķeļa satura izejvielā. Tā kā niķeļa saturs izlasē iekļautajos uzņēmumos bija atšķirīgs, precīza neizkropļotā vērtība ir norādīta uzņēmumam atsevišķi izpaustajā informācijā.

3.2.2.5. Ražošanas netiešās izmaksas, PVA un peļņa

(147) Ražošanas netiešo izmaksu aprēķināšanai un normālās vērtības aprēķināšanai izmantotais PVA izmaksu un peļņas avots ir norādīts pagaidu regulas 201. un 202. apsvērumā.

(148) Pēc tam kad bija izpausta pagaidu informācija, *STSS* apgalvoja, ka, iekļaujot atsevišķus ražošanas faktorus netiešajās izmaksās, kā skaidrots pagaidu regulas 194. un 201. apsvērumā, Komisija ieguva mākslīgi palielinātas ražošanas netiešās izmaksas un līdz ar to arī ražošanas galīgās izmaksas. Turklāt uzņēmums norādīja, ka Komisija nesniedza pierādījumus par to, ka šie ražošanas faktori bija izkropļoti.

(149) Komisija noraidīja šo apgalvojumu. Atsevišķi kropļojumu pierādījumi nav nepieciešami attiecībā uz izejresursiem, kurus pārvieto uz ražošanas netiešajām izmaksām. Pagaidu regulas 103.–157. apsvērumā Komisija nepārprotami paskaidroja, kāpēc visas izmeklējamā ražojuma izmaksas, tostarp izejresursu izmaksas, kuras tika pārvietotas uz ražošanas netiešajām izmaksām, ir uzskatāmas par izkropļotām. Turklāt, kā paskaidrots pagaidu regulas 194. apsvērumā, šie izejresursi izmaksu ziņā bija nenozīmīgi, un Komisija tos pārcēla uz ražošanas netiešajām izmaksām, jo izlasē iekļautie ražotāji eksportētāji nespēja noteikt patēriņa apjomu savā uzskaitē vai reprezentatīvajā valstī nebija iespējams noteikt atbilstošu atsauces vērtību.

(150) Pēc tam kad bija izpausta pagaidu informācija, gan *FSS*, gan *STSS* pauda vairākus iebildumus attiecībā uz PVA izmaksu un peļņas apmēru, kas izmantots normālās vērtības aprēķināšanā.

(151) *FSS* apgalvoja, ka Komisija nav sniegusi juridisku vai faktisku paskaidrojumu par to, ka PVA izmaksas Ķīnā ir izkropļotas. Tomēr, kā jau paskaidrots 149. apsvērumā, šādi atsevišķi pierādījumi par konkrētiem izmaksu veidiem nav nepieciešami, jo Komisija nepārprotami secināja, ka visas izmeklējamā ražojuma izmaksas ir izkropļotas.

(152) Uzņēmums arī apgalvoja, ka Brazīlijas ražotāja izmeklējamā ražojuma PVA izmaksas, kas izmantotas normālās vērtības aprēķinā, būtu jāsamazina par uzņēmuma pašu kapitāla un tā meitasuzņēmumu finanšu izmaksām.

(153) Komisija aprēķināja PVA izmaksas un peļņu procentos no pārdoto preču izmaksām, pamatojoties uz publiski pieejamiem datiem, proti, revidētiem *Aperam Inox do Sul S.A.* pārskatiem. Pamatojoties uz pieejamo informāciju, nevar secināt, ka daļa finanšu izmaksu nav saistītas ar izmeklējamo ražojumu. *FSS* neiesniedza pierādījumus vai norādes par to, ka šīs izmaksas ir pārspīlētas. Turklāt jānorāda, ka tad, ja daļa šo finanšu izmaksu tiktu atskaitīta, lai samazinātu PVA izmaksas, noteikti attiecīgi palielinātos peļņa. Tādējādi galarezultāts nemainītos.

(154) *STSS* norādīja, ka dažas Ķīnas ražotāju eksportētāju darbaspēka izmaksas (piemēram, Pētniecības, izstrādes un kvalitātes kontroles nodaļas darbaspēka izmaksas) tika pārvietotas uz izgatavošanas izmaksām, tomēr nebija pierādījumu, ka šādas darbaspēka izmaksas nebūtu iekļautas reprezentatīvās valsts ražotāja PVA izmaksās, kas varētu izraisīt to, ka šīs izmaksas tiktu divkārši ņemtas vērā normālās vērtības noteikšanā.

(155) Tomēr *SSTS* neiesniedza pierādījumus tam, ka šādas izmaksas būtu iekļautas reprezentatīvās valsts ražotāja PVA izmaksās. Tāpēc Komisija šajā ziņā saglabāja savu pieeju.

(156) Visbeidzot, *FSS* atsaucās uz *ADA* 2.2.2. panta iii) punktu, kurā teikts, ka normālās vērtības aprēķināšanas nolūkā peļņu var noteikt, izmantojot "*jebkuru citu piemērotu metodi, ar noteikumu, ka šādi noteiktais peļņas apjoms nepārsniedz citu eksportētāju vai ražotāju normāli realizēto peļņu, pārdodot tās pašas vispārējās kategorijas preces izcelsmes valsts iekšējā (iekšzemes) tirgū*". Uzņēmums norādīja, ka Komisija neaprēķināja šādu peļņas maksimālo robežvērtību Ķīnā, vienlaikus izmantojot normālās vērtības aprēķinā reprezentatīvās valsts uzņēmuma peļņu 7,65 % apmērā.

(157) Atbildot uz šo apgalvojumu, Komisija atgādināja, ka, pamatojoties uz pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktu, tika aprēķināta saliktā normālā vērtība, jo, kā paskaidrots pagaidu regulas 103.–157. apsvērumā, tā noteica, ka eksportētājvalstī nebija lietderīgi izmantot cenas un izmaksas iekšzemes tirgū, jo šajā valstī pastāvēja nozīmīgi kropļojumi. Tāpēc visas izmaksas un cenas, arī peļņa, ko parasti ietekmē pamatā esošās izmaksas un cenas iekšzemes tirgū, tiek uzskatītas par izkropļotām. Pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktā teikts, ka saliktā normālā vērtība ietver neizkropļotas un samērīgas administratīvās, pārdošanas un vispārējās izmaksas un peļņu. Kā skaidrots 98. apsvērumā, pamatregulas 2. panta 6.a punkta noteikumi pilnībā atbilst ES starptautiskajām saistībām, arī visiem attiecīgajiem PTO *ADA* noteikumiem. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(158) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par ražošanas netiešajām izmaksām, PVA izmaksām un peļņu, Komisija apstiprināja pagaidu regulas 201. un 202. apsvērumu.

3.2.2.6. Normālās vērtības aprēķins

(159) Tā kā nav saņemtas piezīmes par normālās vērtības aprēķinu, tiek apstiprināts pagaidu regulas 203.–210. apsvērums.

3.2.3. *Eksporta cena*

(160) Tā kā nav saņemtas piezīmes par eksporta cenas noteikšanu, tiek apstiprināts pagaidu regulas 211.–213. apsvērums.

3.2.4. *Salīdzinājums*

(161) Komisija salīdzināja normālo vērtību un izlasē iekļauto Ķīnas ražotāju eksportētāju eksporta cenu, pamatojoties uz *EXW* cenu, kā skaidrots pagaidu regulas 214.–216. apsvērumā.

(162) Pēc tam kad bija izpausta pagaidu informācija, *STSS* apstrīdēja to, ka Komisija no eksporta cenas atskaitīja konkrētus ar vedmaksu saistītus izdevumus, taču šie izdevumi netika atskaitīti no reprezentatīvās valsts ražotāja PVA izmaksām.

(163) Tomēr *SSTS* neiesniedza pierādījumus tam, ka šādi izdevumi būtu iekļauti reprezentatīvās valsts ražotāja PVA izmaksās. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(164) Lai aprēķinātu *STSS* eksporta cenu, Komisija saskaņā ar 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu veica korekciju attiecībā uz pārdošanai, kas veikta ar tāda saistītā tirgotāja starpniecību, kurš atrodas citā valstī. Pēc tam kad bija izpausta pagaidu informācija, ražotājs eksportētājs apstrīdēja šo korekciju un apgalvoja, ka ražotājs un ar to saistītais tirgotājs, kas atrodas trešā valstī, ir viens ekonomikas dalībnieks, kurā saistītais tirgotājs veic iekšējās tirdzniecības nodaļas funkcijas. Attiecīgi ražotājs eksportētājs lūdza Komisiju neveikt šo korekciju.

(165) Komisija atgādināja, ka saskaņā ar ES judikatūru viens ekonomikas dalībnieks ir tad, ja pienākumus, kas parasti ietilpst iekšējās tirdzniecības nodaļas pienākumos, ražotājs uztic savu ražojumu izplatīšanas uzņēmumam, kuru tas kontrolē ekonomiskā ziņā ([16]). Tiesa arī ir noteikusi, ka "Savienības iestādēm ir jāņem vērā visi atbilstošie faktori, kas ļaut noteikt, vai šis izplatītājs pilda vai nepilda šī ražotāja [struktūrā] ietverta pārdošanas departamenta funkcijas" ([17]).

(166) Attiecīgi Komisija analizēja tās rīcībā esošos pierādījumus un izdarīja šādus konstatējumus. Pirmkārt, Komisija ievēroja, ka uzņēmuma struktūra apliecina, ka grupā ir daudz tirdzniecības uzņēmumu, ieskaitot saistīto tirgotāju, uz kuru attiecas apstrīdētā korekcija. Šādā veidā Komisija apstiprināja, ka izmeklējamā ražojuma pārdošanā uz Savienību bija iesaistīts vairāk nekā viens saistītais uzņēmums. Komisija novērtēja līgumus starp ražotāju eksportētāju un attiecīgo saistīto tirgotāju un konstatēja dažus noteikumus, kuri reglamentē attiecības starp ražotāju un saistīto tirgotāju un kurus ir grūti saskaņot uz apgalvojumu, ka šie uzņēmumi veido vienu ekonomikas dalībnieku ([18]).

(167) Turklāt Komisija ievēroja, ka ar pārdošanu saistītos aspektos bija iesaistīta cita nodaļa, nevis attiecīgais saistītais tirgotājs. Turklāt attiecīgā saistītā tirgotāja statūtos un uzņēmējdarbības licencē bija iekļauti daži tādi noteikumi, kas nav to uzdevumu tvērumā, kurus parasti uztic iekšējai tirdzniecības nodaļai ([19]). Turklāt sarunu process starp ražotāju un saistīto tirgotāju, kas izklāstīts atbildēs uz anketas jautājumiem, jo īpaši attiecībā uz pārdošanas noteikumiem ([20]), ir radījis nopietnas papildu šaubas par to, vai tie veido vienu ekonomikas dalībnieku. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(168) Lai nodrošinātu, ka normālā vērtība ir izteikta tajā pašā nodokļu līmenī, kurā eksporta cena, normālā vērtība tika koriģēta uz augšu ar to PVN daļu, ko piemēro izmeklējamā ražojuma eksportam un kas Ķīnas ražotājiem eksportētājiem netika atmaksāta. Pēc tam kad bija izpausta pagaidu informācija, *FSS* un *STSS* apstrīdēja šo korekciju. Uzņēmumi apgalvoja, ka korekcija vai nu nav pamatota nemaz, jo Komisija par normālo vērtību neizmanto Ķīnas cenas iekšzemes tirgū, vai arī korekcija būtu jāveic faktiskajām ražošanas izmaksām, nevis neizkropļotajām izmaksām.

([16]) Lietas: C-191/09 P un C-200/09 P: Padome un Komisija / *Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, 55. punkts.
([17]) Lieta C-468/15 P: *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)* / Eiropas Savienības Padome, 43. punkts.
([18]) Sīkāka konfidenciāla informācija ir sniegta atsevišķi izpaustajā informācijā.
([19]) Konfidencialitātes apsvērumu dēļ sīkāki skaidrojumi ir sniegti atsevišķi izpaustajā informācijā.
([20]) Konfidencialitātes apsvērumu dēļ sīkāki skaidrojumi ir sniegti atsevišķi izpaustajā informācijā.

(169) Šajā ziņā tiek norādīts, ka Komisija koriģēja normālo vērtību saskaņā ar Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-423/09 ([21]). Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

(170) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par salīdzinājumu, tiek apstiprināts pagaidu regulas 214.–216. apsvērums.

3.2.5. *Dempinga starpības*

(171) Kā sīki izklāstīts 121.–170. apsvērumā, Komisija ņēma vērā dažas *STSS* un *FSS* piezīmes un pārrēķināja attiecīgo uzņēmumu dempinga starpības.

(172) Izlasē neiekļauto Ķīnas uzņēmumu, kuri sadarbojās, – *Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd* un *Fujian Dingxin Technology Co., Ltd*. – dempinga starpība, kas ir vidējā svērtā vērtība starp abām individuālajām izlasē iekļauto uzņēmumu dempinga starpībām, tika attiecīgi koriģēta.

(173) Komisija uzskatīja, ka Ķīnas ražotāju eksportētāju augstais sadarbības līmenis (proti, sadarbība aptvēra 92 % no visa izmeklējamā ražojuma eksporta no Ķīnas uz Savienību) ir atbilstošs, lai noteiktu atlikušo dempinga starpību, kas piemērojama visiem pārējiem ražotājiem eksportētājiem (kuri nesadarbojās). Tāpēc Komisija uzskatīja par atbilstošu noteikt dempinga starpību "visiem pārējiem uzņēmumiem" tādā līmenī, kas atbilst izlasē iekļauto Ķīnas uzņēmumu augstākajai individuālajai dempinga starpībai, izņemot uzņēmumu, kuram tika piemērots 18. pants, kā skaidrots 77.–82. apsvērumā.

(174) Tādējādi galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no *CIF* cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šādas:

Uzņēmums	Dempinga starpība (%)
Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd ([1])	106,5
Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1
Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd	71,7
Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3
Fujian Dingxin Technology Co., Ltd	87,3
Visi pārējie uzņēmumi	106,5

([1]) Šī starpība attiecas uz visiem pārējiem regulas rezolutīvajā daļā norādītajiem izmeklējamā ražojuma ražotājiem Ķīnā, kuri ietilpst *TISCO* grupā.

(175) Individuālo dempinga starpību aprēķini pēc labojumiem un korekcijām, kas tika veikti pēc Ķīnas ražotāju eksportētāju piezīmju saņemšanas, kuras tika sniegtas pēc tam, kad tika izpausta pagaidu informācija, tika izpausti attiecīgajiem uzņēmumiem.

3.3. **Taivāna**

3.3.1. *Normālā vērtība*

(176) Sīkāka informācija par normālās vērtības aprēķinu ir izklāstīta pagaidu regulas 227.–237. apsvērumā.

(177) Piezīmēs par izpausto iepriekšējo un pagaidu informāciju *Yusco* grupa apgalvoja, ka Komisija nepareizi noraidījusi tās lūgumu veikt korekciju attiecībā uz valūtas kursa starpību PVA izmaksu koeficienta aprēķinā un korekciju attiecībā uz pārstrādātiem lūžņiem kā izejvielu izmaksu atskaitījumu. Komisija pārbaudīja minētos apgalvojumus.

([21]) 2011. gada 16. decembra spriedums lietā T-423/09, *Dashiqiao*/Padome, ECLI:EU:T:2011:764, 34.–50. punkts.

(178) Atkārtota prasība koriģēt valūtas kursa starpību PVA izmaksu koeficienta aprēķinā tika noraidīta, jo *Yusco* nespēja pamatot to, ka šīs atšķirības bija saistītas ar pārdošanu iekšzemes tirgū. Pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija, apgalvojums tika atkārtots, taču atkal bez papildu pamatojuma. Tomēr, ņemot vērā jaunākos iesniegtos argumentus, kurus varēja saskaņot ar pārbaudes laikā iesniegto informāciju, tika pieņemta korekcija attiecībā uz pārstrādātiem lūžņiem, kas attiecās gan uz *Yusco*, gan ar to saistīto ražotāju *Tang Eng*. Pārskatītās izgatavošanas izmaksas tika ņemtas vērā pārskatītajā dempinga aprēķinā.

(179) Piezīmēs par izpausto iepriekšējo un pagaidu informāciju *Walsin* apgalvoja, ka Komisija nepareizi noraidījusi tā lūgumu veikt korekciju attiecībā uz palīgmateriālu atlikumu pārdošanu, izejvielu izmaksu korekciju pēc faktiskās krājumu pārbaudes un korekciju attiecībā uz pārstrādes izmaksām *Taichung* rūpnīcā. *Walsin* arī apstrīdēja Komisijas lēmumu normālās vērtības noteikšanā neņemt vērā eksportam paredzētu pārdošanu iekšzemes tirgū muitas rūpnīcām un jūras ostām. Komisija pārbaudīja minētos apgalvojumus.

(180) Attiecībā uz lūgumu koriģēt normālo vērtību palīgmateriālu atlikumu pārdošanai, ņemot vērā skaidrojumus, ko šajā sakarā iesniedza *Walsin*, Komisija uzskatīja lūgumu par pamatotu un pieņēma to, jo *Walsin* pierādīja, ka šos palīgmateriālu atlikumus nevarēja atkārtoti izmantot ražošanā un tie tika pārdoti klientiem.

(181) Attiecībā uz apgalvojumu, ka izejvielu izmaksas būtu jākoriģē pēc faktiskās krājumu pārbaudes, Komisija novērtēja iesniegto papildu informāciju un nolēma apstiprināt savu pagaidu lēmumu noraidīt šo korekcijas pieprasījumu, jo uzņēmums nevarēja pamatot krājumu atšķirību izcelsmi. Turklāt šīs atšķirības netika reģistrētas izmaksu uzskaites sistēmā, un šo korekciju nevarēja saskaņot nedz ar pārbaudes bilanci, nedz atbildēm uz anketas jautājumiem.

(182) Attiecībā uz prasību koriģēt apstrādes izmaksas *Taichung* rūpnīcā, atskaitot aplēsto *Taichung* rūpnīcas radīto peļņu, Komisija uzskatīja, ka prasība nav pamatota. *Walsin* nevarēja pierādīt, ka tā iekšējie rēķini par atkvēlināšanas un kodināšanas apstrādes izmaksām sedza tikai izmaksas un neietvēra uzcenojumu, un pieprasītā korekcija nebija reģistrēta uzņēmuma izmaksu uzskaites sistēmā.

(183) Visbeidzot, Komisija noraidīja prasību normālās vērtības noteikšanā iekļaut pārdošanu muitas rūpnīcām un jūras ostām. Patiešām, pats uzņēmums savā atbildē uz anketas jautājumiem uzskatīja šo pārdošanu par netiešu pārdošanu eksportam, un tāpēc par to netika ziņots saistībā ar pārdošanas darījumiem iekšzemes tirgū. Pēc tam kad tika izpausta pagaidu informācija, *Walsin* mainīja savu viedokli un apgalvoja, ka šī pārdošana ir uzskatāma par paredzētu iekšzemes patēriņam, jo tas nezināja, vai ražojumi galu galā tiks izmantoti iekšzemes patēriņam vai eksportēti. Tā kā nav konkrētākas informācijas par šo jautājumu, Komisija, pamatojoties uz sniegtajiem pierādījumiem, nevarēja noteikt, vai šie pārdotie ražojumi tiek izmantoti iekšzemes patēriņam vai eksportēti. Kā paredzēts pamatregulas 2. panta 2. punktā, formulējumam "izmanto pašmāju (iekšzemes) patēriņam" pamatā ir nevis pārdevēja subjektīvais nodoms vai tas, ka ražotājs eksportētājs nezina, vai ražojumu vēlāk eksportē tirgotājs / muitas rūpnīca, bet gan objektīvs ražojuma galamērķis, objektīvs fakts, ko var konstatēt jebkurā laikā, līdz gala mērķis ir sasniegts un preces tiek pārdotas patēriņam iekšzemes tirgū. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(184) Citi apgalvojumi netika saņemti, tāpēc tika apstiprināts pagaidu regulas 227.–237. apsvērums.

3.3.2. *Eksporta cena*

(185) Tā kā nav saņemtas piezīmes par eksporta cenu, tika apstiprināts pagaidu regulas 238. un 239. apsvērums.

3.3.3. *Salīdzinājums*

(186) Tā kā nav saņemtas piezīmes par salīdzinājumu, tika apstiprināts pagaidu regulas 238. un 239. apsvērums.

3.3.4. *Dempinga starpības*

(187) Sadarbības līmenis šajā lietā tika atzīts par augstu, un neviens cits ražotājs eksportētājs netika identificēts. Tādējādi Komisija uzskatīja par reprezentatīvu atlikušo dempinga starpību noteikt tā ražotāja eksportētāja apmērā, kura dempinga starpība ir vislielākā. Galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no *CIF* cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šādas:

Uzņēmums	Galīgā dempinga starpība (%)
Yieh United Steel Co. un Tang Eng Iron Works Co., Ltd	4,1
Walsin Lihwa Co.	7,5
Visi pārējie uzņēmumi	7,5

4. **KAITĒJUMS**

4.1. **Savienības ražošanas nozares un Savienības ražošanas apjoma definīcija**

(188) Tā kā nav saņemtas piezīmes par Savienības ražošanas nozares definīciju un Savienības ražošanas apjomu, Komisija apstiprināja savus pagaidu regulas 246.–248. apsvērumā izklāstītos secinājumus.

4.2. **Attiecīgā Savienības tirgus noteikšana**

(189) Ķīnas ražotājs eksportētājs *FSS* apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares ražošanas apjomu noteica ierobežotais pieprasījums, nevis pārdošana brīvā tirgū, kas veidoja tikai daļu kopējā saražotā apjoma. Kā apgalvoja *FSS*, to apliecināja tas, ka laikposmā no 2016. gada līdz 2017. gadam Savienības ražošanas nozares ražošanas apjomi pieauga, lai gan pārdošanas apjomi brīvā tirgū samazinājās par 94 000 tonnu.

(190) Attiecībā uz saistību starp brīvo un kontrolēto tirgu Ķīnas ražotājs eksportētājs *STSS* apgalvoja, ka saskaņā ar tirgus daļas novērtējumu būtu jāuzskata, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļa brīvajā tirgū bija 62 %, taču šis segments veidoja tikai aptuveni 22 % Savienības kopējā tirgus. Tādējādi atlikušajos 78 % tirgus, kas bija kontrolēts, Savienības ražošanas nozarei piederēja 100 % tirgus daļa. Turklāt, kā norādīja *STSS*, tas bija jāskata saistībā ar vienīgo tirgus daļu, kas pieauga, – Indonēzijas tirgus daļu.

(191) Šie apgalvojumi bija jānoraida. Kā noteikts pagaidu regulas 251. un 252. apsvērumā, tikai vertikāli integrētu ražotāju, piemēram, izlasē iekļauto Savienības ražotāju, veikta pārdošana brīvā tirgū tieši konkurē ar importu. Tāpēc Komisijas iedibinātā prakse ir tāda, ka šādos gadījumos dažos kaitējuma rādītājos netiek ņemta vērā kontrolēta ražošana un pārdošana, jo kontrolētais tirgus ir pasargāts no importa. Tomēr, tā kā ražojumus gan kontrolētam, gan brīvajam tirgum ražo vienā ražošanas līnijā, ražošanas un ražošanas jaudas analīzē būtu jāiekļauj arī ražojumi, kas paredzēti kontrolētam tirgum. Jaudas izmantošanas līmenis tādā kapitālietilpīgā sektorā kā tērauda ražošana tiešām jāuztur maksimāli augsts, lai mazinātu fiksētās izmaksas un nodrošinātu pēc iespējas zemākas ražošanas izmaksas. Turklāt atsevišķu eksportētājvalstu tirgus daļas attīstību nevajadzētu aplūkot atsevišķi, jo šajā izmeklēšanā ir izpildīti nosacījumi importa no visām attiecīgajām valstīm kumulatīvam novērtējumam (skatīt 4.4. iedaļu).

(192) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par attiecīgā Savienības tirgus noteikšanu, Komisija apstiprina savus pagaidu regulas 249.–255. apsvērumā izklāstītos secinājumus.

4.3. **Patēriņš Savienībā**

(193) Tā kā nav saņemtas piezīmes par patēriņu Savienībā, Komisija apstiprina savus pagaidu regulas 256.–262. apsvērumā izklāstītos secinājumus.

4.4. **Imports no attiecīgajām valstīm**

(194) Ķīnas ražotājs eksportētājs *FSS* apgalvoja, ka importa no Ķīnas, Indonēzijas un Taivānas kumulācija ir pretrunīga. Tā kā šī antidempinga izmeklēšana tika veikta, vienlaikus turpinoties arī atsevišķai antisubsidēšanas izmeklēšanai attiecībā uz to pašu ražojumu, kaitējuma novērtējumam abos gadījumos vajadzētu būt vienādam. Tomēr Taivāna nebija starp attiecīgajām valstīm atsevišķajā antisubsidēšanas izmeklēšanā. Tāpēc jebkurš kumulatīvais novērtējums šajā antidempinga izmeklēšanā, tostarp importa no Taivānas novērtējums, vēlāk būtu pretrunā jebkuram kumulatīvajam novērtējumam minētajā antisubsidēšanas izmeklēšanā, ja imports no Ķīnas un Indonēzijas tiktu kumulēts, bet imports no Taivānas – ne. Turklāt *FSS* apgalvoja, ka importa no Ķīnas un Indonēzijas kumulācija nebija pamatota. Kamēr Ķīnas imports samazinājās, Indonēzijas imports pieauga, kas, kā tiek apgalvots, apliecināja, ka Ķīnas imports nekonkurēja ar Indonēzijas importu. Turklāt 2017. gadā, kad Ķīnas importa apjoms bija vislielākais ar 21 % tirgus daļu un Indonēzijas importa tirgū nebija, Savienības ražošanas nozarei bija labākais gads, par ko liecina pārdošanas un rentabilitātes dati. Šie apgalvojumi bija jānoraida.

(195) Pirmkārt, nav nekādas pretrunas tajā, ka šajā izmeklēšanā imports no trim valstīm, t. i., Ķīnas, Indonēzijas un Taivānas, tiek vērtēts kumulatīvi, savukārt atsevišķajā antisubsidēšanas izmeklēšanā imports tikai no divām šīm valstīm, proti, Ķīnas un Indonēzijas, tiek vērtēts kumulatīvi. Katru gadījumu vērtē atsevišķi. Abos gadījumos kumulatīvā importa novērtējuma juridiskie nosacījumi ir izpildīti.

(196) Otrkārt, attiecībā uz Komisijas lēmumu šajā antidempinga izmeklēšanā kumulatīvi vērtēt importu no attiecīgajām valstīm jāatgādina, ka attiecīgajā laikposmā imports no visām trim valstīm pieauga. Pagaidu regulas 269. apsvērumā minēto iemeslu dēļ, pat ja importa no Ķīnas attīstība attiecīgajā laikposmā atšķīrās no importa no Indonēzijas attīstības, kumulatīvā novērtējuma nosacījumi saskaņā ar pamatregulas 3. panta 4. punktu ir izpildīti.

(197) Ķīnas ražotājs eksportētājs *STSS* apgalvoja, ka importa no Ķīnas, Indonēzijas un Taivānas kumulācija nav pamatota, jo pastāv atšķirīgi konkurences apstākļi starp Ķīnu un Taivānu, no vienas puses, un Indonēziju, no otras puses. Indonēzijai ir tieša piekļuve niķelim, kas ir viena no galvenajām izejvielām, kura nepieciešama nerūsējošā tērauda ražošanā, savukārt Ķīnai un Taivānai bija jāpaļaujas uz importu, kas Indonēzijas eksporta aizlieguma dēļ bija mazāk pieejams nekā iepriekš. Šis apgalvojums bija jānoraida. Līdzīga piekļuve izejvielām nav viens no kumulatīvā novērtējuma nosacījumiem, kā noteikts pamatregulas 3. panta 4. punktā. Dažādu valstu eksportētājiem var būt atšķirīgi izejresursu (piemēram, izejvielu vai cilvēkresursu) ieguves nosacījumi, tomēr tie aizvien var savstarpēji konkurēt par tiem pašiem produkcijas pārdošanas galamērķiem. Tā tas ir arī šajā gadījumā, ko apliecina tas, ka šajā gadījumā viens svarīgs lietotājs, kas sadarbojās, importēja nozīmīgus apjomus no Ķīnas, Indonēzijas un Taivānas.

(198) Ražotājs eksportētājs *STSS* arī apgalvoja, ka vienlaikus, t. i., 2017. gadā, palielinājās gan Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenas, gan Ķīnas importa apjomi. Turklāt nebija korelācijas starp Ķīnas importa apjomiem un Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomiem. Nelielais Ķīnas importa pieaugums attiecīgajā periodā (+ 28 000 tonnu) matemātiski nevarēja izraisīt vairāk nekā četras reizes lielāku Savienības ražotāju pārdošanas apjomu samazinājumu brīvajā tirgū (– 116 000 tonnu). Turklāt izmeklēšanas periodā Ķīnas imports veidoja tikai 4,6 % kopējā Savienības patēriņa.

(199) Šie apgalvojumi tika noraidīti. Kā noteikts pagaidu regulas 263.–270. apsvērumā, Ķīnas importu vajadzētu vērtēt nevis atsevišķi, bet gan kumulatīvi kopā ar importu no Indonēzijas un Taivānas. Kopējais imports no attiecīgajām valstīm attiecīgajā periodā pieauga par 147 000 tonnu, kas nepārprotami pārsniedz 116 000 tonnu, kuras tajā pašā periodā zaudēja Savienības ražošanas nozare. Turklāt tirgus daļa, ko izmeklēšanas periodā sasniedza Ķīnas imports, praktizējot dempingu, kas izraisa kaitējumu, sasniedza 18,3 %, nevis 4,6 %, kas atbilstu Ķīnas tirgus daļai, ja šajā izmeklēšanā kontrolētā tirgus apjomu pievienotu Savienības tirgum.

(200) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par importu no attiecīgajām valstīm, Komisija apstiprināja visus pārējos secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 263.–270. apsvērumā.

4.4.1. *Attiecīgo valstu izcelsmes importa apjoms un tirgus daļa*

(201) Tā kā nav saņemtas piezīmes par importa no attiecīgajām valstīm apjomu un tirgus daļu, Komisija apstiprināja visus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 271.–277. apsvērumā.

4.5. **Savienības ražošanas nozares ekonomiskais stāvoklis**

4.5.1. *Vispārīgas piezīmes*

(202) Tā kā nav saņemtas piezīmes, Komisija apstiprināja savus pagaidu regulas 278.–282. apsvērumā izklāstītos secinājumus.

4.5.2. *Makroekonomiskie rādītāji*

(203) Papildus tam, kas norādīts pagaidu regulas 7. tabulā, IV apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares ražošanas jaudas pieaugums apliecināja, ka nozare atradās teicamā stāvoklī. Tas pats apgalvojums tika atkārtots pēc tam, kad tika izpausta galīgā informācija. Komisija norādīja, ka ražošanas jauda attiecīgajā periodā palielinājās par 1 %, kas apstiprina secinājumu, ka ražošanas jauda attiecīgajā periodā praktiski nemainījās (pagaidu regulas 284. apsvērums). Tāpēc prasība tika uzskatīta par nepamatotu.

(204) Atsaucoties uz pagaidu regulas 8. tabulu, *STSS* norādīja, ka Savienības ražotāju kontrolētā lietojuma un pārdošanas apjoms kritās laikposmā no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam, un attiecināja to uz nesamērīgi lielā kontrolētā tirgus samazināšanos. Šis apgalvojums tika noraidīts. Komisija norādīja, ka nav saistības starp apjoma izmaiņām brīvajā un kontrolētajā tirgū, jo īpaši tāpēc, ka visā attiecīgajā periodā Savienības ražošanas nozare darbojās ar neizmantoto ražošanas jaudu, kas pārsniedza 30 %. Turklāt *STSS* apgalvojums šķiet faktu ziņā kļūdains, jo attīstība kontrolētajā tirgū attiecīgajā periodā bija stabila (pagaidu regulas 9. tabula un 290.–292. apsvērums), savukārt Savienības ražošanas nozare tajā pašā periodā zaudēja būtisku tirgus daļu (9,3 procentpunktus) brīvajā tirgū.

(205) IV, atsaucoties uz pagaidu regulas 10. tabulu, norādīja, ka produktivitātes samazināšanos izraisīja nodarbinātības pieaugums. Tas pats apgalvojums tika atkārtots pēc tam, kad tika izpausta galīgā informācija. Tomēr nevar secināt, ka šāds produktivitātes samazinājums, pat ja to izraisīja tikai neliels nodarbinātības pieaugums par 4 % attiecīgajā periodā, bija iemesls Savienības ražošanas nozarei nodarītajam kaitējumam. Par nodarīto būtisko kaitējumu liecināja citi rādītāji, kas izklāstīti pagaidu regulas 307.–310. apsvērumā. Komisija atgādināja, ka saskaņā ar pamatregulas 3. panta 5. punktu viens vai vairāki no šiem faktoriem ne vienmēr var sniegt izšķirošas norādes.

(206) IV, atsaucoties uz pagaidu regulas 14. tabulu, apgalvoja, ka rentabilitātes novērtējumā nebija ietverta Savienības ražotāju "kontrolētās pārdošanas" ietekme. Tas pats apgalvojums tika atkārtots pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija. Šis apgalvojums tika noraidīts. Komisija atgādināja, ka saskaņā ar iedibināto praksi, ja nozare veic ražošanu pārdošanai brīvā tirgū un ražošanu kontrolētai lietošanai, vairāku kaitējuma faktoru novērtēšanas nolūkā ražošana kontrolētai lietošanai tiek izslēgta no izmeklēšanas tvēruma. Tas jau tika sīki izskaidrots pagaidu regulas 254. un 255. apsvērumā.

(207) IV arī apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas daļa brīvā tirgū ir pārāk maza (20 % kopējā Savienības pārdošanas apjoma) salīdzinājumā ar kontrolēto patēriņu, lai ietekmētu Savienības ražošanas nozares vispārējo situāciju, un tāpēc kaitējums nav nodarīts. Tas pats apgalvojums tika atkārtots pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija. Kā jau minēts 191. apsvērumā, Komisija atgādināja, ka saskaņā ar iedibināto praksi, ja ražošanas nozare vienlīdzīgā apmērā nodarbojas ar pārdošanu brīvā tirgū un kontrolētu lietošanu, lai novērtētu lielāko daļu kaitējuma faktoru, kontrolētā lietošana tiek izslēgta no izmeklēšanas tvēruma. Lai noteiktu Savienības ražošanas nozares ekonomiskos rādītājus, tika konstatēts, ka jēgpilnā analīzē un izvērtējumā lielākā vērība jāveltī situācijai, kas dominē brīvajā tirgū: pārdošanas apjomam un pārdošanas cenām Savienības tirgū, tirgus daļai un rentabilitātei. Kur iespējams un piemērojams, šie konstatējumi tika attiecīgi salīdzināti ar datiem par ierobežoto tirgu, lai nodrošinātu pilnīgu Savienības ražošanas nozares situācijas redzējumu.

(208) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par makroekonomiskajiem rādītājiem, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 283.–296. apsvērumā.

4.5.3. *Mikroekonomiskie rādītāji*

(209) Ķīnas ražotājs eksportētājs *FSS* apgalvoja, ka Komisija savu konstatējumu ir pamatojusi ar savstarpēju analīzi, nevērtējot pozitīvās izmaiņas Savienības ražošanas nozares situācijā attiecībā uz pārdošanas cenām līdz 2018. gadam, t. i., attiecīgā perioda lielākajā daļā, un neņemot vērā to, ka pārdošanas apjomu kritums notika tad, kad Savienības ražošanas nozare atradās ienesīgākajā situācijā. Kā norādīja *FSS*, Komisija savus konstatējumus par kaitējumu nevar pamatot ar Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenu samazinājumu par 4 % laikposmā no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam salīdzinājumā ar izmaksu samazinājumu par 2 % tajā pašā periodā. Citiem vārdiem sakot, būtisku kaitējumu nevar pamatot ar cenu neto samazinājumu par 2 % ierobežotā periodā (izmeklēšanas periodā). Turklāt *FSS* atsaucās uz to, ka no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam Savienības ražošanas nozares pārdošanas cena pārsniedza ražošanas izmaksas. Šis apgalvojums bija jānoraida. Komisija piekrita, ka no 2016. gada līdz 2018. gadam cenas un izmaksas attīstījās paralēli, par ko liecina pieaugums par 22 %, bet tā tas vairs nebija laikposmā no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam, kad cenas samazinājās par 5 procentpunktiem, bet izmaksas tikai par 2 procentpunktiem. KVNT tirgus ir ļoti jutīgs cenu ziņā, un, pārliecinoši palielinoties importam par zemām dempinga cenām, Savienības ražošanas nozares vienīgā iespēja, nosakot pārdošanas cenas, bija neiekļaut izmaksu pieaugumu pilnā apmērā. Tas izraisīja finanšu rādītāju spēcīgu pasliktināšanos, tostarp peļņas kritumu no 5,1 % līdz 3,5 %, kā norādīts pagaidu regulas 14. tabulā.

(210) Ķīnas ražotājs eksportētājs *FSS* apgalvoja, ka nozīmīgākais Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksu pieaugums notika laikposmā no 2016. gada līdz 2017. gadam. Tajā pašā periodā visvairāk pieauga importa apjoms no attiecīgajām valstīm un cena importa apjomam no šīm valstīm un Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomiem atšķīrās par aptuveni 200 EUR par tonnu, kā tas bija izmeklēšanas periodā. Tomēr laikposmā no 2016. gada līdz 2017. gadam Savienības ražošanas nozare varēja palielināt pārdošanas cenas par 19 % un visu izmaksu pieaugumu pārlikt uz saviem klientiem. Šis apgalvojums tika noraidīts. Laikposmā no 2016. gada līdz 2017. gadam cenas paaugstināja ne tikai Savienības ražotāji, bet arī eksportētājvalstu ražotāji, proti, par 21 % jeb 316 EUR par tonnu (skatīt pagaidu regulas 6. tabulu). Tas liecina, ka tirgus situācijā, ko raksturo vismaz stabils pieprasījums, Savienības ražotāji varēja tikai daļēji gūt labumu no šīs tendences, jo tos jau ietekmēja imports no attiecīgajām valstīm, kura cena bija zemāka par Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām. Turklāt šīs ietekmes dēļ un rentabilitātes līmeņa saglabāšanas nolūkā laikposmā no 2016. gada līdz 2017. gadam Savienības ražošanas nozare zaudēja ievērojamu tirgus daļu par labu importam no attiecīgajām valstīm.

(211) Ķīnas ražotāji eksportētāji *FSS* un *STSS* iebilda, ka, lai gan tiek apgalvots, ka izmeklēšanas periodā Savienības ražošanas nozares peļņa bija daudz mazāka nekā 2016. gadā, tās ieguldījumi bija par 57 % lielāki nekā 2016. gadā. Šis apgalvojums jau aplūkots pagaidu regulas 306. apsvērumā. Komisija atgādināja, ka lielāki ieguldījumi neizraisīja attiecīgu jaudas pieaugumu (skatīt pagaidu regulas 7. tabulu). Ieguldījumi turpmāk tika vērsti tikai uz esošo spēju saglabāšanu un nepieciešamo ražošanas līdzekļu pienācīgu aizstāšanu.

(212) Atsaucoties uz pagaidu regulas 11. tabulu, *STSS* apgalvoja, ka neliels Savienības ražotāju pārdošanas cenu kritums laikposmā no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam būtu jāskata saistībā ar lēta importa no Indonēzijas pieaugumu. Komisija atgādināja, ka nosacījumi visu trīs attiecīgo valstu importa kumulatīvai novērtēšanai bija izpildīti un tāpēc importu no vienas valsts nevar aplūkot atsevišķi no importa no citām attiecīgajām valstīm.

(213) Atsaucoties uz pagaidu regulas 13. tabulu, IV apgalvoja, ka krājumu samazināšanās laikposmā no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam liecināja par pozitīviem Savienības ražošanas nozares pārdošanas rādītājiem. Tas pats apgalvojums tika atkārtots pēc tam, kad tika izpausta galīgā informācija. Šis apgalvojums tika noraidīts. Attiecīgajā periodā pārdošana Savienības brīvajā tirgū samazinājās par 13 %, kā redzams pagaidu regulas 8. tabulā. Nelielais krājumu samazinājums šajā periodā, kā apgalvo Indonēzija, nebija reprezentatīvs un nav atbilstošs, lai apšaubītu novēroto pārdošanas tendenci.

(214) IV, atsaucoties uz pagaidu regulas 14. tabulu, apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu izraisīja augsts ieguldījumu līmenis 2017. gadā, kas radīja finansiālu slogu periodā pēc tam, t. i., 2018. gadā un izmeklēšanas periodā. Tas pats apgalvojums tika atkārtots pēc tam, kad tika izpausta galīgā informācija. Šis apgalvojums tika noraidīts. Ieguldījumi parasti tiek finansēti no uzkrātās naudas vai aizdevumiem. Attiecībā uz izmaksām un ietekmi uz peļņu šādi ieguldījumi tiek amortizēti ilgākā, vismaz piecu gadu periodā. Tāpēc peļņas samazināšanos par vairāk

nekā 50 miljoniem EUR, kā novērots laikposmā no 2017. gada līdz 2018. gadam, vai pat vairāk nekā 80 miljoniem EUR, kā tas notika laikposmā no 2017. gada līdz izmeklēšanas perioda beigām, nevar attiecināt uz 2017. gadā veiktajiem ieguldījumiem, kas kopumā sasniedza 48 miljonus EUR, bet tika amortizēti vismaz piecu gadu laikā.

(215) Ķīnas ražotājs eksportētājs *STSS* apgalvoja, ka jaudas izmantošanas apjoms aptuveni 70 % apmērā nebija kaitējuma pazīme, jo tas bija līdzīgs vispārējam vidējam jaudas patēriņam, kas visās tērauda kategorijās tika konstatēts tērauda aizsardzības pasākumu izmeklēšanā. Šis apgalvojums tika noraidīts. Pirmkārt, Komisija norādīja, ka Savienības ražošanas nozares jaudas patēriņa īpatsvars attiecīgajā periodā samazinājās no 69 % līdz 66 %. Otrkārt, uz antidempinga un aizsardzības izmeklēšanu attiecas atšķirīgs tiesiskais regulējums. Tāpēc visus novērojumus vai secinājumus, kas izdarīti aizsardzības izmeklēšanā, nevar transponēt antidempinga izmeklēšanā. Komisijai jānovērtē visi attiecīgie ekonomiskie faktori un rādītāji, kas ietekmē nozares stāvokli saskaņā ar pamatregulas 3. panta 5. punktu, un, lai gan ne vienmēr viens vai vairāki rādītāji sniedz izšķirošus norādījumus, šajā izmeklēšanā attīstība, kā arī jaudas patēriņa apmēra izmaiņas liecina par importa par dempinga cenām radīto kaitējumu.

(216) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par mikroekonomiskajiem rādītājiem, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 297.–306. apsvērumā.

4.5.4. *Secinājums par kaitējumu*

(217) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes attiecībā uz secinājumu par kaitējumu, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 307.–310. apsvērumā.

5. **CĒLOŅSAKARĪBA**

5.1. **Importa par dempinga cenām ietekme**

(218) Papildus apgalvojumam, kas minēts 189. apsvērumā, ražotājs eksportētājs *FSS* apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoma (–94 000 t) un tirgus daļas (– 7,3 %) samazinājums bija izteiktākais 2017. gadā. Tomēr tajā gadā Savienības ražošanas nozarei netika nodarīts kaitējums, bet tā guva izcilu peļņu. *FSS* uzskata, ka attiecīgais imports palielinājās tāpēc, ka Savienības ražošanas nozare brīvprātīgi pārtrauca pārdošanu Savienības brīvajā tirgū (ko veicināja pastiprināta koncentrēšanās uz lejupējo posmu). Šis apgalvojums tika noraidīts. Nevar uzskatīt, ka Savienības ražošanas nozare bija pakļauta spiedienam pārtraukt pārdošanu brīvajā tirgū. Tieši pretēji – Savienības ražošanas nozarei visā attiecīgajā periodā bija pietiekami daudz neizmantotu iespēju pārdot lielāku apjomu brīvajā tirgū, nekā tā faktiski pārdeva (skatīt pagaidu regulas 283.–285. apsvērumu un 7. tabulu).

(219) Atsaucoties uz pagaidu regulas 7. tabulu, IV apgalvoja, ka importa pieaugumam no attiecīgajām valstīm nebija būtiskas ietekmes uz Savienības ražošanas nozares ražošanas apjomu, jo attiecīgajā periodā tas samazinājās tikai par 3 %. Tas pats apgalvojums tika atkārtots pēc tam, kad tika izpausta galīgā informācija. Komisija norādīja, ka 3 % samazinājums nav mazsvarīgs, lai gan citi kaitējuma faktori attiecīgajā periodā pasliktinājās vēl vairāk, un šajā sakarā tā atsaucas uz pagaidu regulas 307.–311. apsvērumu.

(220) Atsaucoties uz pagaidu regulas 8. tabulu, IV apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomi brīvajā tirgū stabilizējās pēc 2017. gada un pieauga laikposmā no 2018. gada līdz izmeklēšanas periodam, kas liecina, ka izmeklējamā ražojuma imports neietekmēja Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomus. Tas pats apgalvojums tika atkārtots pēc tam, kad tika izpausta galīgā informācija. Komisija norādīja, ka laikposmā no 2016. gada līdz 2017. gadam Savienības ražošanas nozares tirgus daļa samazinājās no 71,2 % līdz 63,9 % un ka samazinājums no 63,9 % līdz 61,9 % laikposmā no 2017. gada līdz izmeklēšanas periodam bija mazāk izteikts. Lai gan attiecīgā perioda pirmajā pusē kopējais samazinājums patiešām bija svarīgāks, nevar uzskatīt, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļa atgriezās veselīgā līmenī, jo kopumā tā samazinājās no 71,2 % līdz 61,9 %. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(221) Ķīnas ražotāji eksportētāji *FSS* un *STSS* apgalvoja, ka kaitējumu Savienības ražotājiem neradīja imports no Ķīnas, bet gan imports no Indonēzijas. Tie apgalvoja, ka Ķīnas imports neietekmēja Savienības ražotāju peļņu, jo peļņa samazinājās no 10,2 % līdz 5,1 % laikposmā no 2017. gada līdz 2018. gadam, kas sakrita ar laiku, kad imports no Indonēzijas pieauga, bet Ķīnas imports samazinājās. Šie apgalvojumi tika noraidīti. Kā noteikts pagaidu regulas 263.–270. apsvērumā, kumulatīvā novērtējuma nosacījumi bija izpildīti. Tāpēc importu no Ķīnas nevar aplūkot atsevišķi no importa no Indonēzijas vai Taivānas.

(222) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par konstatētā kaitējuma saistību ar aplūkoto importu, Komisija apstiprina savus pagaidu regulas 312. apsvērumā izklāstītos secinājumus.

5.2. **Citu faktoru ietekme**

(223) Atsaucoties uz pagaidu regulas 11. tabulu, *STSS* apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksas attiecīgajā periodā palielinājās par 20 % un ka šis pieaugums nodarīja kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Šis apgalvojums tika noraidīts. Pagaidu regulas 319. apsvērumā jau ir skaidrots, ka pienāca laiks, kad Savienības ražošanas nozare izejvielu izmaksu pieaugumu, kas notika visā pasaulē, vairs nevarēja pārnest uz pārdošanas cenām tā cenu spiediena dēļ, ko radīja imports par dempinga cenām. Tāpēc kaitējumu izraisīja nevis ražošanas izmaksu pieaugums, bet gan nespēja to pārnest importa par dempinga cenām dēļ.

(224) IV apgalvoja, ka kaitējumu radīja tas, ka attīstījās kontrolētais tirgus, nevis brīvais tirgus. Tas pats apgalvojums tika atkārtots pēc tam, kad tika izpausta galīgā informācija. Šis apgalvojums tika noraidīts. Kontrolētā tirgus attīstība nepārtrauca cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu. Pārdošanas apjomi brīvajā tirgū attiecīgajā periodā samazinājās par 13 % (– 150 000 tonnu), savukārt kontrolētais patēriņš bija relatīvi stabils (–20 000 tonnu).

(225) IV arī apgalvoja, ka Komisija nav pievērsusi uzmanību Savienības ražošanas nozares iekšējām pārdošanas cenām, kas varētu būt radījušas kaitējumu. Tas pats apgalvojums tika atkārtots pēc tam, kad tika izpausta galīgā informācija. Šis apgalvojums tika noraidīts. Komisija ir konstatējusi, ka iekšējā pārdošana nenotika godīgas konkurences apstākļos, tāpēc tā netika ņemta vērā kaitējuma novērtēšanā.

(226) Ražotājs eksportētājs *STSS* apgalvoja, ka pēc antidempinga maksājumu noteikšanas, varētu parādīties citi importa avoti, piemēram, Korejas Republika. Tomēr, tā kā vidējās Korejas Republikas importa cenas pastāvīgi ir bijušas daudz zemākas nekā Ķīnas importa cenas, Savienības ražotājiem lielāku kaitējumu nodarītu šis imports, nevis imports no Ķīnas. Šis apgalvojums tika noraidīts. Pirmkārt, saistībā ar šo importu nav pietiekamu pierādījumu par dempingu, kas izraisa kaitējumu, un, kā pierāda šī izmeklēšana, tas atšķiras no importa no Ķīnas. Otrkārt, vidējās Ķīnas KVNT importa cenas visā attiecīgajā periodā bija augstākas nekā Korejas Republika cenas, tomēr importam no Ķīnas pastāvīgi bija zemākas cenas nekā Savienības ražošanas nozares pārdotajiem ražojumiem. Šie cenu samazinājuma aprēķini, kurus neviena ieinteresētā persona nav apstrīdējusi, ir veikti, salīdzinot līdzīgus ražojumu veidus, ko nevar izdarīt, pamatojoties uz *Eurostat* statistikas datiem, – bet norādītās Dienvidkorejas cenas ir *Eurostat* cenas. Treškārt, Ķīnas imports radīja kaitējumu arī sava apjoma dēļ, kas attiecīgajā periodā palielinājās par 14 %, savukārt tajā pašā laikposmā Korejas Republikas importa apjoms samazinājās par 49 %. Turklāt importa apjoms no Ķīnas 2016. gadā bija aptuveni trīs reizes lielāks un izmeklēšanas periodā – aptuveni septiņas reizes lielāks nekā importa apjoms no Korejas Republikas.

(227) Ražotājs eksportētājs *STSS* atkārtoja apgalvojumu, ka jaudas pārpalikums Savienībā radīja kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Šis apgalvojums tika noraidīts pagaidu regulas 322. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ.

(228) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par konstatētā kaitējuma saistību ar faktoriem, kas nav aplūkotais imports, Komisija apstiprināja savus pagaidu regulas 319.–325. apsvērumā izklāstītos secinājumus.

5.2.1. *Secinājums*

(229) Pamatojoties uz iepriekš izklāstīto un tā kā nav saņemtas citas piezīmes, Komisija secināja, ka nevienam no pārējiem faktoriem, kas izvērtēti pagaidu posmā, kā arī galīgajā posmā, nevarēja būt būtiska ietekme uz situāciju, kas radīja kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Tādējādi neviens no faktoriem, kas analizēti atsevišķi vai kopumā, nemazināja cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu tiktāl, lai šāda cēloņsakarība vairs nebūtu patiesa un būtiska, apstiprinot pagaidu regulas 326. un 327. apsvērumā izdarīto secinājumu.

6. **PASĀKUMU LĪMENIS**

6.1. **Vērtējums par Savienības ražošanas nozarei radītā kaitējuma likvidēšanai nepieciešamo starpību attiecībā uz Taivānu**

(230) Ķīnas eksportētājs *FSS* apgalvoja, ka mērķa cena, kas tika aprēķināta, lai novērtētu mērķa cenas samazinājuma starpību, ir mākslīgi palielināta ar subsīdijām, kuras saņēma Savienības ražotāji. Ņemot vērā saņemtās subsīdijas, nebija pamata pievienot summu turpmākajām atbilstības izmaksām. Arī pētniecības un izstrādes izdevumi un darbaspēka izmaksas būtu jāsamazina par izmeklēšanas periodā saņemto subsīdiju apjomu. Ja tas netiktu izdarīts, izlasē iekļautie uzņēmumi gūtu divkāršu labumu.

(231) Šis apgalvojums tika noraidīts. Pirmkārt, tas netika pamatots ar atbilstošiem pierādījumiem. Otrkārt, nav divkāršas uzskaites, jo pārbaudītajos Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksu datos izmeklēšanas periodā jau tiek ņemtas vērā visas Savienības ražotāju saņemtās subsīdijas, kā arī to kārtējās atbilstības izmaksas, savukārt jebkurš papildinājums attiecas tikai uz tām turpmākajām atbilstības izmaksām pamatregulas 7. panta 2.d punkta nozīmē, kas radīsies citā laikposmā. Šajā sakarā Komisija vajadzības gadījumā atskaitīja kārtējās izmaksas, kas jau ņemtas vērā, lai iegūtu nākotnes izmaksas.

(232) Pēc tam kad tika izpausta pagaidu informācija un vēlreiz pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija, vairākas personas apšaubīja mērķa peļņas piemērošanu 8,7 % apmērā, kas bija vidējais Savienības ražošanas nozare uzcenojums 2016. gadā (7,2 %) un 2017. gadā (10,2 %). Proti, personas apgalvoja, ka Komisija bija paziņojusi, ka 2017. gads bija ārkārtējs gads Savienības ražošanas nozarei, un tāpēc šā gada rentabilitāte, visticamāk, bija ietekmēta. Tas pats tika norādīts arī regulā, ar ko nosaka galīgos aizsardzības pasākumus tērauda izstrādājumiem. Turklāt importa tirgus daļa no attiecīgajām valstīm 2017. gadā jau bija 25 %, savukārt 2016. gadā šā importa tirgus daļa bija daudz mazāka nekā 2017. gadā (18,3 %). Tāpēc Komisijai tā vietā vajadzētu izmanto tikai 6 % uzcenojumu vai 2016. gadā sasniegto uzcenojumu. Savukārt *Eurofer* uzskatīja, ka Savienības ražošanas nozare 2017. gadā zaudēja lielu tirgus daļu (7,3 procentpunktus) salīdzinājumā ar 2016. gadu, ņemot vērā palielināto importa apjomu, un tāpēc šajā gadā sasniegtā rentabilitāte 10,2 % apmērā nebija ļoti liela, un tā būtu jāizmanto kā mērķa peļņa.

(233) Komisija apstiprināja, ka mērķa peļņas 8,7 % apmērā izmantošana ir pamatota pagaidu regulas 331. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ. Kā noteikts pamatregulas 7. panta 2.c punktā, izmantoto mērķa peļņu nosaka, ņemot vērā tādus faktorus kā rentabilitātes līmenis, pirms palielinājās imports no attiecīgajām valstīm, rentabilitātes līmenis, kas vajadzīgs, lai segtu visas izmaksas un ieguldījumus, pētniecību, izstrādi un inovāciju, un rentabilitātes līmenis, kas gaidāms normālos konkurences apstākļos. Lai gan 2017. gadā imports no ĶTR un Taivānas jau bija skaidri pamanāms, Indonēzijas importa apjoms joprojām bija ļoti mazs ([22]), un tāpēc 2017. gada peļņas skaitliskais rādītājs ataino rentabilitātes līmeni, pirms palielinājās imports no visām attiecīgajām valstīm. Turklāt kopējā importa tirgus daļa no attiecīgajām valstīm 2017. gadā bija 25 %, kas patiešām ir būtiska, un tāpēc Savienības ražošanas nozares

([22]) 2017. gadā Indonēzijas tirgus daļa bija 0,0014 %, bet 2018. gadā – 3,7 %.

tajā gadā sasniegtais uzcenojums, iespējams, samazināsies, kas varētu padarīt 2017. gadu par nepiemērotu gadu atbilstošas mērķa peļņas noteikšanai. Tomēr, kā paskaidrots pagaidu regulas 331. apsvērumā, 2017. gads bija ārkārtējs gads, un pat tad, ja Savienības ražošanas nozares uzcenojums tika samazināts, tas aizvien bija pietiekami liels, pat ja tika iegūts gadā, kas pilnīgi neataino normālos konkurences apstākļus. Tāpēc Komisija apstiprināja, ka 2017. gada iekļaušana vienādojumā un mērķa peļņas noteikšana, pamatojoties uz 2016. un 2017. gada vidējo peļņu, pilnīgi atbilst pamatregulas 7. panta 2.c punkta prasībām.

(234) Turklāt pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija, *Marcegaglia* apgalvoja, ka Komisijai būtu vajadzējis noteikt melno KVNT mērķa cenu, pamatojoties uz zemāku mērķa peļņu, kas ataino melno pusfabrikātu KVNT īpašās iezīmes, nevis balto gatavo KVNT īpašās iezīmes.

(235) Šis apgalvojums tika noraidīts. Kā noteikts iepriekš 30. apsvērumā un pagaidu regulas 46. apsvērumā, melnajiem un baltajiem ruļļiem ir vienādas fizikālās un ķīmiskās pamatīpašības, un tāpēc tie abi ir uzskatāmi par attiecīgajiem izstrādājumiem. Tāpēc Komisijas izmantotā mērķa peļņa ir pamatota ar peļņas datiem par abu veidu ruļļiem un tādējādi ataino melno pusfabrikātu KVNT īpašās iezīmes pretstatā gatavo balto KVNT īpašajām iezīmēm.

(236) *Eurofer* apgalvoja, ka pagaidu regulā noteiktās kaitējuma starpības ir nepietiekami novērtētas. Konkrētāk, *Eurofer* iesniedza jaunus pierādījumus, kuriem vajadzēja pamatot saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.c un 2.d punktu veikto korekciju palielināšanu, atsaucoties uz pagaidu regulas 332. un 333. apsvērumu. Šie apgalvojumi tika daļēji pieņemti. Attiecīgi korekcijas tika palielinātas uz augšu attiecībā uz negūtajiem ieguldījumiem (7. panta 2.c punkts) vienam Savienības ražotājam un arī attiecībā uz nākotnes atbilstības izmaksām (7. panta 2.d punkts) diviem Savienības ražotājiem. Pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija, tika atkārtoti divi apgalvojumi attiecībā uz vienu no izlasē iekļautajiem ražotājiem, taču turpmākas korekcijas nevarēja pieņemt.

(237) Pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija, *Eurofer* atkārtoja savu apgalvojumu, ka Savienības ražošanas nozares mērķa cenas korekcijas, ko Komisija veica saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.c un 2.d punktu, bija nepietiekamas. Tas uzskatīja, ka Komisijai vajadzētu saglabāt elastību un ļaut uzņēmumiem uzrādīt papildu pierādījumus, kas pamato to apgalvojumus, pat pēc pārbaudēm uz vietas, kad šādu informāciju vairs nevar pārbaudīt.

(238) Šis apgalvojums tika noraidīts. Lielākā daļa šo apgalvojumu (izņemot apgalvojumus, kuri tika atzīti par pamatotiem un daļēji pieņemti un atbilstoši kuriem tika veikta korekcija, kā paskaidrots 236. apsvērumā) pirmo reizi tika pausti tikai pēc tam, kad tika izpausta pagaidu informācijas, jo izlasē iekļautie ražotāji nebija atbildējuši uz attiecīgajiem anketas jautājumiem, nebija pauduši šādus apgalvojumus pārbaudēs uz vietas un nenorādīja objektīvu iemeslu nespējai laikus iesniegt šo informāciju. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka izlasē iekļauto ražotāju ļoti novēloti iesniegtā informācija, kas daudzos gadījumos ietvēra pilnīgi jaunus skaitliskos rādītājus un apgalvojumus, kurus šajā izmeklēšanas posmā nebija iespējams pārbaudīt, nebija pamatota.

(239) Attiecībā uz nākotnes sociālo un vides izmaksu korekcijām saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.d punktu *Eurofer* apsūdzēja Komisiju par diskriminējošas pieejas piemērošanu Savienības ražošanas nozarei, jo Komisija atteicās ekstrapolēt viena izlasē iekļautā ražotāja datus un tos piemērot diviem pārējiem izlasē iekļautajiem ražotājiem, lai gan Komisija bija aprēķinājusi individuālu dempinga starpību Ķīnas ražotājam eksportētājam *Zhenshi*, izmantojot informāciju, kas bija pieejama no citiem ĶTR ražotājiem eksportētājiem.

(240) Šis apgalvojums tika noraidīts. *Eurofer* atsaucas uz divām dažādām situācijām – ražotāja eksportētāja dempinga starpības aprēķināšanu saskaņā ar 18. panta 3. punktu un individuālas mērķa cenas aprēķināšanu konkrētam uzņēmumam –, un tāpēc tās nav salīdzināmas. Kā paskaidrots 87.–92. apsvērumā, *Zhenshi* normālo vērtību aprēķināja saskaņā ar pamatregulas 18. panta 3. punktu, izmantojot pieejamos faktus attiecībā tikai uz dažiem datiem, turpretī attiecībā uz Savienības ražotāju mērķa cenu nebija jautājuma par nesadarbošanos, un Komisijai bija visi fakti, lai izdarītu konstatējumus. Turklāt šeit aplūkotie nākotnes vides ieguldījumi un darbības izmaksas bija attiecināmi uz konkrētu uzņēmumu, tāpēc jebkāda veida ekstrapolācija uz citiem izlases uzņēmumiem bija neatbilstoša.

(241) *Eurofer* arī apgalvoja, ka kaitējuma situācija vēl vairāk saasinājās pēc 2019. gada 30. jūnija, t. i., pēc izmeklēšanas perioda beigām, un ka Komisijai, pieņemot lēmumu par galīgo pasākumu apmēru, būtu jāņem vērā šī pasliktināšanās. Šajā sakarā *Eurofer* atsaucās uz pamatregulas 14. panta 5. punktu, 9. panta 4. punktu un 7. panta 2. c un 2.d punktu. Komisija norādīja, ka korekcijas saskaņā ar 7. panta 2.c un 2.d punktu tika veiktas, kā norādīts 236. apsvērumā **Error! No bookmark name given.**un pagaidu regulas 330.–334. apsvērumā. Turklāt imports tika

reģistrēts, bet netika izpildīti nosacījumi iekasēšanai ar atpakaļejošu spēku (skatīt 321.–325. apsvērumu). Turklāt, ņemot vērā 9. panta 4. punktu, Komisija konstatēja, ka *iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā nenotiek izmeklējamā importa būtisks pieaugums*, un, ja tas tiktu ievērots, nosakot kaitējuma starpību, būtu bijis jāataino papildu kaitējums, ko radītu šāds pieaugums. Tāpēc apgalvojums tika uzskatīts par nepamatotu.

(242) Ņemot vērā iepriekš minētās izmaiņas cenu samazinājuma aprēķinos un izmaiņas 178 un 180. apsvērumā minētajās dempinga starpībās, pagaidu regulas 336. apsvēruma tabula ir atjaunināta šādi:

Valsts	Uzņēmums	Dempinga starpība (%)	Mērķa cenas samazinājuma starpība (%)
Taivāna	*Yieh United Steel Co.* un Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	4,1	24,2
Taivāna	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4
Taivāna	Visi pārējie uzņēmumi	7,5	24,2

(243) Tā kā nav saņemtas citas piezīmes par tādas starpības pārbaudi, kas būtu pietiekama, lai novērstu kaitējumu, ko Taivāna radīja Savienības ražošanas nozarei, Komisija apstiprināja savus pagaidu regulas 330.–336. apsvērumā izklāstītos secinājumus.

6.2. **Vērtējums par Savienības ražošanas nozarei radītā kaitējuma likvidēšanai nepieciešamo starpību attiecībā uz Indonēziju un ĶTR**

6.2.1. *Cenas samazinājums un cenas samazinājuma starpības un dempinga starpības salīdzinājums*

(244) Atsaucoties uz Vispārējās tiesas 2019. gada 10. aprīļa spriedumu lietā T-301/16 *Jindal Saw Ltd* un *Jindal Saw Italia S.p.A.* / Eiropas Komisija (“*Jindal Saw*”) ([23]), Ķīnas eksportētājs *FSS* apgalvoja, ka salīdzinājums starp eksporta cenām un Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām, iespējams, netika veikts tajā pašā tirdzniecības līmenī, jo Savienības ražotāji parasti veica pārdošanu ar savu meitasuzņēmumu (t. i., saistīto uzņēmumu) starpniecību. Šajā sakarā *FSS* lūdza izpaust sīkāku informāciju par kaitējuma starpības aprēķinu. Attiecībā uz šo apgalvojumu Komisija paskaidro, ka, lai aprēķinātu cenu samazinājuma starpības, tika ņemta vērā tikai Savienības ražotāju pārdošana nesaistītiem uzņēmumiem. Attiecībā uz cenas samazinājuma aprēķiniem Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenas nav izmantotas, jo mērķa cenu pamatā bija izlasē iekļauto ražotāju ražošanas izmaksas. Turklāt cita informācija lietas materiālos neliecināja par nepieciešamību piemērot kādas tirdzniecības līmeņa korekcijas. Visbeidzot, Komisija nedrīkst atklāt pamatdatus, kas iegūti no Savienības ražotājiem, jo šie dati ir konfidenciāli pamatregulas 19. panta nozīmē.

(245) Pēc tam kad tika izpausta pagaidu un galīgā informācija, *STSS* apgalvoja, ka, salīdzinot tā pārdošanas cenas ar Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām, Komisijai nevajadzēja atskaitīt saistītā importētāja PVA izmaksas un peļņu, jo tas būtu pretrunā spriedumam *Jindal Saw* lietā, kā to apstiprina Vispārējās tiesas 2020. gada 2. aprīļa spriedums lietā T-383/17 *Hansol Paper Co. Ltd.* / Eiropas Komisija (“*Hansol Paper*”) ([24]).

(246) Komisija noraidīja šo apgalvojumu. Attiecībā uz elementiem, kas ņemti vērā cenu samazinājuma (jo īpaši eksporta cenas) aprēķinā, Komisijai ir jānosaka pirmais punkts, kurā notiek (vai var notikt) konkurence ar Savienības ražotājiem Savienības tirgū. Šis punkts faktiski ir pirmā nesaistītā importētāja pirkšanas cena, jo attiecīgajam uzņēmumam principā ir izvēle veikt iegādi no Savienības ražošanas nozares vai no ārvalstu piegādātājiem.

([23]) http://curia.europa.eu/juris/document/document_print.jsf?docid=212842&text=&dir=&doclang=LV&part=1&occ=first&mode=lst&pageIndex=0&cid=593705

([24]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=224910&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=14412714

(247) Šajā lietā dažu eksporta preču importa cenu nevar uzskatīt par nominālvērtību, jo ražotājs eksportētājs un importētājs ir saistīti. Tāpēc, lai noteiktu uzticamu nesaistītu pušu darījuma principam atbilstošu importa cenu, šāda cena ir jāaprēķina, par sākumpunktu izmantojot saistītā importētāja tālākpārdošanas cenu pirmajam neatkarīgajam klientam. Lai veiktu šādu pārrēķināšanu, ir atbilstoši izmantot pamatregulas 2. panta 9. punkta noteikumus par eksporta cenas aprēķināšanu un tos piemērot pēc analoģijas, jo tie ir izmantojami arī eksporta cenas noteikšanai attiecībā uz dempingu. Pamatregulas 2. panta 9. punkta piemērošana pēc analoģijas ļauj iegūt cenu, kas ir pilnīgi salīdzināma ar cenu, kura tiek izmantota, pārbaudot pārdošanu nesaistītiem klientiem, kā arī salīdzināma ar Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenu.

(248) Tāpēc, lai varētu veikt taisnīgu salīdzinājumu, ir pamatoti no tālākpārdošanas cenas nesaistītiem klientiem atskaitīt PVA izmaksas un peļņu, lai noteiktu uzticamu cenu ([25]).

(249) Šāds atskaitījums jāpiemēro arī cenas samazinājuma aprēķinā. Patiešām, Savienības ražošanas nozares mērķa cenas pamatā ir tās ražošanas izmaksas plus mērķa peļņa neatkarīgi no tā, vai pēc tam to pārdod Savienībā saistītiem vai nesaistītiem klientiem, tāpēc tā jāsalīdzina ar eksporta *CIF* cenu (cenu noliktavā), kas parasti neietver saistīto importētāju Savienībā PVA izmaksas un peļņu.

(250) Pēc tam kad tika izpausta pagaidu informācija, *FSS* paziņoja, ka, tā kā 32 % tā eksportētā apjoma bija RKN, ko nepārdeva izlasē iekļautie Savienības ražotāji, kuri tāpēc netika ņemti vērā cenu samazinājuma un mērķa cenu samazinājuma aprēķinos, šie aprēķini būtu pretrunā 74. punktam Vispārējās tiesas 2019. gada 24. septembra spriedumā lietā T-500/17 *Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd.* / Eiropas Komisija ("*Hubei Xinyegang*") ([26]). *STSS* pauda līdzīgu apgalvojumu attiecībā uz 8 % tā pārdošanas apjoma Savienībā. Pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija, šie apgalvojumi tika atkārtoti.

(251) Komisija šīs prasības noraidīja. Pirmkārt, spriedums *Hubei Xinyegang* lietā ir pārsūdzēts Tiesā. Tāpēc spriedumā izdarītie konstatējumi attiecībā uz jautājumu, uz kuru attiecas apgalvojums, nav galīgi. Otrkārt, Komisija norādīja, ka, izvērtējot cenu samazinājuma un mērķa cenu samazinājuma starpības, atsauci salīdzināšanai veido modeļi, kas eksportēti no attiecīgajām valstīm uz Savienību. Ražotāju eksportētāju eksporta pārdošanas un Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu salīdzināšanas būtība ir tāda, ka ne visus eksportētos modeļus pārdeva Savienības ražošanas nozare. Šajā gadījumā visu izmeklēto Ķīnas ražotāju eksportētāju atbilstības līmenis bija 84 %, ko Komisija uzskatīja par pietiekamu, lai nodrošinātu plašu un taisnīgu eksportēto modeļu un Savienības ražošanas nozares pārdoto modeļu salīdzinājumu. Treškārt, pamatregulā nav noteikts, ka Komisijai ir jāveic cenu analīze katram ražojuma veidam atsevišķi. Drīzāk juridiskā prasība paredz, ka noteikšana jāveic līdzīgā ražojuma līmenī. Visbeidzot, Komisija secināja, ka visi RKN bija attiecīgā ražojuma daļa un zināmā mērā konkurēja savā starpā. Tāpēc izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju eksporta procentuālā daļa, ko nepārdeva Savienības ražošanas nozare, neveido atsevišķu attiecīgā ražojuma kategoriju, bet pilnīgi konkurē ar pārējām kategorijām, kurām tika konstatēta atbilstība.

(252) Atsaucoties uz 71. punktu spriedumā *Hubei Xinyegang* lietā, *STSS* apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares izlasē iekļautie pārdošanas apjomi, kas tika izmantoti cenu samazinājuma un mērķa cenu samazinājuma aprēķinos, neveidoja kopējo Savienības ražošanas nozares līdzīgā ražojuma pārdošanas apjomu, kas sadalīts pa izlasē iekļautajām personām. Tas apgalvoja, ka tas nav atļauts saskaņā ar minētā sprieduma 71. punktu. Kā minēts 250. apsvērumā, šis spriedums ir pārsūdzēts. Komisija norādīja, ka būtībā tā nevar pievienot salīdzinājumam tādu konkrētu Savienības ražošanas nozares RKN pārdošanu, kurus nepārdod ražotāji eksportētāji. Patiešām, lai nodrošinātu taisnīgu salīdzinājumu, Komisija salīdzināja līdzīgus ar līdzīgiem un tāpēc neņēma vērā modeļus, uz kuriem attiecas ražojuma definīcija un kurus pārdeva Savienības ražošanas nozare, bet kurus *STSS* neeksportēja. Otrkārt, kā minēts iepriekšējā apsvērumā, pamatregulā nav noteikts, ka Komisijai ir jāveic cenu analīze katram ražojuma veidam atsevišķi. Drīzāk juridiskā prasība paredz, ka noteikšana jāveic līdzīgā ražojuma līmenī. RKN tiek

([25]) Katrā ziņā pārdošanai, ko *STSS* veica ar saistītā importētāja starpniecību, bija ļoti mazs apjoms, tāpēc saskaņā ar 2. panta 9. punktu veiktās eksporta cenas korekcijas ietekme uz cenu samazinājuma starpību būtu niecīga.

([26]) http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=218162&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=-first&part=1&cid=14413842

izmantoti kā šāda novērtējuma sākuma punkts, tomēr tas nenozīmē, ka dažādi RKN nekonkurē. Tāpēc tas, ka daži Savienības ražošanas nozares RKN netika salīdzināti ar *STSS* importu Savienībā, nenozīmē, ka tos nav ietekmējis šā importa radītais cenu spiediens. Treškārt, Komisija arī uzsvēra, ka Savienības ražošanas nozares atbilstošo RKN pārdošanas apjomi, kas tiek izmantoti aprēķinos attiecībā uz *STSS*, aptuveni divas reizes pārsniedza *STSS* pārdošanas apjomu Savienības tirgū un tāpēc tas lielā mērā ir reprezentatīvs. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(253) IV apšaubīja, vai importa cenas un Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenas tika salīdzinātas, ņemot vērā ražojumu sortimentu. Komisija paskaidroja, ka cenu samazinājuma un mērķa cenu samazinājuma starpību aprēķinu pamatā bija salīdzinājums, kurā ņemti vērā RKN, kas nodrošina, ka tiek salīdzināti vienīgi līdzīgie ražojumi pamatregulas 1. panta 4. punkta nozīmē. Katrā ziņā imports no attiecīgajām valstīm konkurē ar visiem ražojumiem, ko pārdod Savienības ražošanas nozare, un nav pierādījumu, kas liecinātu, ka neliela daļa kopējā importa, ko nevar tieši salīdzināt ar izlasē iekļauto Savienības ražotāju pārdotajiem ražojumu veidiem, nav spējīga izdarīt konkurences spiedienu uz Savienības ražošanas nozari.

(254) Pēc dempinga starpību izmaiņām, kā paskaidrots 3. iedaļā, un cenas samazinājuma starpību izmaiņām, kā paskaidrots 6.1. iedaļā, pagaidu regulas 337. apsvēruma tabula ir atjaunināta šādi:

Valsts	Uzņēmums	Dempinga starpība (%)	Mērķa cenas samazinājuma starpība (%)
Indonēzija	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3
ĶTR	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	106,5	19,0
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	87,3	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3	17,5
	Visi pārējie uzņēmumi	106,5	19

6.2.2. *Kropļojumi izejvielu jomā*

a) Indonēzija

(255) Tā kā netika saņemtas piezīmes par kropļojumu esību izejvielu jomā Indonēzijā un izkropļoto izejvielu īpatsvaru izmeklējamā ražojuma ražošanas izmaksās, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 342.–346. apsvērumā.

b) ĶTR

(256) Pēc provizorisko konstatējumu izpaušanas divi Ķīnas ražotāji eksportētāji iesniedza pretenzijas par Komisijas pieteikumu un konstatējumiem saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.a punktu. Komisija pieņēma vienu pretenziju un pārējās noraidīja, kā paskaidrots turpmākajos apsvērumos. Turklāt Komisija laboja pārrakstīšanās kļūdu, kura skāra vienu Ķīnas ražotāju eksportētāju, taču neietekmēja konstatējumus ([27]).

(257) Viens Ķīnas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka, salīdzinot cenas starpību starp atsauces cenu un izejvielu faktisko pirkuma cenu, kas šim uzņēmumam bija izkropļota (atbilstoši 7. panta 2.a punkta otrajā daļā noteiktajam), Komisija salīdzināja šīs cenas dažādiem piegādes nosacījumiem, iegūstot mākslīgi lielāku starpību starp abām cenām.

([27]) Komisija sīkāk paskaidroja šo pārrakstīšanās kļūdu attiecīgajam ražotājam eksportētājam atsevišķi izpaustajā informācijā.

(258) Komisija piekrita šim apgalvojumam un attiecīgi pārskatīja aprēķinu. Komisija izklāstīja pārskatīto aprēķinu attiecīgajam uzņēmumam atsevišķi izpaustajā informācijā. Tomēr šīs izmaiņas nemainīja konstatējumu, ka izejvielu cena bija daudz zemāka nekā neizkropļotā atsauces cena.

(259) Divi Ķīnas ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka, aprēķinot vienas izejvielas nozīmi attiecībā pret kopējām ražošanas izmaksām, lai noteiktu, vai ir sasniegts 17 % slieksnis, Komisija ir izvēlējusies neatbilstošu saucēju. Šie uzņēmumi apgalvoja, ka Komisija no ražošanas izmaksām izslēgusi pārdošanas, vispārējās un administratīvās (PVA) izmaksas, tādējādi mākslīgi palielinot šīs izejvielas nozīmi attiecībā pret uzņēmuma ražošanas izmaksām. Šie uzņēmumi apgalvoja, ka tā vietā Komisijai būtu vajadzējis pieskaitīt PVA izmaksas saucējam.

(260) Komisija norādīja, ka nav apstrīdēts tas, ka 7. panta 2.a punktā attiecīgā ražojuma ražošanas izmaksas ir minētas kā vērtība, kas jāizmanto aprēķinos (par saucēju). Komisija arī atgādināja, ka ražošanas izmaksu jēdziens pamatregulā neietver PVA izmaksas. To apstiprina pamatregulas 2. panta 3. punkta formulējums, kurā teikts, ka "identiskā izstrādājuma (līdzīgā ražojuma) normālo vērtību aprēķina, pamatojoties uz ražošanas izmaksām izstrādājuma (ražojuma) izcelsmes valstī, kurām pieskaitītas pārdošanas, vispārējās un administratīvās izmaksas saprātīgā apmērā (..)".

(261) Tāpēc Komisija uzskata, ka ir skaidrs, ka saucējā, ko izmanto, piemērojot 7. panta 2.a punkta noteikumus, t. i., ražošanas izmaksās, nevajadzētu iekļaut PVA izmaksas. Attiecīgi Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

(262) Otrkārt, abi ražotāji eksportētāji apstrīdēja to, ka Komisija izmantojusi konkrētas izejvielas neizkropļotās izmaksas (reizinātas ar patērēto daudzumu) par skaitītāju, no vienas puses, un faktiskās ražošanas izmaksas par saucēju, no otras puses. Šie uzņēmumi tādējādi apgalvoja, ka šī pieeja sagrozīja aprēķinu, un tāpēc lūdza, lai Komisija attiecīgi pārskatītu šo aprēķina aspektu un salīdzinātu neizkropļotās vērtības gan skaitītājā, gan saucējā.

(263) Šajā sakarā Komisija apgalvoja, ka attiecīgās tiesību normas formulējums ir nepārprotams: "Šajā regulā atsevišķai izejvielai (neapstrādātai vai apstrādātai), tostarp enerģijai, attiecībā uz kuru ir konstatēti traucējumi, ir jāveido ne mazāk kā 17 % no izmaksām, kas saistītas ar attiecīgā izstrādājuma ražošanu. Šā aprēķina veikšanai izmanto izejvielas neizkropļoto cenu, kas noteikta reprezentatīvos starptautiskajos tirgos."

(264) Tāpēc Komisija, par skaitītāju izmantojot attiecīgās(-o) izejvielas(-u) neizkropļoto vērtību un par saucēju izmantojot uzņēmumu faktiskās ražošanas izmaksas, pareizi piemēroja šo pamatregulas noteikumu.

(265) Abi izlasē iekļautie Ķīnas ražotāji eksportētāji iesniedza papildu apgalvojumus par 7. panta 2.a punkta piemērošanu saistībā ar jautājumiem, kas attiecas uz konkrētiem uzņēmumiem. Attiecīgi un lai saglabātu datu konfidencialitāti, Komisija sīki izklāstīja savu atbildi uz minētajiem apgalvojumiem individuāli izpaustajā informācijā. Katrā ziņā šīs papildu piezīmes tika noraidītas.

(266) Visbeidzot, Komisija novērtēja Ķīnas ražotāja eksportētāja īpašo situāciju, attiecībā uz kuru nesadarbošanās dēļ tā nevarēja pārbaudīt attiecīgo informāciju, kas bija vajadzīga, lai veiktu pienācīgu novērtējumu saskaņā ar 7. panta 2. a punktu ([28]). Ņemot to vērā, Komisija atsaucās uz pamatregulas 18. panta piemērošanu. Attiecīgi Komisija uzskatīja, ka arī uz šo uzņēmumu būtu jāattiecina konstatējumi, kuri izdarīti attiecībā uz abiem izlasē iekļautajiem Ķīnas ražotājiem eksportētājiem un kuru pamatā bija pārbaudīta informācija, t. i., ka saskaņā ar 7. panta 2.a punkta noteikumiem pastāv kropļojumi izejvielu jomā.

(267) Tā kā netika saņemtas papildu piezīmes par kropļojumu esību izejvielu jomā ĶTR un izkropļoto izejvielu īpatsvaru izmeklējamā ražojuma ražošanas izmaksās, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 347.–350. apsvērumā.

([28]) Komisija nevarēja pārbaudīt būtiskus datus, lai veiktu pareizu analīzi. Nesadarbošanās dēļ nepārbaudītie dati citustarp ietvēra ražošanas netiešās izmaksas un tādējādi kopējās ražošanas izmaksas.

6.2.3. *Savienības intereses saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.b punktu*

6.2.3.1. Neizmantotās jaudas eksportētājvalstī

(268) Tā kā nav saņemtas piezīmes par neizmantotas jaudas esību ĶTR un Indonēzijā, Komisija apstiprina savus pagaidu regulas 352. un 353. apsvērumā izklāstītos secinājumus.

6.2.3.2. Konkurence izejvielu jomā

(269) Tā kā nav saņemtas piezīmes par konkurenci izejvielu jomā, Komisija apstiprināja savus pagaidu regulas 354.–357. apsvērumā izklāstītos secinājumus.

6.2.3.3. Ietekme uz Savienības uzņēmumu piegādes ķēdēm

(270) Pēc tam kad tika izpausta pagaidu informācija, *Eurofer* apgalvoja, ka Komisija nav sniegusi saskaņotu skaidrojumu par savu secinājumu, jo tā ir veikusi "ietekmes uz Savienības uzņēmumu piegādes ķēdēm" pārbaudi, nosaucot to par "lietotāja interešu" pārbaudi, tādējādi pieļaujot juridisku kļūdu. Turklāt *Eurofer* apgalvoja, ka Komisija apvienoja divas Savienības interešu pārbaudes: Savienības interešu pārbaudi saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.b punktu un pārbaudi saskaņā ar 21. pantu. Pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija, *Eurofer* atkārtoja šo apgalvojumu, norādot, ka Komisija nepareizi veica 21. pantā paredzēto Savienības interešu pārbaudi pirms 7. panta 2.b punktā paredzētās pārbaudes.

(271) Šie apgalvojumi tika atzīti par nepamatotiem. Pamatregulas 7. panta 2.b punkts nosaka: "*Ja Komisija, pamatojoties uz visu iesniegto informāciju, var skaidri secināt, ka Savienības interesēs ir noteikt pagaidu maksājumu apjomu saskaņā ar šā panta 2.a punktu, šā panta 2. punktu nepiemēro. Komisija aktīvi cenšas iegūt informāciju no ieinteresētajām pusēm, kura tai ļauj izlemt, vai ir piemērojams šā panta 2. vai 2.a punkts. Šajā sakarā Komisija pārbauda visu noderīgo informāciju, piemēram, neizmantotās jaudas eksportētājvalstī, konkurenci attiecībā uz izejvielām un ietekmi uz piegādes ķēdēm Savienības uzņēmumiem. Ja sadarbība nenotiek, Komisija var secināt, ka Savienības interesēs ir piemērot šā panta 2.a punktu. Veicot pārbaudi attiecībā uz Savienības interesēm saskaņā ar 21. pantu, šim aspektam pievērš īpašu uzmanību.*"

(272) Minētā noteikuma pēdējā teikumā ir īpaša atsauce uz pamatregulas 21. pantu. Attiecīgajā Savienības interešu novērtējumā, kas saskaņā ar pamatregulas 21. pantu tika veikts pagaidu regulā, tika noteikts, ka lielākā ietekme uz piegādes ķēdēm būs jūtama lietotāju līmenī. Kā noteikts pagaidu regulas 358. apsvērumā, iespējamā ietekme uz Savienības uzņēmumu piegādes ķēdēm, kas noteikta saskaņā ar 7. panta 2.b punktu, ņemot vērā būtisko atšķirību starp dempinga un kaitējuma starpībām eksportējošajām valstīm, tika izvērtēta Savienības interešu ievērošanas kontekstā saskaņā ar pamatregulas 21. pantu. Katrā ziņā Komisija neapvienoja abas pārbaudes. Drīzāk, analizējot ietekmi uz piegādes ķēdēm saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.b punktu, obligāti tiek ņemta vērā lietotāju iesniegtā informācija, ko parasti izmanto arī Savienības interešu pārbaudē saskaņā ar pamatregulas 21. pantu. Tāpēc Komisija noraidīja *Eurofer* iesniegtās piezīmes un apstiprināja, ka attiecīgās Savienības interešu pārbaudes tika veiktas pareizi saskaņā gan ar pamatregulas 7. panta 2.b punktu, gan 21. pantu.

(273) Attiecībā uz būtību *Eurofer* apgalvoja, ka attiecīgais lietotājs, kurš bija analīzes pamatā, varētu aizstāt importu no Ķīnas ar importu no daudziem citiem avotiem, tostarp no Indonēzijas un Taivānas, ja maksājums par Ķīnas importu dempinga apmērā būtu pārmērīgs.

(274) Komisija novērtēja šo apgalvojumu un konstatēja, ka pēc nominālvērtības šis lietotājs patiešām varētu aizstāt savu importu no Ķīnas ar pirkumiem no [1–2] ([29]) Savienības ražotājiem. Arī citiem Savienības ražotājiem bija liela neizmantotā jauda, taču attiecīgajā periodā tie gandrīz nav veikuši piegādes attiecīgajam lietotājam. Pamatojoties uz importa plūsmām attiecīgajā periodā, varētu būt iespējas saņemt piegādes arī no citām trešām valstīm, jo īpaši Korejas Republikas un Dienvidāfrikas. Tomēr, pamatojoties uz to, iespējamie importa apjomi no šīm valstīm bija nelieli, un pašlaik vismaz importu no Korejas Republikas ierobežo piemērojamie aizsardzības pasākumi ([30]). Attiecībā uz importu no Indonēzijas un Taivānas Komisija norādīja, ka svarīgais lietotājs patiešām saņēma piegādes ne tikai no Ķīnas, bet arī no Indonēzijas. Tomēr tas nenozīmē, ka pāreja no viena avota uz citu ir vienkārša un pašsaprotama. Komisija norādīja, ka attiecīgais ražojums sastāv no daudziem dažādiem RKN. Turklāt, tā kā šim lietotājam bija jāveic vērtību ķēžu reorganizācija, lai izvairītos no to pasākumu ietekmes, kuru pamatā ir kaitējuma

([29]) Precīzus skaitliskos rādītājus nav iespējams sniegt, neizpaužot konfidenciālu informāciju. Diapazons ir uzskatāms par precīzu, ņemot vērā informāciju, ko šajā izmeklēšanā iesniegušas ieinteresētās personas.

([30]) Saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/1712 (2018. gada 13. novembris), ar kuru groza Īstenošanas regulu (ES) 2018/1013, ar ko nosaka pagaidu aizsargpasākumus attiecībā uz konkrētu tērauda ražojumu importu (OV L 286, 14.11.2018., 17. lpp.), Dienvidāfrika no 2018. gada 15. novembra tika izslēgta no tērauda aizsardzības pasākumu piemērošanas jomas.

starpība, un ņemot vērā šo pasākumu iespējamo ietekmi uz rentabilitāti, Komisija neuzskatīja par pamatotu pakļaut šo lietotāju turpmākām neskaidrībām, nosakot pasākumus dempinga starpību apmērā. Tāpēc attiecīgais lietotājs, visticamāk, varēs tikai ierobežotā mērā dažādot un pielāgot savas iegādes. Šādos apstākļos Komisija nevarēja pamatoti apgalvot, ka lieli maksājumi šim lietotājam nepamatoti nekaitētu, jo šādi maksājumi, iespējams, padarīs lietotāja uzņēmējdarbību nerentablu.

(275) Pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija, *Eurofer* atgādināja, ka kopš 2018. gada 15. novembra Dienvidāfrikai netiek piemēroti aizsardzības pasākumi un no 2020. gada 1. jūlija uz KVNT attiecas pasaules mēroga, nevis valsts kvota, kas ļauj importētājiem iegūt būtiskus apjomus no valstīm, uz kurām neattiecas individuāli pasākumi. Šī korekcija nodrošinātu, ka Savienības lietotājiem būtu pietiekama elastība, lai vajadzības gadījumā mainītu piegāžu izcelsmi. Komisija vienojās par faktiem, kas tomēr neļauj mainīt iepriekš minētās analīzes rezultātus, kuru pamatā ir faktiskie dati, kas iegūti izmeklēšanas periodā, papildus ņemot vērā saskaņā ar šo regulu piemēroto maksājumu apmēru.

(276) *Eurofer* atkārtoti kritizēja pārāk vienkāršotu Komisijas vērtējumu par pasākumu ietekmi uz lietotāja finansiālo situāciju, jo tas tika veikts ar nemainīgiem avotiem, apjomiem un cenām un tika pieņemta situācija, ka lietotājs saglabās savas piegādes ķēdes nemainīgas neatkarīgi no tā, ka ražojums ir pieejams no daudziem citiem avotiem, tostarp no Savienības ražotājiem par zemākām cenām, un nekādu izmaksu pieauguma daļu nepārnesīs uz lejupējiem klientiem. *Eurofer* uzskata, ka tas nebija Savienības interešu pārbaudes mērķis.

(277) Komisija skaidroja, ka veiktā analīze, ko pati Komisija pagaidu regulas 373. apsvērumā raksturoja kā sliktākā gadījuma scenāriju ir saprātīgākā pieeja konkrētajā situācijā. Lai novērtējums būtu uzticams, tas jāveic, pamatojoties uz faktiskajiem datiem, kas iegūti izmeklēšanas periodā, papildus ņemot vērā šajā regulā noteikto maksājumu apmēru. Patiešām, kā norādīja *Eurofer*, parasti ir gaidāms, ka daļa izmaksu pieauguma tiek pārnesta uz klientiem – tāpēc šķiet, ka ietekme ir pārvērtēta. Tomēr nav zināms, cik lielu izmaksu pieaugumu var pārnest uz šo līmeni. Pašreizējā situācijā liela apmēra pārnešana noteikti ir apšaubāma, jo lietotāja galvenie konkurenti ir tie paši KVNT ražotāji Savienībā. Ja statiskajā analīzē varētu pārvērtēt maksājuma ietekmi, jo, kā skaidrots, tā neparedz apgrozījuma pieaugumu, vienlaikus tajā varētu par zemu novērtēt maksājuma negatīvo ietekmi, jo Komisijas statiskie pieņēmumi arī paredzēja, ka no Savienības ražošanas nozares, kas šajā lietā ir galvenais attiecīgā lietotāja piegādātājs, netika gaidīts veikto pirkumu izmaksu pieaugums. Komisija arī skaidroja, ka pieņēmumu izdarīšana attiecībā uz ieguves modeļu maiņu arī šajā gadījumā nav atbilstoša, jo, kā skaidrots 274. apsvērumā, attiecīgais lietotājs dažādu iemeslu dēļ varētu būt šajā ziņā ierobežots. Tāpēc jebkādas novirzes no metodikas, ko Komisija piemēro šajos apstākļos, padarītu analīzi spekulatīvāku.

(278) Tāpēc kopumā Komisija uzskatīja, ka drošākā pieeja, lai novērtētu pasākumu ietekmi uz attiecīgo lietotāju, bija neparedzēt ne apgrozījuma, ne izmaksu izmaiņas attiecībā uz pirkumiem no valstīm, uz kurām neattiecas pasākumi.

(279) Visbeidzot, attiecībā uz *Eurofer* lūgumu izpaust būtiskos faktus, kas ir attiecīgā lietotāja rentabilitātes situācijas novērtējuma pamatā, Komisija konstatēja, ka šādu izpaušanu nevarēja veikt, jo pamatā esošie dati pēc būtības ir konfidenciāli pamatregulas 19. panta nozīmē. Tomēr pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija, Komisija saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. punktu iesniedza *Eurofer* nekonfidenciālu ierosināto pasākumu ietekmes analīzes kopsavilkumu. Tā kā šī izpaustā informācija attiecās vienīgi uz pasākumu ietekmi ierosinātajā līmenī, *Eurofer*, pamatojoties uz šo izpausto informāciju, secināja, ka tādējādi Komisija nav analizējusi pasākumu ietekmi saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.a punktu. Komisija kategoriski noraidīja šo apgalvojumu. Komisija patiešām bija secinājusi, ka pasākumi, kuru līmenis ir augstāks, nekā paredzēts 7. panta 2. punktā, neatbilstu Savienības interesēm saskaņā ar

7. panta 2.b punktu, ņemot vērā pasākumu jau tā nopietnās sekas pēc mazākā maksājuma noteikuma piemērošanas, kā apkopots 274. apsvērumā. Tāpēc tā uzskatīja, ka nav svarīgi izpaust to 7. panta 2.a punktā paredzēto pasākumu ietekmes aprēķinu, ko tā patiešām bija veikusi. Turklāt, lai gan ĶTR un Indonēzijai piemērojamās likmes mainījās saskaņā ar izpaustajām dempinga starpībām, aprēķinos tika izmantota tā pati metodika, kas bija izpaustajos lietas materiālos.

(280) *Eurofer* arī apgalvoja, ka ietekme uz viena lietotāja rentabilitāti būtu mazāk negatīva, nekā to pieņēma Komisija, un katrā ziņā ne tik nopietna kā zemāku antidempinga maksājumu ietekme uz visu Savienības ražošanas nozari. *Eurofer* precizēja, ka attiecīgajam lietotājam būtu jāspēj tikt galā ar izmaksu pieaugumu un ka tā darbības saistībā ar attiecīgo ražojumu bija tikai neliela daļa no tā uzņēmējdarbības, tāpēc to nevajadzīgi neietekmētu saskaņā ar 7. panta 2.a punktu noteiktie pasākumi. Lai pamatotu apgalvojumu, *Eurofer* aprēķināja, ka gadījumā, ja tiktu piemērots 7. panta 2.a punkts, ietekme uz šā lietotāja izmaksām būtu "nenozīmīga" un "mazāka par 2 %". *Eurofer* apgalvoja, ka šā lietotāja oglekļa tērauda daļa būtiski pārsniedz (deviņas reizes) tā nerūsējošā tērauda daļu, un uzskatīja, ka Savienības interešu pārbaudē būtu jāņem vērā tikai darbības, kas saistītas ar auksti velmētu materiālu (un nerūsējošā tērauda daļas lejupējo ražojumu) ražošanu. Attiecīgais lietotājs ir daudzveidīgs uzņēmums, kura finansiālā dzīvotspēja nebija atkarīga vienīgi no lejupējo KVNT ražojumu ražošanas. Tā kā šā lietotāja nerūsējošā tērauda darbību pievienotā vērtība bija zema, uzņēmumam, lai gūtu peļņu, bija jāizmanto lētākie iespējamie izejresursi (melnie ruļļi). Atsaucoties uz pagaidu regulas 377. apsvērumu, *Eurofer* arī lūdza Komisiju izpaust būtiskos faktus, kas ir minētā lietotāja rentabilitātes situācijas novērtējuma pamatā.

(281) Šie apgalvojumi tika noraidīti. Komisija konstatēja, ka *Eurofer* aprēķini bija kļūdaini, un noteica, ka attiecīgais lietotājs veidoja [20–30] % ([31]) no visa tās grupas apgrozījuma, kurai tas piederēja. Pamatojoties uz pārbaudītu informāciju, Komisija konstatēja, ka šā lietotāja peļņa izmeklēšanas periodā no ražojumiem, kas satur KVNT, bija [1–4] % ([32]). Ar nosacījumu, ka visi attiecīgie faktori (jo īpaši avoti, apjomi un pirkumu cenas pirms nodevām, kā arī lejupējo ražojumu radītais apgrozījums) salīdzinājumā ar izmeklēšanas periodu paliek nemainīgi, galīgo maksājumu noteikšana mazākā maksājuma apmērā izraisītu to, ka lietotāja darbības rezultāts (kas ietver arī ražojumus uz oglekļa tērauda bāzes) gandrīz sasniegtu peļņas un zaudējumu slieksni (un [no –2 līdz –5] % ([33]) attiecībā uz ražojumiem, kas satur KVNT).

(282) Komisija neizslēdza, ka attiecīgais lietotājs, kurš KVNT ražojumu segmentā nodarbina [500–700] ([34]) pilna laika darbinieku, varēs dažādot un pielāgot savus piegādes, kā arī izmantot savu ietekmi tirgū, tāpēc šāda mazākā maksājuma ietekme varētu tikt daļēji mazināta. Taču Komisija secināja, ka saskaņā ar iepriekšminēto analīzi maksājumi apmērā, kas pārsniedz cenas samazinājuma starpību, nepamatoti kaitētu šim nozīmīgajam lietotājam.

(283) Pēc tam kad tika izpausta papildu galīgā informācija, *Eurofer* arī pieprasīja Komisijai izpaust precīzus ražojumu veidus, kas iekļauti KVNT ražojumu grupas rentabilitātes novērtējumā. *Eurofer* uzskata, ka, tā kā lietotājs publicēja savu ražojumu katalogus, šī informācija nebija konfidenciāla. Tā ļautu *Eurofer* novērtēt, vai visi vērā ņemtie ražojumi bija svarīgi novērtējumā, ja KVNT izmaksas tieši ietekmēja šo ražojumu cenas un ja ierosinātie pasākumi neradīja papildu ieņēmumus no šiem produktiem. Komisija secināja, ka *Eurofer* apgalvojums bija nepamatots un varēja atklāt dažus konfidenciālus datus par lietotāju. Pirmkārt, Komisija uzsvēra, ka izpaustā papildu informācija nepārprotami apliecināja, ka šīs ražojumu grupas ražojumu izmaksām tika pievienotas tikai tās papildu izmaksas, ko radīja ierosinātie maksājumi par lietotāja KVNT iegādēm, kā paredzēts metodikā, kas izskaidrota pagaidu regulas 371. apsvērumā un iepriekš 277. apsvērumā un kas tika vizualizēta papildu informācijā. Tāpēc papildu izmaksas (un tādējādi arī negatīvo ietekmi uz rentabilitāti) nevar novērtēt par augstu, ja Komisija iekļauj šajā segmentā ražojumus, kas nav izgatavoti no KVNT. Otrkārt, Komisija skaidroja, ka strīdīgais novērtējums tika veikts

([31]) Precīzus skaitliskos rādītājus nav iespējams sniegt, neizpaužot konfidenciālu informāciju. Diapazons ir uzskatāms par precīzu, ņemot vērā informāciju, ko šajā izmeklēšanā iesniegušas ieinteresētās personas.

([32]) Precīzus skaitliskos rādītājus nav iespējams sniegt, neizpaužot konfidenciālu informāciju. Diapazons ir uzskatāms par precīzu, ņemot vērā informāciju, ko šajā izmeklēšanā iesniegušas ieinteresētās personas.

([33]) Precīzus skaitliskos rādītājus nav iespējams sniegt, neizpaužot konfidenciālu informāciju. Diapazons ir uzskatāms par precīzu, ņemot vērā informāciju, ko šajā izmeklēšanā iesniegušas ieinteresētās personas.

([34]) Precīzus skaitliskos rādītājus nav iespējams sniegt, neizpaužot konfidenciālu informāciju. Diapazons ir uzskatāms par precīzu, ņemot vērā informāciju, ko šajā izmeklēšanā iesniegušas ieinteresētās personas.

visaptverošākajā veidā, proti, tas ietvēra tikai to visu lejupējo ražojumu pārdošanu, ko attiecīgais lietotājs izgatavoja no KVNT. Šo ražojumu radītais apgrozījums veidoja lielāko daļu attiecīgā lietotāja (nevis grupas, kurai tas pieder) apgrozījuma. Informācija par ražojumiem, kas attiecas uz konkrētu lietotāju, tostarp tā lejupējiem ražojumiem, kas izgatavoti no KVNT, ir pieejama, izmantojot atvērtos avotus, tostarp publicētos katalogus. Tāpēc Komisija secināja, ka *Eurofer* tika sniegta visa atbilstošā informācija par to, kā Komisija novērtēja pasākumu ietekmi uz lietotāja rentabilitāti saistībā ar KVNT ražojumu grupu. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

(284) *Eurofer* arī apgalvoja, ka izpaustajā informācijā nebija nekādu norāžu par lietotāja kopējās peļņas apmēru bez maksājumiem ("attiecīgā lietotāja peļņa bija (%)"). Šī informācija tomēr būtu lietderīga, lai novērtētu maksājumu ietekmi uz lietotāju. Citu faktisko vai teorētisko informāciju par peļņu varētu sniegt ierobežotā apmērā, lai saglabātu datu konfidencialitāti. Bez šīs informācijas sūdzības iesniedzējam radās aizdomas, ka "KVNT ražojumu grupai" noteikto maksājumu ietekme uz lietotāja kopējo peļņu varētu būt nenozīmīga.

(285) Šis apgalvojums bija jānoraida. Komisija atgādināja, ka nedrīkst apdraudēt konfidencialitātes principa ievērošanu attiecībā uz informāciju, ko puses sniedz tirdzniecības aizsardzības procedūrās. Šajā gadījumā lietotāja (kas konkurē ar Savienības ražošanas nozari lejupējos tirgos) uzcenojuma izpaušana, pat ja tas izteikts diapazonā, varētu kaitēt lietotāja likumīgajām uzņēmējdarbības interesēm.

(286) Attiecībā uz ietekmi uz piegādes ķēdēm *Eurofer* arī apgalvoja, ka nedrīkst veicināt attiecīgā lietotāja darījumdarbības modeli, kura pamatā ir iegādes no zemu izmaksu (bieži piesārņojošām) valstīm ar nelielu pievienoto vērtību. Šajā sakarā Komisija uzsvēra, ka saskaņā ar pamatregulu izmeklējamā ražojuma importa ekoloģisko pēdu var novērst tikai ierobežotā mērā, jo īpaši, koriģējot Savienības ražošanas nozares mērķa cenu saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.d punktu. Šādas korekcijas tika veiktas šajā izmeklēšanā, kā skaidrots pagaidu regulas 333. apsvērumā un apstiprināts iepriekš 236. apsvērumā. Attiecībā uz lietotāja darījumdarbības modeli Komisija arī norādīja, ka lietotājs lielos apjomos iegūst dažādus ražojumus no ražotājiem Savienībā, un tas attiecas arī uz KVNT. Turklāt tam ir liela nozīme KVNT lejupējos tirgos, kur tas ir vienīgais nozīmīgais neintegrētais Eiropas ražotājs.

(287) Visbeidzot, *Eurofer* apgalvoja, ka Komisija nevar secināt par ietekmi uz piegādes ķēdēm, pamatojoties tikai uz viena lietotāja ietekmi, un tai ir jānovērtē visi lietotāji kopumā neatkarīgi no tā, vai tie importē attiecīgo ražojumu vai pērk līdzīgo ražojumu iekšzemes tirgū. Komisija noraidīja šo apgalvojumu. Attiecīgais lietotājs vien veidoja [30–40] % ([35]) patēriņa KVNT brīvajā tirgū izmeklēšanas periodā, savukārt vienīgais cits lietotājs, kas sadarbojās, veidoja mazāk nekā 10 % patēriņa. Ņemot vērā attiecīgā lietotāja nozīmi un tā īpašo stāvokli lietotāja ražošanas nozarē, Komisija apgalvoja, ka maksājumu noteikšana saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.a punktu kopumā acīmredzami negatīvi ietekmētu Savienības uzņēmumu piegādes ķēdes.

(288) Pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija, *Eurofer* apgalvoja, ka Komisija nav pierādījusi, ka konstatējumus attiecībā uz attiecīgo lietotāju varētu attiecināt arī uz lietotājiem, kuri nesadarbojās. Tomēr, kā minēts 287. apsvērumā, attiecīgais lietotājs veidoja [30–40] % ([36]) KVNT patēriņa brīvajā tirgū. Tas veidoja arī [60–70] % ([37]) KVNT importa no attiecīgajām valstīm. Tāpēc ir pamatoti piešķirt lielu nozīmi konstatējumiem attiecībā uz šo lietotāju, analizējot lielāku maksājumu ietekmi uz piegādes ķēdi, pat ja tā ir tikai viena persona.

([35]) Precīzus skaitliskos rādītājus nav iespējams sniegt, neizpaužot konfidenciālu informāciju. Diapazons ir uzskatāms par precīzu, ņemot vērā informāciju, ko šajā izmeklēšanā iesniegušas ieinteresētās personas.

([36]) Precīzus skaitliskos rādītājus nav iespējams sniegt, neizpaužot konfidenciālu informāciju. Diapazons ir uzskatāms par precīzu, ņemot vērā informāciju, ko šajā izmeklēšanā iesniegušas ieinteresētās personas.

([37]) Precīzus skaitliskos rādītājus nav iespējams sniegt, neizpaužot konfidenciālu informāciju. Diapazons ir uzskatāms par precīzu, ņemot vērā informāciju, ko šajā izmeklēšanā iesniegušas ieinteresētās personas.

6.2.3.4. Piezīmes par pagaidu secinājumu attiecībā uz Savienības interešu pārbaudi saskaņā ar 7. panta 2.b punktu

(289) Pagaidu regulā Komisija secināja, ka Savienības interesēs nav noteikt pasākumu līmeni dempinga līmenī, ņemot vērā nesamērīgi nelabvēlīgo ietekmi, ko tas varētu radīt uz Savienības uzņēmumu piegādes ķēdēm.

(290) Pēc tam kad tika izpausta pagaidu informācija, *Eurofer* apgalvoja, ka Komisijai nevajadzētu piemērot mazākā maksājuma noteikumu, bet rīkoties saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.a punktu. *Eurofer* atsaucās uz to, ka saskaņā ar Savienības interešu pārbaudi visu Savienības ražotāju interesēm vajadzētu būt svarīgākām par viena lietotāja interesēm. Tas apgalvoja, ka divi būtiski izejvielu izkropļojumi Ķīnā un pieci Indonēzijā attaisnoja maksājuma noteikšanu dempinga starpības apmērā. Tas minēja arī būtisku neizmantoto jaudu eksportētājvalstīs un to, ka, pamatojoties uz *Eurofer* aprēķiniem, līdz 2025. gadam tikai Indonēzijā vien kopējā nerūsējošā tērauda jauda (t. i., ne tikai izmeklējamais ražojums) pārsniegs desmit miljonus tonnu, gandrīz par trešdaļu pārsniedzot Savienības ražošanas jaudu. *Eurofer* uzskatīja, ka ietekme uz lietotāja piegādes ķēdi pamatregulas 7. panta 2.b punkta nozīmē ir jāsalīdzina ar kropļojumu, neizmantotās jaudas esības un izejvielu konkurences sekām. *Eurofer* piebilda, ka mazākā maksājuma noteikuma nepiemērošana bija nepieciešama arī tad, kad Pasaules Tirdzniecības organizācijā (PTO) Savienība apstrīdēja Indonēzijā konstatētos kropļojumus ([38]).

(291) Pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija, *Eurofer* atkārtoja 270.–272. apsvērumā jau aplūkoto apgalvojumu, ka Komisija nepareizi veica pamatregulas 21. pantā paredzēto Savienības interešu pārbaudi pirms pamatregulas 7. panta 2.b punktā paredzētās pārbaudes. Šajā sakarā *Eurofer* arī atsaucās uz 21. apsvērumu Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 30. maija Regulā (ES) 2018/825, ar ko groza Regulu (ES) 2016/1036 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis, un Regulu (ES) 2016/1037 par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis. *Eurofer* uzskatīja, ka Komisija mākslīgi paplašināja Savienības interešu pārbaudi, lai 21. pantā uzdoto Savienības interešu pārbaudes divu atbilžu jautājumu – "vai pasākumu noteikšana ir vai nav Savienības interesēs?" – aizstātu ar atklātāku jautājumu – "kurā līmenī Savienības interesēs ir noteikt pasākumus?" –, kas nav paredzēts pamatregulā.

(292) Tajā pašā sakarā *Eurofer* apgalvoja, ka Komisija 7. panta 2.b punktā paredzētajā pārbaudē nesamērīgi ņēma vērā "piegādes ķēdes" kritērijus. Savā 2020. gada 12. augustā iesniegtajā informācijā pēc uzklausīšanas tas uzdeva jautājumus par to, kāds neizmantotās jaudas apmērs būtu pietiekami nozīmīgs, lai novirzītu līdzsvaru par labu mazākā maksājuma noteikuma nepiemērošanai, un kāda veida salīdzinošas nepilnības, ko rada kropļojumi, novirzītu līdzsvaru par labu mazākā maksājuma noteikuma nepiemērošanai.

(293) Turklāt *Eurofer* apgalvoja, ka Komisija nevērtēja un neņēma vērā citu "atbilstošo informāciju", kas ietekmē secinājumu saskaņā ar 7. panta 2.b punktu, piemēram:

a) sevišķi augsta līmeņa kropļojumu niķeļa rūdas joma, jo īpaši Indonēzijā;

b) to, ka daži Ķīnas KVNT ražotāji izpildīja pamatregulas 7. panta 2.a punktā noteiktos kritērijus ne tikai attiecībā uz vienu izejvielu, bet attiecībā uz vismaz divām izejvielām, kas nozīmē, ka vismaz 34 % (faktiski gandrīz divas reizes vairāk) izejvielu, ko izmanto par izejresursu, ir izkropļoti;

c) to, ka papildus izejvielām, kas atbilst 7. panta 2.a punkta prasībām, lielu skaitu citu ražošanas faktoru, kas tika tieši vai netieši izmantoti KVNT ražošanā, gan Ķīnā, gan Indonēzijā ietekmēja kropļojumi, kuri ir dokumentēti ESAO rūpniecisko izejvielu ierobežojumu un sūdzību datubāzē;

d) to, ka konstatētie kropļojumi izejvielu jomā bija ne tikai ilgstoši, bet arī, ciktāl tas attiecas uz Indonēziju, pasliktinājās pēc izmeklēšanas perioda, jo tika ieviests pilnīgs niķeļa rūdas eksporta aizliegums, nevis aizliegums eksportēt rūdu ar niķeļa saturu, kas pārsniedz 1,7 %;

e) to, ka Indonēzijas valdība, šķiet, ir bijusi cēlonis LMB niķeļa tirgus – kurā indeksēti Savienības ražotāju izejresursi – destabilizācijai, vēl vairāk palielinot Indonēzijas un Ķīnas ieguvumus no kropļojumiem niķeļa jomā.

([38]) *WTO, Indonesia – Measures relating to raw materials, DS592, Request for consultations by the European Union,* 2019. gada 22. novembris.

(294) Turklāt *Eurofer* apgalvoja, ka Komisija pieļāva acīmredzamas kļūdas, vērtējot to, cik nesamērīga bija maksājumu noteikšana dempinga starpības apmērā. Attiecībā uz Indonēzijai piemērojamiem maksājumiem *Eurofer* apgalvoja, ka maksājumiem 17,7 % lielas dempinga starpības, nevis 17,3 % kaitējuma starpības apmērā nebūtu gandrīz nekādas papildu finansiālas ietekmes uz galveno lietotāju un tos nevarētu uzskatīt par tādiem, kas nesamērīgi ietekmē šo lietotāju. Tāpēc godīga konkurence tiktu atjaunota, neietekmējot lietotāju. Attiecībā uz Ķīnai piemērojamiem maksājumiem *Eurofer* apgalvoja, ka imports no Ķīnas uzrāda mainīgas, bet būtiskas atšķirības starp kaitējuma un dempinga starpību (no 87,5 % *TISCO* gadījumā līdz 4 % *Fujian Fuxin Special Steel* gadījumā). Šī atšķirība un lielās dempinga starpības atklāj Ķīnas ražotāju būtisko spēju nodarīt kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

(295) Šie apgalvojumi bija jānoraida. Komisija atzina un apstiprināja, ka Ķīnā un Indonēzijā ir būtiska neizmantotā jauda un ka attiecībā uz piekļuvi izejvielām Savienības ražošanas nozare ir salīdzinoši neizdevīgākā situācijā nekā Ķīnas un Indonēzijas ražotāji eksportētāji. Tādējādi divi no trim kritērijiem, kas īpaši paredzēti pamatregulas 7. panta 2. b punktā, lai novērtētu, vai ir pareizi noteikt maksājumu saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.a punktu, patiešām nosaka, ka ir jāpiemēro 7. panta 2.a punkts.

(296) Tas, ka tikai viens no trim elementiem, kas nepārprotami minēts pamatregulas 7. panta 2.b punktā, būtu pretrunā maksājuma noteikšanai saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.a punktu, un tas, ka sūdzības iesniedzējs ir konstatējis arī citus neminētus elementus, kuri arī nosaka, ka jāpiemēro 7. panta 2.a punkts, nenozīmē, ka var uzskatīt, ka trešajam kritērijam, proti, ietekmei uz piegādes ķēdēm, tika piešķirta nesamērīga nozīme. Trešā kritērija – ietekmes uz piegādes ķēdēm – analīze atklāja, ka tad, ja tiktu piemērots 7. panta 2.a punkts, būtu nesamērīgas sekas lietotāja ražošanas nozarei, kā izklāstīts pagaidu regulas 370.–377. apsvērumā un apstiprināts iepriekš 270.–287. apsvērumā. Patiešām, ja maksājumu pamatā būtu dempinga starpības, lietotāja kopējais darbības rezultāts un vēl jo vairāk tā KVNT ražojumu grupas darbības rezultāts varētu dramatiski pasliktināties zem līmeņa, kas minēts 281. apsvērumā. Tādēļ šajos apstākļos, kad viens lietotājs, kurš nodrošina būtisku darbavietu skaitu Savienībā, veido lielāko daļu importa un ļoti ievērojamu patēriņa daļu un kuru noteikti nopietni ietekmēs maksājumi, ja tos noteiks, pamatojoties uz pamatregulas 7. panta 2.a punktu, nozīmīgie konstatējumi ietekmes uz Savienības uzņēmumu piegādes ķēdēm analīzē ļauj secināt, ka 7. panta 2.a punkta piemērošana nav Savienības interesēs. Tas, ka citi elementi, piemēram, divi citi, kuri nepārprotami minēti pamatregulas 7. panta 2.b punktā un kurus ir analizējusi Komisija, kā arī izmantojis *Eurofer*, kā minēts 291. apsvērumā, prasītu nepiemērot 7. panta 2. punktu, nemaina šo secinājumu.

(297) Attiecībā uz dempinga un kaitējuma starpību atšķirībām nevar secināt, ka, tā kā vienā no divām attiecīgajām valstīm, proti, Indonēzijā, atšķirība ir tikai 0,4 procentpunkti, maksājumu noteikšana dempinga starpības apmērā būtu samērīga. Līdzīgi kā Ķīnas gadījumā, Komisijai bija vispusīgi jānovērtē dempinga starpības apmērā noteikta maksājuma ietekme, ņemot vērā pamatregulas 7. panta 2.b punktā noteiktos kritērijus. Turklāt, tā kā attiecīgais uzcenojums jau ir salīdzinoši neliels, kad maksājums ir noteikts kaitējuma starpības apmērā, par 0,4 procentpunktiem lielāks maksājums vēl vairāk saasinātu šo situāciju.

(298) Komisija piekrita *Eurofer*, ka ir pieejama cita "atbilstoša informācija", kā norādīts 287. apsvērumā. Tomēr šī informācija nemaina iepriekš minētās analīzes rezultātu. Patiešām, "attiecīgā informācija" attiecas uz kropļojumiem izejvielu jomā saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.a punktu, kā arī to apmēru un ietekmi, un Komisija ir apstiprinājusi šādu kropļojumu esību. Ņemot vērā pozitīvos konstatējumus, Komisija pēc tam veica Savienības interešu analīzi saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.b punktu. Neviens no faktiem, ko *Eurofer* ir norādīja kā "atbilstošu informāciju", neietekmē Komisijas analīzi par 7. panta 2.a punkta piemērošanas ietekmi uz Savienības uzņēmumu piegādes ķēdēm un tāpēc nemaina Komisijas secinājumu, ka 7. panta 2.a punkta piemērošana nav Savienības interesēs.

(299) Šo iemeslu dēļ Komisija secināja, ka novērtējums, kas veikts saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.b punktu, bija samērīgs un atbilstošs.

6.2.3.5. Secinājums

(300) Pamatojoties uz to, Komisija rūpīgi izsvēra visus elementus un nevarēja nepārprotami secināt, ka Savienības interesēs ir noteikt maksājumu apmēru saskaņā ar 7. panta 2.a punktu, un tāpēc tā apstiprināja, ka pasākumi jānosaka saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2. punktu. Komisija arī skaidroja, ka šā secinājuma pamatā ir vienīgi pierādījumi un fakti, kas savākti šīs izmeklēšanas vajadzībām, un neskar attiecīgās apspriedes PTO.

(301) Pamatojoties uz iepriekš minēto un tā kā nav iesniegtas citas piezīmes, Komisija apstiprināja, ka Savienības interesēs nav noteikt pasākumu līmeni dempinga līmenī, ņemot vērā nesamērīgi nelabvēlīgo ietekmi, ko tas varētu radīt uz Savienības uzņēmumu piegādes ķēdēm, kā izklāstīts pagaidu regulas 360. apsvērumā.

7. **SAVIENĪBAS INTERESES**

7.1. **Savienības ražošanas nozares intereses**

(302) Tā kā nav iesniegtas citas piezīmes attiecībā uz Savienības ražošanas nozares interesēm, tika apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 362.–364. apsvērumā.

7.2. **Nesaistīto importētāju intereses**

(303) Tā kā nav saņemtas piezīmes par nesaistīto importētāju interesēm, tika apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 365.–367. apsvērumā.

7.3. **Lietotāju intereses**

(304) *Marcegaglia* apgalvoja, ka antidempinga pasākumu noteikšana melnajiem ruļļiem nav neatkarīgu lietotāju interesēs, jo piemērojamie aizsardzības pasākumi jau ierobežo importa esību. Pēc antidempinga maksājumu noteikšanas Savienības ražotāju cenas, visticamāk, turpinās pieaugt. Ja Komisija izpildītu *Marcegaglia* prasību nepiemērot pasākumus melnajiem ruļļiem, Savienības ražotāji būtu spiesti konkurēt melno ruļļu tirgus segmentā ar importu par dempinga cenām, kas rada kaitējumu. Kā noteikts šīs regulas 2. iedaļā, melnie ruļļi nepārprotami ir attiecīgā ražojuma daļa, un negodīgu konkurenci attiecībā uz šo ražojuma veidu nevar atstāt bez uzmanības. Turklāt melnie ruļļi ir plaši pieejami no dažādiem avotiem. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(305) Tā kā nav saņemtas piezīmes par lietotāju interesēm, tika apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 368.–377. apsvērumā. Piezīmes, kas attiecas uz lietotāju interesēm saistībā ar ietekmi uz Savienības uzņēmumu piegādes ķēdēm pamatregulas 7. panta 2.b punkta nozīmē, ir aplūkotas šīs regulas 6. iedaļā.

7.4. **Citas piezīmes**

(306) Ķīnas ražotājs eksportētājs *STSS* apgalvoja, ka antidempinga maksājumu noteikšana nav Savienības interesēs, jo Savienības tirgū jau dominē Savienības ražotāji. Pastāv konkurences zaudēšanas un pārmērīgas Savienības ražotāju koncentrācijas risks Savienības tirgū.

(307) Komisija atgādina, ka antidempinga pasākumu mērķis ir atjaunot godīgu tirdzniecību un tādējādi arī konkurenci Savienības tirgū. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

7.5. **Secinājums par Savienības interesēm**

(308) Pamatojoties uz iepriekš minēto un ņemot vērā to, ka nav saņemtas citas piezīmes, tiek apstiprināti pagaidu regulas 378. apsvērumā izklāstītie secinājumi.

8. GALĪGIE ANTIDEMPINGA PASĀKUMI

8.1. Pašlaik piemērojamie aizsardzības pasākumi

(309) Pēc tam kad tika izpausta pagaidu informācija, vairākas personas apgalvoja, ka antidempinga maksājumu noteikšana izraisītu pārmērīgu Savienības ražošanas nozares aizsardzību, jo KVNT jau bija aizsargāti pret importu, izmantojot aizsardzības pasākumus. Taivānas ražotājs eksportētājs *Walsin* lūdza grozīt Īstenošanas regulu 2019/1382 ([39]), ar ko groza dažas regulas, ar kurām nosaka antidempinga vai antisubsidēšanas pasākumus attiecībā uz konkrētiem tērauda ražojumiem, uz kuriem attiecas aizsardzības pasākumi, lai izvairītos no divkāršiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem Taivānas karsti velmētiem plakaniem nerūsējošā tērauda velmējumiem noteikto aizsardzības pasākumu un antidempinga maksājumu kopīgās ietekmes dēļ. Turklāt tas arī lūdza attiecībā uz Taivānu un Ķīnu apvienot tarifa likmes kvotas Īstenošanas regulā 2019/1382 noteiktajai 8. kategorijai.

(310) Pirmkārt, Komisija vēlas precizēt, ka šajā lietā nav divkāršu tiesiskās aizsardzības līdzekļu. Uz izmeklējamo ražojumu patiešām attiecas tērauda aizsardzības pasākumi (8. ražojumu kategorija) ar īpaši ĶTR, Korejas Republikai, Taivānai un ASV noteiktām kvotām, kā arī kvotu grozu visām pārējām valstīm. Šie pasākumi ir spēkā līdz 2021. gada 30. jūnijam. Komisija 2019. gada 3. septembrī publicēja īstenošanas Regulu 2019/1382, kurā uzskaitīti visi antidempinga un antisubsidēšanas pasākumi ražojumiem, uz ko attiecas arī aizsardzības pasākumi, un precizēja, ka katrā no šiem gadījumiem antidempinga un/vai antisubsidēšanas maksājumu piemēro kvotas ietvaros un, tiklīdz kvota ir izsmelta, piemēro vai nu antisubsidēšanas un/vai antidempinga maksājumu, vai 25 % no kvotas aizsardzības maksājuma atkarībā no tā, kurš ir lielāks. Šis princips attiecas arī uz pašreizējiem antidempinga pasākumiem, un tāpēc nav divkāršu tiesiskās aizsardzības līdzekļu.

(311) Attiecībā uz lūgumu apvienot Taivānas un Ķīnas tarifa likmes kvotas Īstenošanas regulā (ES) 2019/1382 noteiktajai 8. kategorijai šādu lūgumu var iesniegt tikai aizsardzības izmeklēšanas ietvaros, tāpēc tas tika noraidīts.

8.2. Galīgie pasākumi

(312) Ņemot vērā secinājumus, kas izdarīti attiecībā uz dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm, un saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu būtu jānosaka galīgie antidempinga pasākumi, lai nepieļautu attiecīgā ražojuma importa par dempinga cenām izraisītu turpmāku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Šīs regulas 6. iedaļā, jo īpaši 6.2.3.4. apakšiedaļā, izklāstīto iemeslu dēļ antidempinga maksājumi būtu jānosaka saskaņā ar mazākā maksājuma noteikumu.

(313) Pamatojoties uz iepriekš minēto, likmes, ar kādām tiks noteikti maksājumi, ir šādas:

Izcelsmes valsts	Uzņēmums	Dempinga starpība (%)	Kaitējuma novēršanas līmenis (%)	Antidempinga maksājums (%)
Indonēzija	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,7	17,3	17,3
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,7	17,3	17,3
	Visi pārējie uzņēmumi	17,7	17,3	17,3
Ķīna	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd.	106,5	19,0	19,0
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	106,5	19,0	19,0
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	106,5	19,0	19,0
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.	106,5	19,0	19,0

([39]) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/1382 (2019. gada 2. septembris), ar ko groza dažas regulas, ar kurām piemēro antidempinga vai antisubsidēšanas pasākumus attiecībā uz konkrētiem tērauda ražojumiem, uz kuriem attiecas aizsardzības pasākumi (OV L 227, 3.9.2019., 1. lpp.).

	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	57,1	14,6	14,6
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	71,7	9,2	9,2
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd.	87,3	17,5	17,5
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	87,3	17,5	17,5
	Visi pārējie uzņēmumi	106,5	19,0	19,0
Taivāna	Yieh United Steel Co.	4,1	24,2	4,1
	Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	4,1	24,2	4,1
	Walsin Lihwa Co.	7,5	18,4	7,5
	Visi pārējie uzņēmumi	7,5	24,2	7,5

(314) Individuālās uzņēmumu antidempinga maksājuma likmes, kas norādītas šajā regulā, tika noteiktas, pamatojoties uz šīs izmeklēšanas konstatējumiem. Tāpēc tās ataino izmeklēšanas gaitā konstatēto stāvokli attiecībā uz šiem uzņēmumiem. Tādējādi šīs maksājumu likmes ir piemērojamas tikai tādu izmeklējamo ražojumu importam, kuru izcelsme ir attiecīgajās valstīs un kurus ražojušas minētās juridiskās personas. Šīs maksājuma likmes attiecīgā ražojuma importam nevar izmantot neviens uzņēmums, kas nav konkrēti minēts šīs regulas rezolutīvajā daļā, arī tās struktūras ne, kas saistītas ar konkrēti minētajām, un tām būtu jāpiemēro maksājuma likme, kas attiecas uz "visiem pārējiem uzņēmumiem".

(315) Uzņēmums var lūgt, lai tam piemēro individuālo antidempinga maksājuma likmi, ja tas vēlāk maina kāda sava subjekta nosaukumu. Šāds lūgums ir jāadresē Komisijai ([40]). Lūgumā jāiekļauj visa būtiskā informācija, kas pierāda, ka izmaiņas neietekmē uzņēmuma tiesības uz tam piemērojamo maksājuma likmi.

(316) Lai iespējami mazinātu antidempinga pasākumu apiešanas risku maksājuma likmju atšķirību dēļ, ir nepieciešami īpaši pasākumi, kas nodrošina individuālo antidempinga maksājumu pienācīgu piemērošanu. Uzņēmumiem, uz kuriem attiecas individuālie antidempinga maksājumi, jāuzrāda derīgs komercrēķins dalībvalstu muitas dienestiem. Rēķinam jāatbilst prasībām, kas izklāstītas šīs regulas 1. panta 3. punktā. Uz importu, kuram nav pievienots šāds rēķins, būtu jāattiecina antidempinga maksājums, kas piemērojams "visiem pārējiem uzņēmumiem".

(317) Kaut arī šā rēķina uzrādīšana dalībvalstu muitas dienestiem ir vajadzīga, lai importam piemērotu antidempinga maksājuma individuālās likmes, tas nav vienīgais elements, kas muitas dienestiem jāņem vērā. Pat tad, ja uzrādītais rēķins atbilst visām prasībām, kas izklāstītas šīs regulas 1. panta 3. punktā, dalībvalstu muitas dienestiem, ievērojot tiesību aktus muitas jomā, būtu jāveic ierastās pārbaudes, un tāpat kā citos gadījumos tie var pieprasīt papildu dokumentus (kravas nosūtīšanas dokumentus utt.), lai pārbaudītu deklarācijā sniegto ziņu precizitāti un nodrošinātu, ka pēc tam pamatoti tiek piemērota maksājuma likme.

(318) Ja uzņēmumam, kam noteiktas mazākas individuālā maksājuma likmes, īpaši pēc attiecīgo pasākumu noteikšanas būtiski palielinās eksporta apjoms, šādu palielinājumu pašu par sevi var uzskatīt par pasākumu noteikšanas izraisītām pārmaiņām tirdzniecības modelī pamatregulas 13. panta 1. punkta nozīmē. Ja ir izpildīti attiecīgie nosacījumi, šādos apstākļos var sākt pretapiešanas izmeklēšanu. Minētajā izmeklēšanā citustarp var pārbaudīt nepieciešamību atcelt individuālo(-ās) maksājuma likmi(-es) un noteikt valsts mēroga maksājumu.

(319) Lai nodrošinātu antidempinga maksājumu pareizu piemērošanu, antidempinga maksājums, kas noteikts "visiem pārējiem uzņēmumiem", būtu jāpiemēro ne tikai ražotājiem eksportētājiem, kas šajā izmeklēšanā nesadarbojās, bet arī ražotājiem, kuri izmeklēšanas periodā neeksportēja uz Savienību.

([40]) *European Commission, Directorate-General for Trade, DirectorateG, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.*

8.3. **Pagaidu maksājumu galīgā iekasēšana**

(320) Ņemot vērā konstatētās dempinga starpības un Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma apmēru, summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumu, kurš noteikts ar pagaidu regulu, būtu jāiekasē galīgi, nepārsniedzot šajā regulā noteikto galīgo maksājumu apjomu.

8.4. **Atpakaļejošs spēks**

(321) Kā minēts 1.2. iedaļā, pēc sūdzības iesniedzēja lūguma Komisija saskaņā ar pamatregulas 14. panta 5. punktu noteica, ka jāreģistrē konkrētu karsti velmētu nerūsējošā tērauda lokšņu un ruļļu imports.

(322) Izmeklēšanas galīgajā posmā tika novērtēti saistībā ar reģistrāciju apkopotie dati. Komisija analizēja, vai bija izpildīti pamatregulas 10. panta 4. punktā noteiktie kritēriji galīgu maksājumu iekasēšanai ar atpakaļejošu spēku.

(323) Komisijas analīze neuzrādīja turpmāku būtisku importa pieaugumu papildus importa apjomam, kas izmeklēšanas periodā radīja kaitējumu, kā izklāstīts pamatregulas 10. panta 4.d punktā. Šajā analīzē Komisija salīdzināja mēneša vidējos attiecīgā ražojuma importa apjomus izmeklēšanas periodā ar mēneša vidējiem importa apjomiem periodā no mēneša pēc šīs izmeklēšanas sākšanas līdz pēdējam pilnajam mēnesim pirms pagaidu pasākumu noteikšanas. Arī salīdzinot mēneša vidējos attiecīgā ražojuma importa apjomus izmeklēšanas periodā ar mēneša vidējiem importa apjomiem periodā no mēneša pēc šīs izmeklēšanas sākšanas līdz mēnesim (ieskaitot), kurā tika noteikti pagaidu pasākumi, vairs netika novērots būtisks pieaugums:

KVNT imports	IP		2019. gada septembris – 2020. gada marts		2019. gada septembris – 2020. gada aprīlis	
	tonnas	tonnas mēnesī	tonnas	tonnas mēnesī	tonnas	tonnas mēnesī
ĶTR	222 802	18 567	163 424	23 346	170 743	21 343
Indonēzija	111 512	9 293	12 252	1 750	12 300	1 538
Taivāna	36 910	3 076	16 335	2 334	16 870	2 109
Kopā	**371 224**	**30 935**	**192 011**	**27 430**	**199 913**	**24 989**

Avots:Eurostat

(324) Tāpēc pamatregulas 10. panta 4.d punktā paredzētais nosacījums nav izpildīts.

(325) Pamatojoties uz to, Komisija secināja, ka galīgo maksājumu iekasēšana ar atpakaļejošu spēku par laikposmu, kurā imports tika reģistrēts, šajā lietā nav pamatota.

9. SAISTĪBU PIEDĀVĀJUMS

(326) Pēc tam kad tika izpausta galīgā informācija, divi Ķīnas ražotāji eksportētāji iesniedza cenu saistību piedāvājumu saskaņā ar pamatregulas 8. pantu.

(327) Komisija izskatīja šos piedāvājumus un secināja, ka to pieņemšana nav īstenojama pamatregulas 8. panta nozīmē. Tas galvenokārt ir tāpēc, ka piedāvājumi attiecas uz daudziem atšķirīgiem ražojumu veidiem, kuru cena ir ļoti atšķirīga, ierosinātajai indeksācijas sistēmai ir ierobežotas iespējas ņemt vērā cenu svārstības, kā arī viena no uzņēmumiem gadījumā ir sarežģīta uzņēmumu grupas struktūra.

(328) Lielais ražojumu veidu skaits, par kuriem tika piedāvātas saistības, rada lielu šķērskompensācijas risku, kad dārgākus ražojumu veidus varētu pārdot par cenu, kas zemāka par ierosināto minimālo importa cenu ("MIC"), un deklarēt kā lētākus ražojumu veidus, uz kuriem arī attiecas saistības.

(329) Pastāv arī lieli uzraudzības un šķērskompensācijas riski, kas saistīti ar *Taiyuan Iron and Steel Group Co., Ltd*. ("*TISCO*"), kam pieder *STSS*, struktūru. *TISCO* ir liela dzelzs un tērauda uzņēmumu grupa, kas nodarbojas ar dzelzs rūdas ieguvi, tērauda ražošanu un pārstrādi, kā arī preču izplatīšanu un tirdzniecību. Ņemot vērā ražojumu būtību, nevar izslēgt, ka uzņēmumu grupa pārdod vai pārdos dažādus ražojumus, tostarp attiecīgo ražojumu, tiem pašiem klientiem. Šādus darījumus Komisija nevar uzraudzīt, lai nodrošinātu, ka ir ievērota attiecīgā ražojuma MIC un ka saistības tiek faktiski pildītas.

(330) Turklāt abi uzņēmumi savā saistību piedāvājumā ierosināja ceturkšņa indeksāciju ar atsaucēm uz gatavā ražojuma, nevis izejvielas cenu kotācijām. Ieteiktā indeksācija netika uzskatīta par piemērotu, un, ņemot vērā dažādu ražojuma veidu skaitu, tā uzraudzība arī būs apgrūtinoša vai pat praktiski neiespējama.

(331) Komisija nosūtīja abiem pieteikuma iesniedzējam vēstuli, kurā izklāstīja iemeslus, kāpēc saistību piedāvājums tiek noraidīts, un sniedza pieteikuma iesniedzējiem iespēju iesniegt piezīmes.

(332) Komisija saņēma *STSS* atbildi, kurā uzņēmums pārskatīja dažus saistību piedāvājuma elementus, tostarp ierosinātās MIC līmeni. Tomēr šis pārskatītais saistību piedāvājums tika iesniegts pēc pamatregulas 8. pantā paredzētā likumīgā termiņa beigām. Uzņēmums varēja iesniegt saistības kopš pagaidu pasākumu noteikšanas, tomēr tas to izdarīja tikai likumā noteiktā termiņa pēdējā dienā, t. i., piecas dienas pirms termiņa, kurā jāiesniedz piezīmes par izpausto galīgo informāciju. Kā minēts iepriekš, *STSS* iesniedza pārskatīto saistību piedāvājuma versiju pēc piemērojamā termiņa, un tas netika ņemts vērā.

(333) Turklāt neatkarīgi no uzņēmuma centieniem vienkāršot sākotnējo saistību piedāvājumu attiecībā uz MIC skaitu un dažām piedāvātajām saistībām attiecībā uz *TISCO* grupas uzņēmumu citu ražojumu pārdošanas kanāliem un pārdošanu Savienībā, ļoti sarežģītā uzņēmumu grupas struktūra un MIC līmenis palielinātu šķērskompensācijas iespējamību, ja saistības tiktu pieņemtas. Tāpēc Komisija saglabāja savus konstatējumus, ka saistību faktiska uzraudzība nebūtu praktiski iespējama.

(334) Tāpēc 327.–333. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ abi cenu saistību piedāvājumi tika noraidīti.

10. **NOBEIGUMA NOTEIKUMS**

(335) Ņemot vērā Regulas 2018/1046 ([41]) 109. pantu, ja summa ir jāatmaksā pēc Eiropas Savienības Tiesas sprieduma, maksājamā procentu likme ir tā likme, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām un kas ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā katra mēneša pirmajā kalendārajā dienā.

(336) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, kuru sniegusi Komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) 2016/1036 15. panta 1. punktu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Tiek noteikts galīgs antidempinga maksājums importētiem Ķīnas Tautas Republikas, Taivānas un Indonēzijas izcelsmes plakaniem nerūsējošā tērauda velmējumiem, arī ruļļos (ieskaitot sagarumotus velmējumus un šauras sloksnes), pēc karstās velmēšanas tālāk neapstrādātiem, izņemot velmējumus, kas nav ruļļos, ar platumu 600 mm vai vairāk un biezākus par 10 mm, patlaban klasificētiem ar HS kodiem 7219 11, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 22, 7219 23, 7219 24, 7220 11 un 7220 12.

([41]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

2. Galīgā antidempinga maksājuma likme, kas piemērojama 1. punktā aprakstīto, tālāk sarakstā norādīto uzņēmumu ražoto ražojumu neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļu nomaksas, ir šāda:

Valsts	Uzņēmums	Maksājuma likme (%)	*Taric* papildu kods
Indonēzija	PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry	17,3	C541
	PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel	17,3	C547
	Visi pārējie uzņēmumi	17,3	C999
Ķīnas Tautas Republika	Shanxi Taigang Stainless Steel Co., Ltd	19,0	C163
	Taiyuan Taigang Daming Metal Products	19,0	C542
	Tisco Guangdong Stainless Steel Service Center Co., Ltd	19,0	C543
	Tianjin TISCO & TPCO Stainless Steel Co. Ltd.	19,0	C025
	Fujian Fuxin Special Steel Co., Ltd	14,6	C544
	Zhenshi Group Eastern Special Steel Co., Ltd.	9,2	C558
	Xiangshui Defeng Metals Co., Ltd	17,5	C545
	Fujian Dingxin Technology Co., Ltd.	17,5	C546
	Visi pārējie uzņēmumi	19,0	C999
Taivāna	Yieh United Steel Co.	4,1	C032
	Tang Eng Iron Works Co., Ltd.	4,1	C031
	Walsin Lihwa Co.	7,5	C548
	Visi pārējie uzņēmumi	7,5	C999

3. Šā panta 2. punktā minētajiem uzņēmumiem individuālās maksājuma likmes piemēro tikai tad, ja dalībvalstu muitas dienestiem tiek uzrādīts derīgs komercrēķins, kurā ir šāda deklarācija, ko datējusi un parakstījusi šo rēķinu izdevušās struktūras amatpersona un kurā norādīts tās vārds, uzvārds un ieņemamais amats: *"Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka šajā rēķinā norādīto (attiecīgā ražojuma) (apjomu), kas pārdots eksportam uz Eiropas Savienību, ir ražojis (uzņēmuma nosaukums un adrese) (*Taric *papildu kods) (attiecīgajā valstī). Apliecinu, ka šajā rēķinā sniegtā informācija ir pilnīga un pareiza."* Ja šāds rēķins netiek uzrādīts, piemēro visiem pārējiem uzņēmumiem noteikto maksājuma likmi.

4. Ja nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

2. pants

Galīgi iekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumu atbilstīgi Īstenošanas regulai (ES) 2020/508. Nodrošinātās summas, kas pārsniedz antidempinga maksājuma galīgās likmes, atmaksā.

3. pants

Attiecībā uz reģistrēto importu galīgo antidempinga maksājumu neiekasē ar atpakaļejošu spēku. Datus, kas savākti saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) 2020/104 1. pantu, neturpina glabāt.

4. pants

Šīs regulas 1. panta 2. punktu var grozīt, lai pievienotu jaunus ražotājus eksportētājus no Ķīnas Tautas Republikas un tiem piemērotu atbilstošu vidējo svērto antidempinga maksājuma likmi izlasē neiekļautiem uzņēmumiem, kas sadarbojas. Jauns ražotājs eksportētājs sniedz pierādījumus, ka:

a) izmeklēšanas periodā (no 2018. gada 1. jūlija līdz 2019. gada 30. jūnijam) nav eksportējis 1. panta 1. punktā aprakstītās Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes preces;

b) nav saistīts ar eksportētāju vai ražotāju, uz kuru attiecas ar šo regulu noteiktie pasākumi; un

c) pēc izmeklēšanas perioda beigām tas ir vai nu faktiski eksportējis attiecīgo ražojumu, vai arī uzņēmies neatsaucamas līgumsaistības eksportēt uz Savienību ievērojamu daudzumu.

5. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 6. oktobrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN